

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะบริหารธุรกิจ
และเทคโนโลยีสารสนเทศ

พ.ศ.2566 – 2570

ฉบับทบทวนประจำปี พ.ศ.2569

อาคารจักรพงษ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
เขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

(พ.ศ. 2566 – 2570)

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ

คำนำ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ (พ.ศ. 2566 – 2570) จัดทำขึ้นเพื่อให้ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศมีแนวทางการปฏิบัติงานที่แสดงถึงประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์หน่วยงานรวมถึงกลยุทธ์วิธีการ เพื่อการพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศและใช้เป็นคู่มือและแนวทางการกำกับกับการดำเนินงานของผู้บริหารและทุกภาคส่วนของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติ และการพัฒนามหาวิทยาลัย คณะและสาขาวิชาซึ่งความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์นี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคลากร และหน่วยงานที่จะนำไปเป็นแผนปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลให้คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ประสบความสำเร็จ ดังที่มุ่งหวัง

คณะผู้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
แนวคิดในการพัฒนาตามพันธกิจของคณะกรรมการธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ	1
บทบาทและสถานะของแผนยุทธศาสตร์	3
ที่มาของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์	3
ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร	4
ส่วนที่ 2 ข้อมูลสำหรับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5
1. ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน	5
2. หน่วยงานในคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5
3. นักศึกษา	7
4. บุคลากร	7
5. รายละเอียดงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2566	9
6. การจัดการศึกษา	10
7. งานวิจัย	11
8. การประกันคุณภาพการศึกษา	11
SWOT Analysis for Vision and Mission	13
การวิเคราะห์เทวาทเมทริกซ์ (TOWS Matrix)	16
ส่วนที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ	22
ปรัชญา วิสัยทัศน์ ปณิธาน พันธกิจ อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ค่านิยมหลัก จุดเน้น/จุดเด่น	22
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	24
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	26
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	27
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	29
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570	31
แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)	35
แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	36
แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	37
แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	38
แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	40
เชื่อมโยงแผนพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ	41

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 4 การแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ	42
ขั้นตอนการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ	42
การติดตามและประเมินผล	43
กลไกในการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	45
แผนภาพ (Flow Chart) ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	47
ภาคผนวก	
ภาคผนวกที่ 1 บริบทที่เกี่ยวข้อง	48
ภาคผนวกที่ 2 การประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์ ขั้นตอนจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงาน	79
ภาคผนวกที่ 3 ปฏิทินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	88

แนวคิดในการพัฒนาตามพันธกิจของคณะกรรมการธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ “เป็นผู้นำในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับประเทศ และ ภูมิภาคอาเซียน” ที่แสดงให้เห็น “ทิศทางการพัฒนา” อย่างชัดเจน และ “ระดับการพัฒนา” ที่มากกว่าอดีต ซึ่งบุคลากรทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มกำลัง เพื่อขับเคลื่อนให้คณะเจริญก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับของสังคม ประชาคมอาเซียน และ ประชาคมโลก จึงได้รังสรรค์กรอบแนวคิดของแต่ละพันธกิจไว้ดังต่อไปนี้

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและรองรับยุทธศาสตร์ชาติ

แนวคิด

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นคณะที่ได้รับการพัฒนามาจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ที่สังคมให้การยอมรับและมีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง ปัจจุบันคณะฯ จัดการศึกษาโดยเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านสังคมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นแหล่งรวมการพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดปัญญา (Wisdom) และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ไปประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความเป็นเลิศด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. พัฒนางานวิจัยงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่สร้างคุณค่าต่อสังคม

แนวคิด

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐานการพัฒนามุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึก ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ปลูกฝังอุดมการณ์และสร้างความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนเองอย่างลึกซึ้ง เพื่อพัฒนางานวิจัย ที่สามารถค้นพบแนวคิด ทฤษฎีใหม่ในการพัฒนา มีความคิดสร้างสรรค์ที่สรรค์สร้างงานที่มีคุณประโยชน์และนวัตกรรมสร้างคุณค่าระดับชาติและสากล

3. บริการวิชาการแก่สังคมโดยนำความรู้ฐานภูมิปัญญาและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม

แนวคิด

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นคณะที่มีความรับผิดชอบในการพัฒนาชุมชนควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาถือเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมของคณะ ที่สำคัญยิ่ง บุคลากรของคณะจะต้องลงไปทำงานในชุมชนเพื่อนำโจทย์หรือปัญหาของชุมชนมาวิเคราะห์ วิจัย หาปัญหา และความต้องการที่แท้จริงอย่างลึกซึ้ง แล้วนำองค์ความรู้ปัญญาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากศาสตร์ต่าง ๆ ของคณะไปประยุกต์หรือบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น (Social Wisdom) หรือ ภูมิปัญญาชาวบ้าน (Folk Wisdom) ของชุมชนที่สั่งสมกันมาเป็นเวลานานโดยคณะจะมอบหมายให้แต่ละสาขาวิชาต้องลงไปบริการวิชาการอย่างน้อย 1 ชุมชน โดยเริ่มจากการศึกษาบริการจากชุมชนอย่างรอบคอบแล้วดำเนินการถ่ายทอดความรู้เทคนิควิธีการ เทคโนโลยี เป็นการคิดอาวุธทางปัญญาแก่ชุมชน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีมีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน และคณะมีจุดประสงค์ที่จะจัดโครงการบริการวิชาการที่สร้างรายได้ให้กับคณะเพื่อเป็นการหารายได้ให้กับคณะ

4. ร่วมอนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวคิด

คณะกรรมการธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศให้ความสำคัญต่อสถาบันชาติ ศาสนา การบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งของ ส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอด เพราะเป็นสิ่งที่มีความค่าและเป็นเครื่องมือในการหล่อหลอมบุคลากร และ นักศึกษา ให้คงความเป็นไทยอยู่ได้อีกทั้งเป็นจุดแข็งของชาติที่ทั่วโลกยกย่อง และยอมรับนับถือจึงได้ส่งเสริมการทำงานบำรุงอย่าง ต่อเนื่อง พร้อมกับปัญหาท้องถิ่นของไทยทั่วประเทศได้สั่งสมกันมาเป็นเวลานาน เป็นปัญหาที่มีความค่าและเป็นเครื่องมือ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสำหรับใช้ในการดำรงชีวิตสืบต่อกันมา ทั้งด้านสมุนไพรรักษาโรค การเกษตร ฯลฯ ในทำนอง เดียวกัน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนก็เป็นภารกิจที่คณะต้องดำเนินการโดยกำหนดเป็นประเด็นชั้นนำแก่สังคม ส่วน ภายในคณะได้พัฒนาจัดภูมิทัศน์ของคณะให้สวยงาม ลดการใช้พลังงาน ลดมลพิษ กำจัดขยะ สร้างความปลอดภัยแก่ บุคลากรและนักศึกษา ซึ่งจะบูรณาการกิจกรรมทั้งหมดเข้ากับพันธกิจหลักอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

5. บริหารจัดการองค์กรที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

แนวคิด

คณะกรรมการธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศจะนำแนวคิดการบริหารสมัยใหม่มาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยใช้หลักธรรมาภิบาลอันประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส การตรวจสอบได้ และ การกระจายอำนาจ เป็นต้น ปรับปรุงระบบบริหารโดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในการบริหาร ลดความเสี่ยง ความสิ้นเปลือง และขจัดความสูญเปล่า สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เข้มแข็ง เพื่อก้าวสู่ความเป็นองค์กรคุณภาพ ที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ได้ การเปลี่ยนความคิดและทัศนคติ สร้างสมรรถนะร่วม สร้างค่านิยมร่วม มีความ รับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และมีความจงรักภักดีต่อองค์กร รวมทั้งมีการยกย่องชูเกียรติคนดี

และในทำนองเดียวกันนั้น คณะต้องเน้นการจัดหารายได้ให้มีเงินสำหรับพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าโดยใช้หลัก เศรษฐกิจฐานความรู้ และ เศรษฐกิจสร้างสรรค์จากความรู้ และ ความเชี่ยวชาญของอาจารย์และนักศึกษารวมทั้งทรัพยากร ต้นทุนที่มีอยู่

บทบาทและสถานะของแผนยุทธศาสตร์

บทบาทและสถานะของแผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ฉบับนี้เป็นการกำหนดนโยบายแผนการบริหารจัดการ และแผนการพัฒนาคณะ 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2566 - 2570 โดยมีเป้าหมายหลักที่จะนำคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวสู่การเป็นคณะชั้นนำของประเทศ

แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ต้องการสะท้อนวิสัยทัศน์ มุมมองของผู้บริหารที่ต้องการกำหนดทิศทางการพัฒนาคณะฯ ให้สามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืนภายใต้สภาวะการแข่งขันในระดับอุดมศึกษา การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างประชากรและรูปแบบการอุปโภคบริโภค รวมทั้งความก้าวหน้าของการเรียนรู้และเทคโนโลยี การนำแผนยุทธศาสตร์ จึงต้องมีการกำหนดกรอบและเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปฏิบัติการไปสู่เป้าหมาย วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้
2. เพื่อเป็นเป้าหมายร่วมของแต่ละหน่วยงานย่อยให้ดำเนินการไปทิศทางเดียวกัน อันจะนำไปสู่การร่วมเป็นหนึ่งเดียว เพื่อความสำเร็จ
3. เพื่อให้บุคลากรเกิดแรงบันดาลใจ ความมุ่งมั่น และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

อย่างไรก็ตามการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ให้ประสบความสำเร็จจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประชาคมของคณะฯ ได้รับความร่วมมือจากเครือข่าย การสนับสนุนจากผู้มีส่วนร่วมกับคณะฯ ทุกภาคส่วนรวมทั้งประชาชน สังคม และชุมชน

ที่มาของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

การประเมินคุณภาพภายใน องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบันโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญา หรือ ปณิธาน และพระราชบัญญัติสถาบัน แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) โดยมีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์แผนปฏิบัติราชการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติราชการประจำปีครบ 5 พันธกิจ

ดังนั้น ฝ่ายบริหารและแผน คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงจัดการประชุมในระดับผู้บริหาร จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ในวันจันทร์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2565 และครั้งที่ 2 ในวันจันทร์ที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 และครั้งที่ 3 เป็นการประชุมคณะกรรมการประจำคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในวันจันทร์ที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 โดยใช้ระบบ Zoom Meetings เพื่อร่วมกันพิจารณาทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับใช้เป็นกรอบในการพัฒนา และนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตลอดจนนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

ส่วนที่ 1

บทสรุปผู้บริหาร

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ เขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ เป็นคณะหนึ่งในจำนวน 9 คณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาชีพ ได้รับการสถาปนาขึ้นโดยพระราชบัญญัติ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ในนาม วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมาได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานนาม “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะหัวหน้าส่วนราชการเช่นเดียวกับอธิบดีกรมต่าง ๆ และได้เปลี่ยนแปลงสถานะเป็น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (Rajamangala University of Technology Tawan-ok) ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 ประกอบด้วยเขตพื้นที่ 4 แห่ง คือ เขตพื้นที่บางพระ ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี เขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ เขตพื้นที่จันทบุรี และเขตพื้นที่อุเทนถวาย

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ เขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เป็นสถานศึกษาที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่เป็นกำลังคนของประเทศ ให้มีความรู้เชิงวิชาชีพและเทคโนโลยี ด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และเป็นไปตามภารกิจที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกจะต้องปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ

แผนยุทธศาสตร์ของคณะบริหารธุรกิจฯ กำหนดแผนยุทธศาสตร์โดยสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก พ.ศ. 2563- 2565 ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ของตัวบ่งชี้ ซึ่งในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์จะมีรายละเอียด เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวบ่งชี้ ค่าเป้าหมายตัวบ่งชี้ กลยุทธ์ โครงการ กิจกรรม รวมทั้งสิ้น 5 ประเด็นยุทธศาสตร์

ส่วนที่ 2

ข้อมูลสำหรับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นหน่วยงานหนึ่งของเขตพื้นที่จักรพงษ์วนารณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก โดยเขตพื้นที่จักรพงษ์วนารณ เดิมชื่อว่า “โรงเรียนบุตรข้าราชการกองทัพบก” ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 กองทัพบกได้มอบกิจการและทรัพย์สินทั้งหมดของโรงเรียนให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสังกัดกรมอาชีวศึกษา และเพื่อเป็นเกียรติและระลึกถึงกองทัพบก กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ขอพระราชทานนามจอมพลสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนารถ กรมหลวงพิษณุโลกประชานาถเป็นชื่อวิทยาลัย โดยใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยจักรพงษ์ภูวนารถ” ต่อมาได้โอนไปสังกัด วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และเมื่อปี พ.ศ. 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้รับพระราชทานนามเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ ประกอบด้วยหน่วยงานภายในดังนี้ คือ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะศิลปศาสตร์ และสำนักงานเขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ เปิดสอนระดับระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตั้งอยู่เลขที่ 58 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงรัชดาภิเษก เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ประมาณ 12 ไร่

2. หน่วยงานในคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1 หน่วยงานหลัก มีหน้าที่ จัดการเรียนการสอน การวิจัย และการให้บริการวิชาการแก่สังคมประกอบด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)
 - แขนงวิชาการตลาด
 - แขนงวิชาการจัดการ
 - แขนงวิชาวิทยาการสารสนเทศทางธุรกิจ
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
3. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)
4. หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
5. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
6. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
7. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อดิจิทัล (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)
 - แขนงวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลมีเดียและแอนิเมชัน
 - แขนงวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล
8. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการสื่อสาร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)
9. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมและธุรกิจดิจิทัล (หลักสูตรพหุวิทยาการ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564

การจัดการศึกษาระดับปริญญาโท

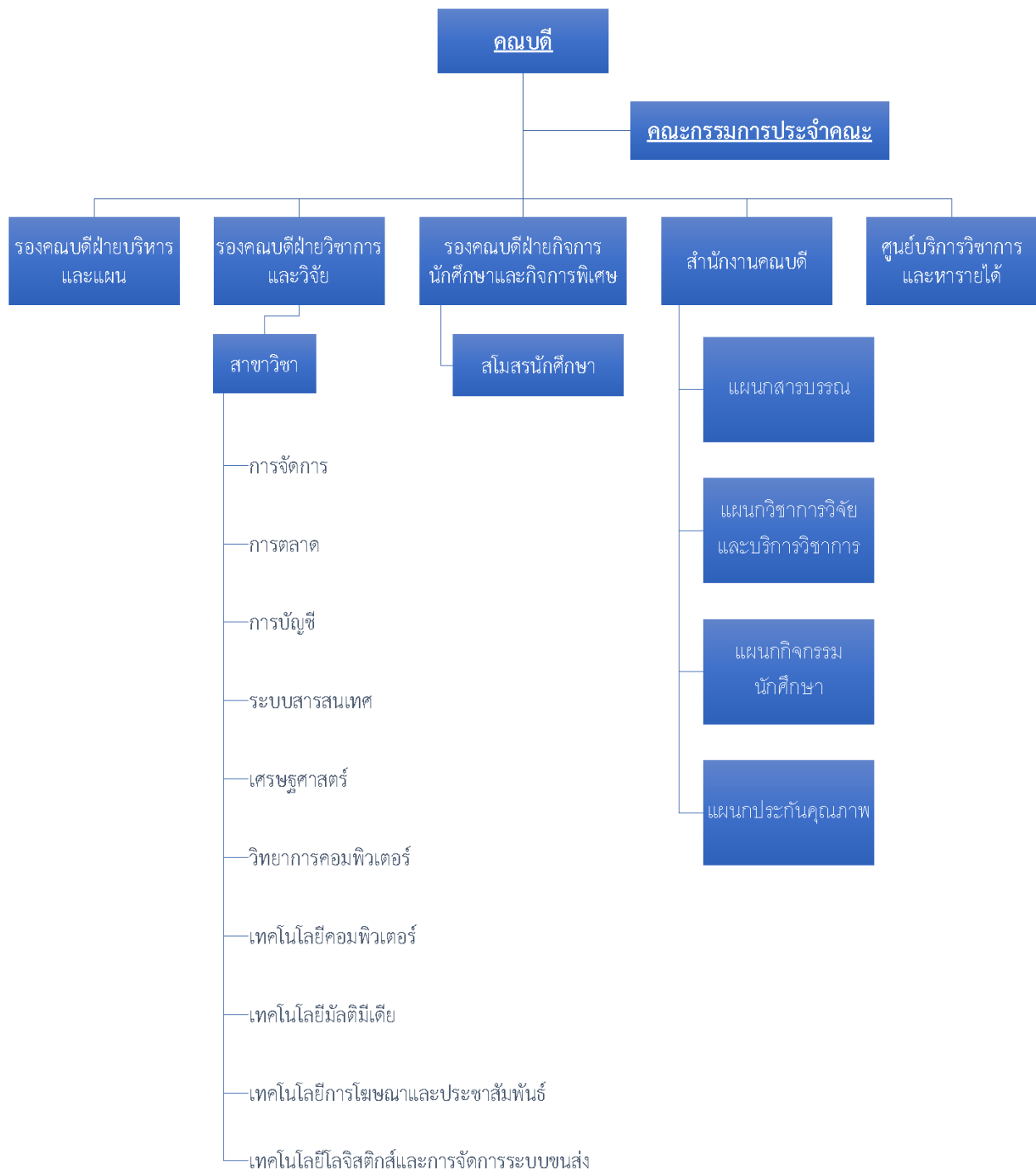
1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)
2. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ผู้ประกอบการ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564)

การจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)

2.2 หน่วยงานสนับสนุน มีหน้าที่ สนับสนุนงานวิชาการ และฝึกอบรม เป็นหน่วยประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานให้แก่ สาขาวิชา ดังต่อไปนี้ สำนักงานคณบดีคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย แผนกสารบรรณ แผนกวิชาการวิจัยและบริการวิชาการ แผนกกิจกรรมนักศึกษา แผนกประกันคุณภาพ

โครงสร้างการบริหารงานของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. นักศึกษา

ในปีการศึกษา 2565 คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีนักศึกษา จำนวน 1,572 คน ดังรายละเอียดในตาราง 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2565 (ข้อมูลจากงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565)

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา (คน)		รวมทั้งหมด
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	
1. สาขาวิชาการจัดการ	192	-	192
2. สาขาวิชาบัญชี	374	-	374
3. สาขาวิชาการตลาด	118	-	118
4. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	23	-	23
5. สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	66	-	66
6. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์	66	-	66
7. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	106	-	106
8. สาขาวิชาเทคโนโลยีโลจิสติกส์และการจัดการระบบขนส่ง	309	-	309
9. สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์	29	-	29
10. สาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย	198	-	198
11. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	-	28	28
12. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ผู้ประกอบการ	-	46	46
13. หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต	-	17	17
รวมทั้งสิ้น	1,481	91	1,572

4. บุคลากร

ในปีงบประมาณ 2566 คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวนทั้งสิ้น 81 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวนทั้งสิ้น 14 คน รายละเอียดจำนวน บุคลากรจำแนกตามประเภท บุคลากร คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ดังรายละเอียดในตาราง 4.1 - 4.4

ตารางที่ 4.1 บุคลากรสายวิชาการ (ข้อมูลจากงานบริหารงานบุคคล ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565)

ภาควิชา/สาขาวิชา	จำนวนอาจารย์ประจำ			คุณวุฒิ				ตำแหน่งทางวิชาการ				
	ทั้งหมด	ลา ศึกษา ต่อ	เฉพาะที่ ปฏิบัติงาน จริง	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	รวม	อาจารย์	ผศ.	รศ.	ศ.	รวม
การจัดการ	9	-	9	-	2	7	9	8	1	-	-	9
การตลาด	10	-	10	-	6	4	10	8	2	-	-	10
บัญชี	7	1	6	-	7	-	7	4	3	-	-	7
ระบบสารสนเทศ	9	-	9	-	6	3	9	5	4	-	-	9
เศรษฐศาสตร์	8	-	8	-	5	3	8	5	2	1	-	8
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	7	-	7	-	5	2	7	7	-	-	-	7
เทคโนโลยีสารสนเทศ	10	1	9	-	8	2	10	5	5	-	-	10
เทคโนโลยีโลจิสติกส์ และการจัดการระบบ ขนส่ง	8	1	7	-	5	3	8	7	1	-	-	8
เทคโนโลยีมัลติมีเดีย	7	-	7	-	5	2	7	4	3	-	-	7
เทคโนโลยีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์	6	-	6	-	3	3	6	3	3	-	-	6
รวมทั้งสิ้น	81	3	78	-	52	29	81	56	24	1	-	81

ตารางที่ 4.2 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาเอก	29	35.80
ปริญญาโท	52	64.20
ปริญญาตรี	-	-
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	-	-
รวมทั้งสิ้น	81	100

ตารางที่ 4.3 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ชื่อตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ศาสตราจารย์	-	-
รองศาสตราจารย์	1	1.23
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	24	29.63
อาจารย์	56	69.14
รวมทั้งสิ้น	81	100.00

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลบุคลากรสายสนับสนุน (ข้อมูลจากงานบริหารงานบุคคล ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565)

แผนงาน	จำนวนบุคลากรสายสนับสนุน ทั้งหมด			คุณสมบัติของบุคลากรสายสนับสนุน				
	ทั้งหมด	ลาศึกษา ต่อ	เฉพาะที่ ปฏิบัติงาน จริง	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	รวม
แผนกสารบรรณ	6	-	6	1	5	-	-	6
แผนกวิชาการ วิจัย และบริการ วิชาการ	5	-	5	-	5	-	-	5
แผนกกิจกรรมนักศึกษา	2	-	2	-	1	1	-	2
แผนกประกันคุณภาพ	2	-	2	-	2	-	-	2
รวมทั้งสิ้น	15	-	15	1	13	1	-	15

หมายเหตุ : พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 6 อัตรา
พนักงานตามภารกิจ จำนวน 9 อัตรา
อัตราว่าง ระดับปริญญาตรี จำนวน 5 อัตรา

5. รายละเอียดงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2566

งบรายจ่าย	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (เงินแผ่นดิน)	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (เงินรายได้)
ภาคปกติ	2,136,100	3,958,500
ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
งบเงินอุดหนุน		
ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
งบลงทุน		
• ครุภัณฑ์	1,393,300	-
งบเงินอุดหนุน		
• ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	90,000	1,916,500
ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาด้านสังคมศาสตร์		
งบเงินอุดหนุน		
• ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	652,800	2,042,000
ภาคนอกเวลา		7,041,900
ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
งบเงินอุดหนุน		
• ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน		308,000
ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาด้านสังคมศาสตร์		
งบเงินอุดหนุน		
• ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน		6,733,900

6. การจัดการศึกษา

ลำดับ	หลักสูตร
1	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)
	แขนงวิชาการจัดการ
	แขนงวิชาการตลาด
	แขนงวิชาวิทยาการสารสนเทศทางธุรกิจ
2	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
3	หลักสูตรบัญชีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)
4	หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
5	หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
6	หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)
7	หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อดิจิทัล (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)
	แขนงวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลมีเดียและแอนิเมชัน
	แขนงวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล
8	หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการสื่อสาร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)
9	หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมและธุรกิจดิจิทัล (หลักสูตรพหุวิทยาการ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564
10	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)
11	หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ผู้ประกอบการ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564)
12	หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)

7. งานวิจัย

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีภารกิจในการดำเนินงานการวิจัยและพัฒนา ที่ได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนของคณะ สถาบันวิจัยและพัฒนา มีนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากร ได้พัฒนาความรู้ ความสามารถและพัฒนาศักยภาพ ในการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมบนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัย เป็นศูนย์กลางรวบรวมแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก ตลอดจนสร้างเครือข่ายการทำงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น

ในปีงบประมาณ 2566 งบประมาณด้านการวิจัยมาจาก 2 แหล่ง ได้แก่ งบประมาณเงินรายได้ และ งบประมาณภายนอก มาจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

7.1 งบประมาณด้านการวิจัย (งบประมาณเงินรายได้)

งบประมาณ	รวมจำนวนเงิน (บาท)
โครงการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการสร้างองค์ความรู้ พื้นฐานของประเทศ	131,600
รวมทั้งสิ้น	131,600

7.2 งบประมาณด้านการวิจัย (งบประมาณภายนอก)

งบประมาณ	รวมจำนวนเงิน (บาท)
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม	1,101,000
รวมทั้งสิ้น	1,101,000

8. การประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ได้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษามาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2542 ในช่วงที่ยังเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีการจัดทำระบบและกลไกการประกันคุณภาพด้วยกิจกรรม 5ส ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพ ISO9000 : 1994 และปรับเปลี่ยนเป็น ISO9000 : 2000 ใน พ.ศ. 2546 และได้รับการรับรองระบบคุณภาพทุกคณะ ทุกวิทยาเขต และทุกหน่วยงานในสถาบัน เมื่อ พ.ศ. 2548 ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีการประกันคุณภาพภายใน เพื่อใช้เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย จำแนกออกเป็น 2 ระบบ ได้แก่ ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ตามกระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

คณะบริหารธุรกิจฯ ได้ให้ความสำคัญและติดตามผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพโดยสนองรับประกาศเป็นนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2550 เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นไปอย่างสอดคล้องในทิศทางเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย คณะบริหารธุรกิจฯ จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ของคณะฉบับนี้ขึ้น หลังจากแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแล้ว คณะจะได้ผลักดันแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติในระดับสาขาวิชาและหน่วยงานสนับสนุนเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารคุณภาพการศึกษาและเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผลการประเมินตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564 สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ประกอบด้วย 5 องค์กรประกอบ 13 ตัวชี้วัด ได้คะแนนเฉลี่ย 4.50
2. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 13 ตัวชี้วัด 14 หลักสูตร ได้คะแนนเฉลี่ย 3.55
3. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงานสนับสนุน ผลคะแนนได้ 5 คะแนน

SWOT Analysis for Vision and Mission

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีอัตลักษณ์ซึ่งนับเป็นจุดแข็งและโอกาสที่อำนวยความสะดวกให้กับคณะมีโอกาสพัฒนาไปตามเป้าหมายที่ต้องการ อย่างไรก็ตาม ยังมีจุดอ่อนและสภาพปัญหาบางประการที่คณะจะต้องแก้ไข และพัฒนาต่อไป ซึ่ง SWOT ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths: S) : ปัจจัยภายในที่เป็นผลบวกกับคณะบริหารธุรกิจฯ

1. สถานที่ตั้งเดินทางสะดวก ปลอดภัย อยู่ในย่านชุมชนเมืองทั้งภาคธุรกิจ ภาครัฐ และ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ
2. เป็นสถาบันการศึกษาของรัฐที่ได้รับพระราชทานนามที่มีชื่อเสียงมายาวนาน
3. คุณภาพของบัณฑิตนักปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับจากสถานประกอบการทุกสาขาวิชา
4. นักศึกษาได้รับรางวัลผลงานด้านสหกิจศึกษาในระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง
5. มีเครือข่ายศิษย์เก่าที่เข้มแข็งช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของคณะ
6. มีการเปิดรับนักศึกษาที่จบทางด้าน ปวช. ปวส. เทียบโอน ต่อเนื่อง เพื่อเข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาทางด้านวิชาชีพ
7. มีความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ที่มีชื่อเสียง เพื่อสนับสนุนจัดการเรียนการสอน และการผลิตบัณฑิต
8. มีการบูรณาการการเรียนการสอนกับบริการวิชาการในชุมชน ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการ เรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนและสังคม สร้างเสริมประสบการณ์ทักษะการเรียนรู้นอกห้องเรียนแก่ผู้เรียน
9. บัณฑิตที่จบการศึกษาหลักสูตรสหกิจศึกษาโดยเฉลี่ย ได้รับการจ้างตัวให้เข้าทำงานก่อนสำเร็จการศึกษา
10. บัณฑิตมีคุณลักษณะ อดทน สู้งาน ซึ่งเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการส่วนใหญ่

จุดอ่อน (Weaknesses : W) ปัจจัยภายในที่เป็นผลลบกับ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำยังต้องมีการพัฒนาให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ.
2. ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ และนานาชาติยังต้องมีการพัฒนาให้มีคุณภาพและปริมาณเพิ่มมากขึ้น
3. มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งทุนสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอกน้อยต้องจัดหาแหล่งทุนให้มากขึ้น
4. บัณฑิตยังมีความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
5. บัณฑิตมีการสอบ Certificate ในด้านวิชาชีพโดยเฉลี่ยยังมีจำนวนน้อย
6. เครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกยังไม่ครอบคลุมทุกพันธกิจ
7. การจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาบุคลากรมีอย่างจำกัด
8. ขาดความร่วมมือการปฏิบัติงานของบุคลากร เช่น การให้ความสำคัญและการเข้าร่วมโครงการที่สำคัญระดับคณะ
9. มีการปรับแผนการปฏิบัติงานโครงการบ่อย ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณาจารย์
10. ขาดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการตัดสินใจรวมทั้งระบบสารสนเทศสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจต่าง ๆ ยังไม่ครบถ้วน

11. ขาดการใช้เครื่องมือในการสื่อสารระดับคณะที่เหมาะสมกับบุคลากรภายในที่มีระดับการเข้าถึงเทคโนโลยีแตกต่างกัน
12. การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติการควรมี TA ตามสัดส่วนของอาจารย์กับนักศึกษาที่มี
13. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ในบางหลักสูตรยังไม่เพียงพอ
14. ขาดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกในระดับหลักสูตร เนื่องจากหน่วยงานส่วนกลาง ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ยังมีข้อจำกัดในการให้รายละเอียดข้อมูล
15. ขาดภูมิทัศน์การเป็นสถาบันอุดมศึกษา
16. การจัดสรรงบประมาณในเรื่องค่าตอบแทนและสวัสดิการของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษายังอยู่ในระดับต่ำ

โอกาส (Opportunities : O) : ปัจจัยภายนอกที่มีผลบวกกับคณะบริหารธุรกิจฯ

1. นโยบายรัฐบาลให้การสนับสนุนสถาบันการศึกษาให้ผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลตามแนวคิด ไทยแลนด์ 4.0
2. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนระบบให้ทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)
3. ภาครัฐบาลและเอกชนสนับสนุนการเป็นเครือข่ายทางด้านการจัดการศึกษา และวิชาชีพกับมหาวิทยาลัย เช่น MOU
4. สังคมไทยยังคงมีค่านิยมการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ
5. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทำให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
6. ความหนาแน่นของประชากรในเขตเมืองที่มีเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้มีผู้เรียนเลือกเรียนกับคณะบริหารธุรกิจฯ มทร.ตอ. มากขึ้น
7. การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล เช่น รถไฟฟ้า ทำให้มีความสะดวกในการเดินทางมาสถาบันการศึกษาที่ตั้งในเขตเมือง
8. มีวิทยาลัยพาณิชย์ โรงเรียนมัธยมโดยรอบมหาวิทยาลัยฯ จำนวนมาก
9. โครงการที่อยู่อาศัยขนาดใหญ่ของภาครัฐ (ดินแดง) อยู่ใกล้บริเวณมหาวิทยาลัย ทำให้มีกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเข้าศึกษามากขึ้น รวมทั้งมีกลุ่มเป้าหมายในการบริการวิชาการมากขึ้น
10. ที่ตั้งของคณะเดินทางสะดวกสำหรับบุคลากรของส่วนราชการที่ต้องการพัฒนาคุณวุฒิ ในระดับสูงขึ้น (ปริญญาโท/ปริญญาเอก) และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจำนวนมาก
11. เด็กรุ่นใหม่มีทัศนคติของความเป็นผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา เป็นโอกาสสำหรับคณะในการจัดหลักสูตรอบรมระยะสั้น
12. การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุมากขึ้น เป็นโอกาสในการพัฒนาการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยการศึกษาตลอดชีวิต/การศึกษาผู้สูงอายุ
13. สกอ. มีนโยบายสนับสนุนระบบการจัดการเรียนการสอนแบบ Credit Bank ให้ นักเรียน/คนที่กำลังทำงานเข้าศึกษาในลักษณะการเก็บสะสมหน่วยกิต

อุปสรรค (Threats : T) : ปัจจัยภายนอกที่มีผลลบกับคณะบริหารธุรกิจฯ

1. มีมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในการจัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจที่อยู่ใกล้เคียง ทำให้มีอัตราการแข่งขันสูง
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจเป็นหลักสูตรที่มีการเปิดการเรียนการสอนทุกมหาวิทยาลัย ทำให้มีการแข่งขันสูง
3. การจราจรคับคั่งเพราะอยู่ใจกลางเมือง
4. ค่าใช้จ่ายดำรงชีพในเมืองสูงกว่านอกเมือง (ค่าเดินทาง, ค่าอาหาร, ค่าที่พัก)
5. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากสำนักงานงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาคณะในทุก ๆ ด้าน
6. อัตราการเกิดของประชากรลดลง
7. ภาวะสมองไหลเนื่องจากสถาบันเอกชน หรือต่างสถาบันอุดมศึกษาให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า และสนใจกว่า
8. เทคโนโลยีการเรียนรู้ด้วยตนเองในปัจจุบันมีมากขึ้น และสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ทำให้มีผลกระทบในด้านการบริการวิชาการ และการใช้เทคโนโลยีแทนผู้สอน
9. ความเสถียรภาพทางการเมือง (เช่น การเปลี่ยน รมว., การแยกกระทรวงอุดมฯ, ม.44) ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย
10. ระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานค่อนข้างต่ำ (PISA) ทั้งในด้าน การอ่าน การเขียน การคำนวณและการคิดวิเคราะห์ส่งผลให้ปัจจัยนำเข้าในระดับอุดมศึกษามีคุณภาพลดลง

การวิเคราะห์เทวี่เมทริกซ์ (TOWS Matrix)

TOWS Matrix

ปัจจัยแวดล้อมภายนอก ปัจจัยแวดล้อมภายใน	O – โอกาส	T – ภาวะคุกคาม / อุปสรรค
S – จุดแข็ง	SO – Matching Approach ใช้จุดแข็ง เปิดโอกาสใหม่ในการแข่งขัน - เชิงรุก -	ST – Covering approach ใช้จุดแข็ง โอบล้อม รััดตรงภาวะคุกคามที่มีต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร - เชิงรับ -
W – จุดอ่อน	WO – off-Set approach ใช้โอกาสที่มี ทดแทน แก้ไข จุดอ่อน - เชิงพัฒนา -	WT – Mitigation approach บรรเทา แก้ไข เลี่ยงภาวะคุกคามที่บดบังวัตถุประสงค์ขององค์กร - เชิงพลิกแพลง -

SWOT Matrix ประเภทที่ 1
SO (Strengths – Opportunities)
เอาโอกาสมาใช้

SO – เอาโอกาสมาใช้			
ที่	S	O	กลยุทธ์
1	S1	O6, O12	เปิดหลักสูตรระยะสั้นสำหรับผู้สูงอายุ (หลักสูตรการวางแผนการเงินการลงทุน)
2	S2,S4	O4	สนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาเรียนดีกิจกรรมเด่น
3	S3	O1	- จัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์เทคโนโลยีใหม่ๆ สำหรับการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ - จัดทำหลักสูตรปริญญาโท หรือปริญญาเอก ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสอดคล้องนโยบายไทยแลนด์ 4.0
4	S5,S9	O3	ขยายการสร้างความร่วมมือ (MOU) กับสถานประกอบการเครือข่ายศิษย์เก่า
5	S6	O6,O8,O11	พัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบการรุ่นใหม่
6	S7	O10,O13	ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณสมบัติที่สูงขึ้นด้วยการจัดหลักสูตรแบบ Credit Bank
7	S8	O9	สนับสนุนงบประมาณในการบูรณาการการเรียนการสอนกับการบริการวิชาการแก่ชุมชนในเขตใกล้เคียงพื้นที่ตั้งมหาวิทยาลัย
8	S8,S3	O5	จัดสรรงบประมาณสำหรับสนับสนุนบุคลากรให้พัฒนาความรู้ทักษะด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่หรือสอบ Certificate วิชาชีพต่าง ๆ
9	S10	O4	สนับสนุนงบประมาณให้นักศึกษาในการแข่งขันทางวิชาการหรือพัฒนาทักษะวิชาชีพ

SWOT Matrix ประเภทที่ 2
WO (Weaknesses-Opportunities)
 ปรับปรุงตนเอง

WO – ปรับปรุงตนเอง			
ที่	W	O	กลยุทธ์
1	W1	O1	แผนพัฒนาบุคลากรรองรับ Thailand 4.0 ทั้งด้านคุณวุฒิและงานวิจัย
	W2		
2	W3	O3	สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานภายนอก ตัวอย่าง วช, โครงการลูกไก่
3	W4	O5	สร้างระบบ E-learning
4	W5	Q11	จัดตั้งศูนย์ทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ
5	W6	O3	สร้างเครือข่าย
6	W7	O10,O11, O12	จัดตั้งศูนย์บริการวิชาการ (Profit Center)
7	W8	O5	จัดตั้งสำนักสื่อสารองค์กร
8	W9	O5	
9	W10	O5	จัดตั้งศูนย์ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ
10	W11	O5	จัดตั้งสำนักสื่อสารองค์กร
11	W12	O3,O5	สร้างระบบ E-learning
12	W13	O1, O3,O5	สร้างระบบ E-learning , จัดตั้งศูนย์สอบมาตรฐาน , สร้างเครือข่าย
13	W14	O5-11	จัดตั้งสำนักสื่อสารองค์กร
14	W15	O10	งบประมาณปรับภูมิทัศน์
15	W16	O9-11	จัดตั้งศูนย์บริการวิชาการ (Profit Center)
16	W17	O5	สร้างระบบสารสนเทศเพื่อการเทียบโอน
17	W2,W3,W 7,W11,W1 3,W16	O1,O2	- วางแผนงบประมาณในการสนับสนุนให้เพียงพอในแต่ละปีการศึกษา - สำรวจและวางแผนสิ่งสนับสนุนที่สาขา คณะ ต้องการแล้วของงบประมาณ ดำเนินการ - วางระบบการสื่อสารโดยใช้ระบบสารสนเทศ ขยายช่องทางการสื่อสาร - ศูนย์วิจัย, ผู้ทรงคุณวุฒิ, กระบวนการบริหารงานวิจัย - ร่างผลตอบแทนที่ชัดเจนเป็นมาตรฐานให้กับบุคลากร

WO – ปรับปรุงตนเอง			
ที่	W	O	กลยุทธ์
			บุคลากร คุณวุฒิ งานวิจัย เทคโนโลยีสารสนเทศ
18	W1,W2,W3 ,W4,W5,W 6,W7,W8, W9,W10,W 11	O2,O3,O 4,O6,O7, O8,O9,O 10,O11, O12,O13	ใช้กลยุทธ์การพัฒนา - พัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ - ส่งเสริมสนับสนุนในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก โดยพิจารณาจากคุณวุฒิขาดแคลน - ตำแหน่งทางวิชาการ - มีการจัดทำระบบพี่เลี้ยง - มีหน่วยงาน/บุคลากรดูแล - วิจัย - หน่วยงานวิจัยระดับคณะ - กระบวนการบริหารงานวิจัย - การสนับสนุนและเสริมสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ - มาตรฐานวิชาชีพ - สร้างมาตรฐานและจัดสอบมาตรฐานวิชาชีพ - เป็นศูนย์กลางในการจัดสอบมาตรฐานวิชาชีพ - การสร้างพันธมิตรและความร่วมมือ - จัดทำ MOU ทั้งภาครัฐและเอกชน ในเรื่อง วิจัย สหกิจ การจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ ศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาบุคลากร - ภาษา - การจัดตั้งศูนย์ภาษา - การสนับสนุนให้เรียนภาษา/อบรม - สอบมาตรฐานด้านภาษา - การประชาสัมพันธ์ - การสื่อสารกับคนภายนอก ในการจัดกิจกรรมตามพันธกิจ - ซื้อสื่อในการประชาสัมพันธ์ + งบประมาณในการสื่อสาร - ใช้เครือข่ายในการประชาสัมพันธ์ - เทคโนโลยีสารสนเทศ - การปรับเปลี่ยนเป็นระบบสารสนเทศ - การบริหารจัดการผ่านระบบสารสนเทศ - การเรียนการสอนผ่านระบบ

SWOT Matrix ประเภทที่ 3
ST (Strengths- Threats)
 กำจัดภัยคุกคาม

ST – กำจัดภัยคุกคาม			
ที่	S	T	กลยุทธ์
1	S10	T1	พัฒนาบัณฑิตปฏิบัติให้มีคุณลักษณะ อุดม สู้งาน เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ
2	S7	T2	พัฒนาหลักสูตรการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (WIL)
3	S9	T2	ผลักดันให้มีการพัฒนาหลักสูตรเป็นรูปแบบสหกิจศึกษาให้ครบทุกสาขาวิชา
4	S4	T2	จัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าประกวดหรือเข้าร่วมประชุมในระดับชาติ ระดับนานาชาติให้โดดเด่นยิ่งขึ้น
5	S1	T1	มีหอพักให้กับนักศึกษา
6	S5	T4	ขอสนับสนุนทุนการศึกษาจากเครือข่ายศิษย์เก่า
7	S7	T4	ขอสนับสนุนทุนการศึกษาจากสถานประกอบการ
8	S5	T5	- เปิดหลักสูตรระยะสั้นเพื่อหารายได้จากศิษย์เก่า - ขอสนับสนุนอุปกรณ์การศึกษาจากศิษย์เก่า
9	S7	T5	- เปิดหลักสูตรระยะสั้นเพื่อหารายได้จากสถานประกอบการ เช่น อบรมวิชาชีพทางการบัญชี ทักษะทางคอมพิวเตอร์/ไอที - ขอสนับสนุนอุปกรณ์การศึกษาจากศิษย์เก่า - ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าศึกษาดูงาน
10	S8	T5	- เปิดศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ (UBI) - โครงการจัดหารายได้ (Business Unit)
11	S2	T6	ประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
12	S7	T7	- ผลักดันให้อาจารย์เข้าฝังตัวกับสถานประกอบการที่ MOU ร่วมกัน - ส่งเสริมให้อาจารย์ได้รับการอบรมและเข้าศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการที่มี MOU - ส่งเสริมให้อาจารย์เป็นที่ปรึกษาให้กับสถานประกอบการ
13	S8	T8	- เปิดหลักสูตรระยะสั้นโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต - เปิดศูนย์ให้บริการคำปรึกษา (รายได้) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องชาญ
14	S3	T10	- ปรับโครงสร้างหลักสูตรโดยเพิ่มรายวิชาพื้นฐานให้เหมาะสมกับแต่ละหลักสูตร เช่น คณิตศาสตร์พื้นฐาน - ส่งเสริมการปรับพื้นฐานก่อนเข้าศึกษา
15	S5	T10	- จัดโครงการอบรม/สัมมนา โดยวิทยากรที่เป็นศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ

SWOT Matrix ประเภทที่ 4
WT (Weaknesses-Threats)
 ลดความเสี่ยง หรือ หลีกเลี่ยง

ST – กำจัดภัยคุกคาม			
ที่	S	T	กลยุทธ์
1			คณะฯ ควรจัดทำโครงการที่เกี่ยวกับพัฒนาอาจารย์ด้านการศึกษาต่อ และการทำผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
2			คณะฯ ควรกำหนดเงินรางวัลหรือรางวัลจูงใจสำหรับตำแหน่งทางวิชาการและค่าตอบแทนผลงานทางวิชาการ เพิ่มเติม จากทางมหาวิทยาลัยจัดสรรมาให้
3			คณะฯ ควรจัดตั้งทีมให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้ค่าตอบแทนแก่วินิจฉัยดังกล่าว
4			คณะฯ ควรกำหนดกฎระเบียบและหลักเกณฑ์การหักเงินวิจัยหรือสนับสนุนเงินวิจัยเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสวงหาแหล่งทุนวิจัยภายนอก
5			คณะฯ ควรจัดสรรทุนการศึกษาสำหรับจัดทำสารสนเทศให้กับแต่ละหลักสูตรอย่างเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและใช้ฝึกปฏิบัติแก่นักศึกษาตามหลักสูตรนั้น ๆ
6			คณะฯ ควรจัดสรรทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ ทั้งทางด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี ศิลปวัฒนธรรม และอื่นๆ ทั้งเป็นช่วยเหลือและสวัสดิการแก่นักศึกษา
7			คณะฯ ควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาให้เพียงพอและมีมาตรฐาน เช่น จำนวนห้องน้ำและสุขภัณฑ์ โรงอาหาร ลานกีฬาและนันทนาการ โต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียนที่เหมาะสมกับการใช้งานกับนักศึกษา (เพราะของเดิมเล็กมาก)
8			คณะฯ ควรจัดให้มีสารสนเทศในการเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา เพื่อสร้างบรรยากาศให้นักศึกษาค้นคว้าภาษาอังกฤษ เช่น เปิดเพลง ภาพยนตร์ ติดประกาศข่าว
9			คณะฯ ควรจัดทำโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถของพนักงานฝ่ายสนับสนุนเพื่อเสริมศักยภาพในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
10			คณะฯ ควรกำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์เพื่อจูงใจให้อาจารย์เข้าไปฝังตัวในสถานประกอบการและการลาทำงานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
11			คณะฯ ควรจัดโครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละสาขาวิชา (ไม่มากเกินไปและไปน้อยเกินไป)
	1	1	จัดทำ MOU ป.เอก กับสถานศึกษา
	5	2,8,10	จัดตั้งศูนย์สอบ Cert และภาษา
	10	5	จัดทำระบบ MIS ของคณะที่ตอบสนองทุกพันธกิจของคณะ, บังคับให้มีการใช้งาน IT, Paperless
	14	5,6	ทำประชาสัมพันธ์เชิงรุก, Roadshow ของคณะฯ
	15	5	ปรับภูมิทัศน์เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา
	16	4,5	จัดตั้งกองทุนสวัสดิการของบุคลากรของคณะฯ

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปรัชญา

มีคุณธรรม เลิศล้ำวิชาการ เชี่ยวชาญวิชาชีพ

วิสัยทัศน์

เป็นผู้นำในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

ปณิธาน

สู่งาน วิชาการดี มีคุณธรรม เป็นผู้นำด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

พันธกิจ

1. ออกแบบหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงาน พร้อมจัดกิจกรรมเสริมเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงและพัฒนาทักษะตามมาตรฐานสากล
2. ส่งเสริมงานวิจัยคุณภาพ สร้างเครือข่ายร่วมมือกับองค์กรภายนอก เพื่อพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม
3. ให้บริการความรู้แก่สังคม และพัฒนาโครงการบริการสังคมที่ตอบโจทย์ความต้องการชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ผ่านการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร เพื่อพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

อัตลักษณ์

บัณฑิตนักปฏิบัติ

เอกลักษณ์

เป็นผู้นำด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ค่านิยมหลัก

สร้างความสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม และจิตสำนึกในองค์กร

จุดเน้น/จุดเด่น ของคณะ

ความหลากหลายด้านวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) / เป้าประสงค์ (Goals)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เสริมสร้างวิชาการและทักษะปฏิบัติที่เข้มแข็ง ทันสมัย และพึ่งพาตัวเองได้

เป้าประสงค์หลัก : 1.1 พัฒนาการจัดการศึกษาทั้งในหลักสูตรปริญญาและหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะกำลังคนในการพัฒนานวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่พัฒนาเศรษฐกิจและแก้ปัญหาเชิงพื้นที่

เป้าประสงค์หลัก : 2.1 พัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์พัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม เพื่อการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และส่งเสริมการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเชิดชูความเป็นไทยให้ดำรงอยู่คู่คนไทย

เป้าประสงค์หลัก : 3.1 บริการวิชาการโดยถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนากการเป็นผู้ประกอบการ

3.2 อนุรักษ์ สืบสาน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ปฏิรูประบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและรองรับการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์หลัก : 4.1 คณะมีการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศและยั่งยืน

4.2 คณะมีระบบประกันคุณภาพที่ส่งเสริมการยกระดับหลักสูตรสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1
เสริมสร้างวิชาการและทักษะปฏิบัติที่เข้มแข็ง ทันสมัย และพึงพาตัวเองได้

เป้าประสงค์

- พัฒนาการจัดการศึกษาทั้งในหลักสูตรปริญญาและหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะกำลังคนในการพัฒนานวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัดตามแผนกลยุทธ์การพัฒนา

- จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรใหม่เพื่อเสริมสร้างวิชาการและทักษะปฏิบัติที่เข้มแข็ง ทันสมัย และพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์

- พัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของประเทศกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา
- ส่งเสริมและผลักดันการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
- พัฒนาศักยภาพนักศึกษาและกระบวนการจัดกิจกรรมให้ตอบสนองต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์
- ส่งเสริมให้นักศึกษา สร้างสรรค์ผลงาน สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย
- พัฒนาทรัพยากรในมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนหรือการสอน

ตัวชี้วัดตามกลยุทธ์

- จำนวนหลักสูตรที่รับนักศึกษาได้ตามแผนหรือสูงกว่าแผน
- จำนวนหลักสูตรปริญญาตรีที่มีการเรียนการสอนตามรูปแบบหลักสูตร CWIE/EEC model
- จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาแตกต่างจากมาตรฐานอุดมศึกษา (Sandbox)
- จำนวนหลักสูตรที่ร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกตามมาตรฐานหลักสูตร
- จำนวนหลักสูตรปริญญาที่นำมาจัดการศึกษาลงหน่วยกิต (Credit Bank)
- จำนวนหลักสูตรปริญญา/หลักสูตรสองปริญญา/หลักสูตรสองภาษา/หลักสูตรที่จัดการศึกษาอื่นร่วมกับหน่วยงานในต่างประเทศ
- จำนวนรายวิชาของหลักสูตรปริญญาที่นำมาจัดอบรมระยะสั้นและสามารถสะสมหน่วยกิตระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank)
- จำนวนของหลักสูตรระยะสั้นซึ่งจัดอบรมและสามารถสะสมหน่วยกิต ระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank)
- จำนวนหลักสูตรด้าน Up-Skill/Re-Skill
- จำนวนหน่วยงานการจัดการศึกษาที่เปิดสอนผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา
- จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการประเมินศักยภาพด้าน Digital Literacy ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- จำนวนกิจกรรมการจัดเรียนการสอน แบบ PBL, Critical thinking
- จำนวนรายการสอนเสริมในรายวิชา ซึ่งเป็นการถ่ายทอดเนื้อหาการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยกระทำผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- จำนวนรางวัลที่ได้รับการยกย่องทั้งระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
- จำนวนนวัตกรรมที่สร้างหรือนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนหรือการสอนแนวใหม่ที่ได้ผลดีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แผนงาน/โครงการ

- แผนรับนักศึกษาแต่ละหลักสูตรเปรียบเทียบกับผลการรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2568
- กิจกรรมประชาสัมพันธ์หลักสูตรระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ และระดับหลักสูตร
- หลักสูตรปริญญาตรีที่มีการเรียนการสอนตามรูปแบบหลักสูตร CWIE/EEC model
- หลักสูตร (Sandbox)
- หลักสูตรที่ร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก
- หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาลงหน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญา/หลักสูตรสองปริญญา/หลักสูตรสองภาษา/หลักสูตรที่จัดการศึกษาอื่นร่วมกับหน่วยงานในต่างประเทศ
- รายวิชาของหลักสูตรปริญญาที่นำมาจัดอบรมระยะสั้นและสามารถสะสมหน่วยกิตระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank)
- หลักสูตร Up-Skill/Re-Skill
- หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
- กิจกรรมการประเมินศักยภาพด้าน Digital Literacy ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- กิจกรรมทดสอบภาษาอังกฤษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แบบ PBL, Critical thinking
- กิจกรรมการสอนเสริมในรายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- กิจกรรมการแข่งขัน/การประกวด/การนำเสนอผลงานของเด็กนักศึกษา
- แผนการสร้างนวัตกรรมหรือนำมาใช้นับสนุนการจัดการเรียนการสอน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่พัฒนาเศรษฐกิจและแก้ปัญหาเชิงพื้นที่

เป้าประสงค์

- พัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมที่ตอบโจทย์พัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดตามแผนกลยุทธ์การพัฒนา

- จำนวนผลงานวิจัย ที่สร้างนวัตกรรม/องค์ความรู้ที่ใช้ประโยชน์ที่พัฒนาเศรษฐกิจและแก้ปัญหาเชิงพื้นที่

กลยุทธ์/วิธีการ

- ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันการพัฒนา การบริหารจัดการงานวิจัยในการเข้าถึงแหล่งทุน
- สนับสนุนให้ทำผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถแก้ไขหรือพัฒนาชุมชน สังคมได้

ตัวชี้วัดตามกลยุทธ์

- จำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ
- งบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยและนวัตกรรมจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ
- จำนวนองค์ความรู้/นวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์
- จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่ถ่ายทอดสู่สังคมอย่างยั่งยืน หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์ หรือผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิทางปัญญา
- จำนวนบทความที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าบ่มเพาะและสามารถ Start up หรือ Spin off ได้ จากงานวิจัยหรือนวัตกรรม
- จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์
- จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปพัฒนาการเรียนการสอน/และหรือพัฒนาระบบการให้บริการการศึกษา

แผนงาน/โครงการ

- โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ
- โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศ
- โครงการวิจัยที่สร้างองค์ความรู้/นวัตกรรม
- โครงการวิจัย/นวัตกรรมที่ถ่ายทอดสู่สังคมอย่างยั่งยืน หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์ หรือผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิทางปัญญา
- กิจกรรมKM ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยในการจัดทำบทความเพื่อการเผยแพร่
- กิจกรรมส่งเสริมการผลิตผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ต่อยอดจากผลงานวิจัย
- โครงการ/กิจกรรมที่บ่มเพาะผู้ประกอบการ
- โครงการ/กิจกรรมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์
- โครงการ/กิจกรรมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอน/และหรือพัฒนาระบบการให้บริการการศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ส่งเสริมการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม เพื่อการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และส่งเสริมการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อ เชิญชวนความเป็นไทย ให้ดำรงอยู่คู่คนไทย

เป้าประสงค์

- บริการวิชาการโดยถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการ
- อนุรักษ์ สืบสาน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่า

ตัวชี้วัดตามแผนกลยุทธ์การพัฒนา

- จำนวนชุมชนที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการ
- จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่า

กลยุทธ์/วิธีการ

- ยกกระตือรือร้นการแสวงหารายได้จากการบริการวิชาการ
- ยกกระตือรือร้นและสร้างความเข้มแข็งหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยในการจัดการองค์ความรู้หรือการบริการวิชาการ
- ส่งเสริม สนับสนุน แลกเปลี่ยน เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ
- สนับสนุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา
- ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นตามกลไก (PDCA)

ตัวชี้วัดตามกลยุทธ์

- จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก
- รายได้จากการบริการวิชาการ
- จำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยเหลือหรือเป็นที่พึ่งของสังคม
- จำนวนคณาจารย์และบุคลากรที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างคุณค่าการบริการวิชาการ
- จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน/สังคมและผู้ด้อยโอกาส
- จำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือการวิจัย
- นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (Student and Graduate Entrepreneur)
- รางวัลด้านผู้ประกอบการ (Startup Awards)
- งบประมาณแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (Startup Co-Investment Funding)
- บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent/Academic Mobility Consultation)

- ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem)
- หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Education)
- ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาค ธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (University - Industry Linkage)
- ร้อยละของกิจกรรมที่มีการดำเนินงานตามหลัก PDCA ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการบูรณาการกับการเรียนการสอน

แผนงาน/โครงการ

- โครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภายนอก
- โครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภายนอก
- โครงการ/กิจกรรมที่ช่วยเหลือหรือเป็นที่พึ่งของสังคม
- โครงการกิจกรรมที่มีส่วนร่วมในการสร้างคุณค่าการบริการ
- โครงการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน/สังคมและผู้ด้อยโอกาส
- โครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือการวิจัย
- กิจกรรมพัฒนานักศึกษาเพื่อเป็นผู้ประกอบการ
- กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันประกวดการเป็นผู้ประกอบการ
- โครงการ/กิจกรรมสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (Startup Co-Investment Funding)
- โครงการแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent/Academic Mobility Consultation)
- ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem)
- หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Education)
- กิจกรรม MOU/MOAที่เกี่ยวข้องกับระดับหลักสูตรและระดับคณะ
- โครงการ/กิจกรรมทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นตามกลไก (PDCA)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ปฏิรูประบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ และรองรับการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์

- คณะมีการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศและยั่งยืน
- คณะมีระบบประกันคุณภาพที่ส่งเสริมการยกระดับหลักสูตรสู่มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดตามแผนกลยุทธ์การพัฒนา

- ผลคะแนนตามการประเมินเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ
- ค่าเฉลี่ยระดับผลคะแนนตามการประเมินเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร

กลยุทธ์/วิธีการ

- พัฒนาการบริหารจัดการให้มีความพร้อมและสามารถรองรับการประเมินในรูปแบบต่างๆ
- ยกย่องเชิดชูสมรรถนะของบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- สนับสนุนการทำความร่วมมือและสร้างผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย
- ส่งเสริม สนับสนุนให้ศิษย์เก่า/บุคลากรภายนอกร่วมสร้างความเข้มแข็งและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัดตามกลยุทธ์

- จำนวนหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์การประเมินรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล AUN QA
- จำนวนคณะที่ใช้เกณฑ์คะแนนการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบันตามเกณฑ์ EdPEX (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX)
- ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- จำนวนคณาจารย์ที่มีสมรรถนะทักษะวิชาชีพเฉพาะทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับรางวัลหรือได้รับความยกย่องเชิดชูเกียรติทุกด้านจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย
- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรสายวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและส่งเสริมพัฒนางานวิจัย
- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ/วิชาชีพตามแผนที่กำหนด
- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่บุคลากรสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแผนพัฒนาบุคลากร
- จำนวนหน่วยงานที่มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับหน่วยงานภายนอกและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในปีงบประมาณนั้นๆ
- จำนวนศิษย์เก่า/บุคลากรภายนอก/หน่วยงานภายนอก ที่บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้กับมหาวิทยาลัย
- จำนวนศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือการประกอบอาชีพ

แผนงาน/โครงการ

- กิจกรรมตรวจประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล AUN QA

- กิจกรรมตรวจประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบันตามเกณฑ์ EdPEX (Education Criteria for Performance Excellence:EdPEX)
- โครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ
- โครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ
- โครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ
- โครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ
- โครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ
- โครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ
- กิจกรรม MOU/MOA ที่เกี่ยวข้องกับระดับหลักสูตรและระดับมหาวิทยาลัยที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย
- กิจกรรมมอบทุนการศึกษา/กิจกรรมของสโมสรนักศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากศิษย์เก่า
- กิจกรรมการสนับสนุนให้ศิษย์เก่า/บุคลากรภายนอกร่วมสร้างความเข้มแข็งและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. 2569)

พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด	ผู้ติดตามตัวชี้วัด
				66	67	68	69	70			66	67	68	69	70			
1. ออกแบบหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการกับตลาดแรงงาน พร้อมจัดกิจกรรมเสริมเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานจริงและพัฒนาทักษะตามมาตรฐานสากล	1. เสริมสร้างวิชาการและทักษะปฏิบัติที่เข้มแข็ง ทันสมัย และพึ่งพาตัวเองได้	1.1 พัฒนาการจัดการศึกษาทั้งในหลักสูตรปริญญาและหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะกำลังคนในการพัฒนานวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ	1.1.1 จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรใหม่เพื่อเสริมสร้างวิชาการและทักษะปฏิบัติที่เข้มแข็ง ทันสมัย และพึ่งพาตัวเองได้	1	2	2	5	5	1.1 พัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของประเทศกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	1.1.1 จำนวนหลักสูตรที่รับนักศึกษาได้ตามแผนหรือสูงกว่าแผน	1	2	4	1	2	1.1.1.1 แผนบัณฑิตศึกษาต่อหลักสูตรเปรียบเทียบผลการรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2568 1.1.1.2 กิจกรรมประชาสัมพันธ์หลักสูตรระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ และระดับหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาววันภากร ชามุขชอุทธ
										1.1.2 จำนวนหลักสูตรปริญญาตรีที่มีการเรียนการสอนตามรูปแบบหลักสูตร CWI/EEC model	1	1	1	-	1	1.1.2.1 หลักสูตรปริญญาตรีที่มีการเรียนการสอนตามรูปแบบหลักสูตร CWI/EEC model	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายอัยการ แก้วล้อม
										1.1.3 จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาแตกต่างจากมาตรฐานอุดมศึกษา (Sandbox)	-	1	1	-	1	1.1.3.1 หลักสูตร (Sandbox)	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุวิทย์ ห่านู
										1.1.4 จำนวนหลักสูตรที่ร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกตามมาตรฐานหลักสูตร	1	1	2	1	2	1.1.4.1 หลักสูตรที่ร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอริยา ไตรพันธุ์
										1.1.5 จำนวนหลักสูตรปริญญาที่นำมาจัดการศึกษาคะลี่ยกยิด (Credit Bank)	-	1	1	-	1	1.1.5.1 หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษา/คัลลี่ยกยิด	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวรุ่งรุจี โสภมาลี
										1.1.6 จำนวนหลักสูตรปริญญา/หลักสูตรสองปริญญา/หลักสูตรสองภาษา/หลักสูตรที่จัดการศึกษาอื่นร่วมกับหน่วยงานในต่างประเทศ	-	1	1	-	1	1.1.6.1 หลักสูตรปริญญา/หลักสูตรสองปริญญา/หลักสูตรสองภาษา/หลักสูตรที่จัดการศึกษาอื่นร่วมกับหน่วยงานในต่างประเทศ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวรุ่งรุจี โสภมาลี
										1.1.7 จำนวนรายวิชาของหลักสูตรปริญญาที่นำมาจัดอบรมระยะสั้นและสามารถสะสมหน่วยกิตระบบคลลี่ยกยิด (Credit Bank)	-	1	1	-	1	1.1.7.1 รายวิชาของหลักสูตรที่นำมาจัดอบรมระยะสั้นและสามารถสะสมหน่วยกิตระบบคลลี่ยกยิด (Credit Bank)	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอมมิกา ลุยจันทร์
										1.1.8 จำนวนของหลักสูตรระยะสั้นซึ่งจัดอบรมและสามารถสะสมหน่วยกิต ระบบคลลี่ยกยิด (Credit Bank)	-	1	1	-	1	1.1.8.1 หลักสูตรระยะสั้นซึ่งจัดอบรมและสามารถสะสมคลลี่ยกยิด	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอมมิกา ลุยจันทร์
										1.1.9 จำนวนหลักสูตรด้าน Up-Skill/Re-Skill	2	2	2	2	2	1.1.9.1 หลักสูตร Up-Skill/Re-Skill	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวพิชญธิดา หล้าบา
			1.2 ส่งเสริมและผลักดันการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา							1.2.1 จำนวนหน่วยงานการจัดการศึกษาที่เปิดสอนผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา	-	1	1	2	2	1.2.1.1 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอริยา ไตรพันธุ์
			1.3 พัฒนาศักยภาพนักศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนให้ตอบสนองต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์							1.3.1 จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการประเมินศักยภาพด้าน Digital Literacy ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	50	100	150	80	80	1.3.1.1 กิจกรรมการประเมินศักยภาพด้าน Digital Literacy ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ/นักศึกษา/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายเวนิส บรรพตา
										1.3.2 จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	300	400	500	300	300	1.3.2.1 กิจกรรมทดสอบภาษาอังกฤษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ/นักศึกษา/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายเวนิส บรรพตา
										1.3.3 จำนวนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แบบ PBL/Critical thinking	5	6	7	8	10	1.3.3.1 กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แบบ PBL/Critical thinking	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุวิทย์ ห่านู
										1.3.4 จำนวนรายการการสอนเสริมในรายวิชา ซึ่งเป็นกรถ่ายทอดเนื้อหาการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา โดยกระทำผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	5	6	7	8	10	1.3.4.1 กิจกรรมการสอนเสริมในรายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ/นักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายณณศักดิ์ ภาโสม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. 2569)

พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด	ผู้ติดตามตัวชี้วัด	
				66	67	68	69	70			66	67	68	69	70				
									1.4 ส่งเสริมให้นักศึกษาสร้างสรรค์ผลงาน สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย	1.4.1 จำนวนรางวัลที่ได้รับยกย่องทั้งระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	5	10	15	5	5	1.4.1.1 กิจกรรมแข่งขัน/การประกวด/การนำเสนอผลงานของนักศึกษา	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวธิดิยา ไกรบุตร	
									1.5 พัฒนาศักยภาพในมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนหรือการสอน	1.5.1 จำนวนนวัตกรรมที่สร้างหรือนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนหรือการสอนแนวใหม่ที่ได้ผลดีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	1	1	2	1	1	1.5.1.1 แผนการสร้างนวัตกรรมหรือนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวธิดิยา ไกรบุตร	
2. ส่งเสริมงานวิจัยคุณภาพ สร้างเครือข่ายร่วมมือกับองค์กรภายนอก เพื่อพัฒนางานวิจัย และนวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม	2. สร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่พัฒนาเศรษฐกิจและแก้ปัญหาเชิงพื้นที่	2.1 พัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์พัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ	2.1.1 จำนวนผลงานวิจัยที่สร้างนวัตกรรม/องค์ความรู้ที่ใช้ประโยชน์ที่พัฒนาเศรษฐกิจและปัญหาเชิงพื้นที่	1	2	4	2	2	2.1 ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันการพัฒนา การบริหารจัดการงานวิจัยในการเข้าถึงแหล่งทุน	2.1.1 จำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ	5	7	9	5	5	2.1.1.1 โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวรวินิดา วันทาแพน	
										2.1.2 งบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยและนวัตกรรมจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ	100,000	100,000	100,000	500,000	-	2.1.2.1 โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวรวินิดา วันทาแพน	
										2.2 สนับสนุนให้ทำผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนสังคมได้	2.2.1 จำนวนองค์ความรู้/นวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์	2	4	6	2	2	2.2.1.1 โครงการวิจัยที่สร้างองค์ความรู้/นวัตกรรม	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายกันต์ดินันท์ ภูทอง
										2.2.2 จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่ถ่ายทอดสู่สังคมอย่างยั่งยืน หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์ หรือผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิทางปัญญา	1	2	3	1	1	2.2.2.1 โครงการวิจัย/นวัตกรรมที่ถ่ายทอดสู่สังคมอย่างยั่งยืน หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์ หรือผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิทางปัญญา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายกันต์ดินันท์ ภูทอง	
										2.2.3 จำนวนบทความที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	10	10	15	40	50	2.2.3.1 กิจกรรมKM ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยในการจัดทำบทความเพื่อการเผยแพร่	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายปฐมพงษ์ รินพัฒน	
										2.2.4 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ต่อยอดจากผลงานวิจัย	1	2	3	1	1	2.2.4.1 กิจกรรมส่งเสริมการผลิตผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ต่อยอดจากผลงานวิจัย	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายปฐมพงษ์ รินพัฒน	
										2.2.5 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้ามาเพาะและสามารถ Start up หรือ Spin off ได้ จากงานวิจัยหรือนวัตกรรม	-	5	10	-	5	2.2.5.1 โครงการ/กิจกรรมที่บ่มเพาะผู้ประกอบการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายอนุสรณ์ทิพย์ ณะพริ้ม	
										2.2.6 จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์	2	2	2	2	2	2.2.6.1 โครงการ/กิจกรรมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายจิตรพิวัสส์ เพชรประกอบ	
										2.2.7 จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปพัฒนาการเรียนการสอนและหรือพัฒนาระบบการให้บริการการศึกษา	2	2	2	2	2	2.2.7.1 โครงการ/กิจกรรมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนและหรือพัฒนาระบบการให้บริการการศึกษา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายจิตรพิวัสส์ เพชรประกอบ	

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. 2569)

พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด	ผู้ติดตามตัวชี้วัด
				66	67	68	69	70			66	67	68	69	70			
3. ให้บริการความรู้แก่สังคมและพัฒนาโครงการบริการสังคมที่ตอบสนองความต้องการชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ผ่านการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่น	3. ส่งเสริมการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม เพื่อการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และส่งเสริมการอนุรักษ์ ทุนบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเชิญชวนความเป็นไทย ให้ดำรงอยู่คู่คนไทย	3.1 บริการวิชาการโดยถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการ	3.1.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการ	2	3	4	2	4	3.1 ยกระดับการแสวงหารายได้จากการบริการวิชาการ	3.1.1 จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	-	1	1	3	5	3.1.1.1 โครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภายนอก	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายณัฏฐ์ทิพย์ ณะพริ้ม
				3.1.2 รายได้จากการบริการวิชาการ	10,000	10,000	10,000	10,000		10,000	3.1.2.1 โครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภายนอก	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายณัฏฐ์ทิพย์ ณะพริ้ม					
				3.2 ยกระดับและสร้างความเข้มแข็งหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยในการจัดการองค์ความรู้หรือการบริการวิชาการ	3.2.1 จำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยเหลือหรือเป็นที่พึ่งของสังคม	5	10	10		5	5	3.2.1.1 โครงการ/กิจกรรมที่ช่วยเหลือหรือเป็นที่พึ่งของสังคม	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวกุสุมา สงวนกลาง				
					3.2.2 จำนวนคนอาจารย์และบุคลากรที่ไม่มีส่วนร่วมในการสร้างคุณค่าการบริการวิชาการ	20	20	25		25	30	3.2.1.1 โครงการ/กิจกรรมที่มีส่วนร่วมในการสร้างคุณค่าการบริการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวกุสุมา สงวนกลาง				
					3.2.3 จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน/สังคมและผู้ด้อยโอกาส	1	1	1		1	1	3.2.3.1 โครงการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน/สังคมและผู้ด้อยโอกาส	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายพีรณัฐ เนตรผาบ				
					3.2.4 จำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือการวิจัย	2	2	2		2	2	3.2.4.1 โครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือการวิจัย	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายพีรณัฐ เนตรผาบ				
				3.3 ส่งเสริม สนับสนุนแลกเปลี่ยน เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ	3.3.1 นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (Student and Graduate Entrepreneur)	1	1	2		1	1	3.3.1.1 กิจกรรมพัฒนานักศึกษาเพื่อเป็นผู้ประกอบการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายธนัส บรรพทา				
					3.3.2 รางวัลด้านผู้ประกอบการ (Startup Awards)	-	1	1		1	1	3.3.2.1 กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันประกวดการเป็นผู้ประกอบการ	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายณพนธ์กร โลสุชล				
					3.3.3 งบประมาณแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (Startup Co-Investment Funding)	-	1	1		1	1	3.3.3.1 โครงการ/กิจกรรมสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (Startup Co-Investment Funding)	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุพิศรา ช่วยบุญ				
					3.3.4 บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent/Academic Mobility Consultation)	5	10	15		5	5	3.3.4.1 โครงการแลกเปลี่ยนความรู้ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent/Academic Mobility Consultation)	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวเจนจิรา ไตรพันธุ์				
				3.4 สนับสนุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา	3.4.1 ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem)	4	4	4		4	4	3.4.1.1 ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem)	คณบดีคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ /รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุพิศรา ช่วยบุญ				
					3.4.2 หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Education)	4	4	4		4	4	3.4.2.1 หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Education)	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายณเลิศศักดิ์ ภาโสม				
					3.4.3 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาค ธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (University - Industry Linkage)	2	2	2		2	2	3.4.3.1 กิจกรรม MOU/MOAที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและระดับคณะ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุพิศรา ช่วยบุญ				

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. 2569)

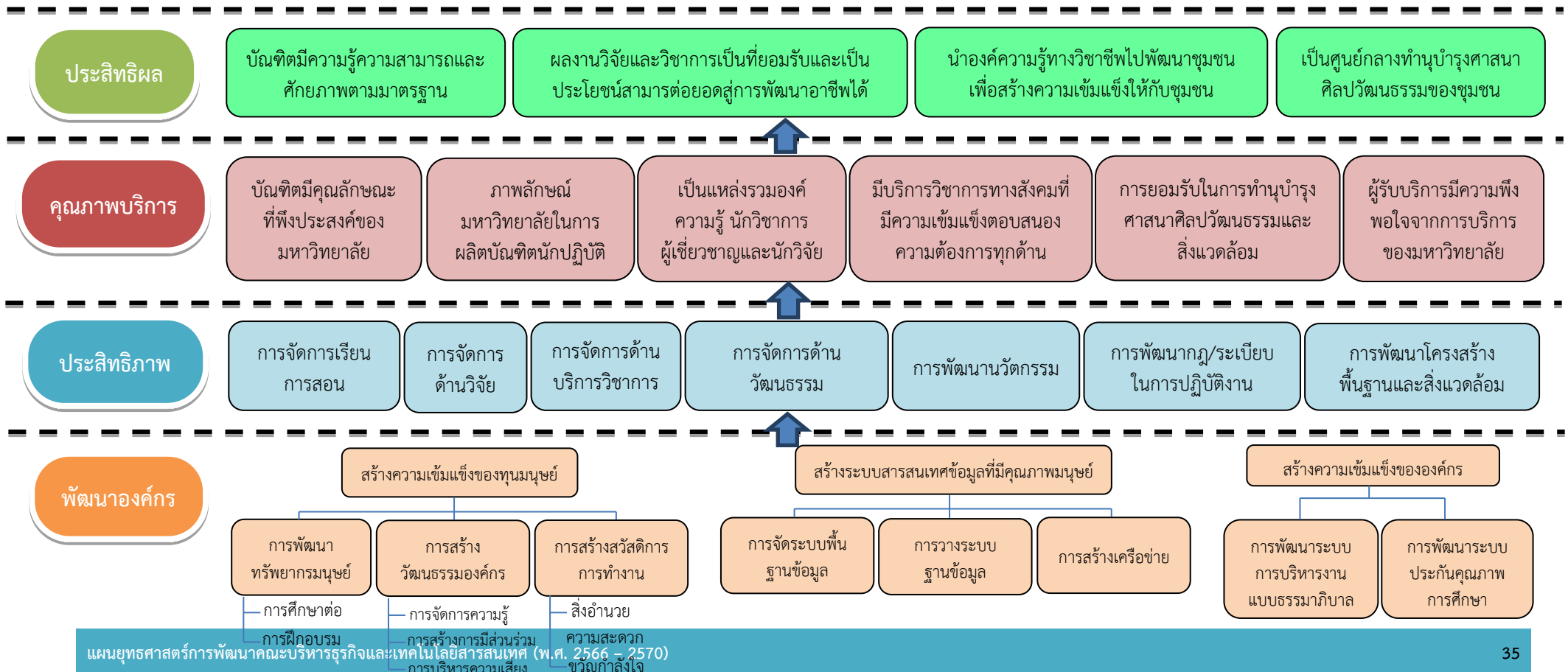
พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด	ผู้ติดตามตัวชี้วัด	
				66	67	68	69	70			66	67	68	69	70				
		3.2 อำนวย สืบสาน ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่เกิดประโยชน์ และสร้างคุณค่า	3.2.1 จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่เกิดประโยชน์ และสร้างคุณค่า				-	1	3.5 ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามกลไก (PDCA)	3.5.1 ร้อยละของกิจกรรมที่มีการ ดำเนินงานตามหลัก PDCA ด้านการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นกับการบูรณาการกับการเรียน การสอน				80	80	3.5.1.1 โครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามกลไก (PDCA)	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นายเจนัส บรรพชา	
4.พัฒนาระบบ บริหารจัดการ ด้วยเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ในการทำงาน และส่งเสริมการ มีส่วนร่วมของ บุคลากร เพื่อ พัฒนางองค์กรสู่ ความเป็นเลิศ	4. ปฏิรูประบบการ บริหารจัดการ มหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการ จัดการและรองรับการ เปลี่ยนแปลง	4.1 คณะมีการบริหารจัดการสู่ ความเป็นเลิศและยั่งยืน	4.1.1 ผลคะแนนตามการประเมิน เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศ	-	-	-	300	300	4.1 พัฒนาการบริหารจัดการให้ มีความพร้อมและสามารถ รองรับภาระประเมินในรูปแบบ ต่างๆ	4.1.1 จำนวนหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์การ ประเมินรับรองคุณภาพและ มาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ ความเป็นเลิศในระดับสากล AUN QA	-	-	-	20	20	4.1.1.1 กิจกรรมตรวจประเมิน หลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินรับรอง คุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล AUN QA	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นางสาวชนิสรา อ่ำอาด	
										4.1.2 จำนวนคณะที่ใช้เกณฑ์คะแนนการ ประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับสถาบันตามเกณฑ์ EdPEx (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEx)	-	-	-	1	1	4.1.2.1 กิจกรรมตรวจประเมินการ ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ สถาบันตามเกณฑ์ EdPEx (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEx)	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นางสาวชนิสรา อ่ำอาด	
		4.2 คณะมีระบบประกัน คุณภาพที่ส่งเสริมการยกระดับ หลักสูตรสู่มาตรฐานสากล	4.2.1 ค่าเฉลี่ยระดับผลคะแนน ตามการประเมินเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร	-	-	-	2	4	4.2 ยกระดับขีดสมรรถนะของ บุคลากรของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	4.2.1 ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป	20	24	25	50	55	4.2.1.1 โครงการ/กิจกรรมพัฒนา บุคลากรสายวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นางสาวเจนจิรา ไตรพันธุ์	
										4.2.2 จำนวนคณาจารย์ที่มี สมรรถนะทักษะวิชาชีพเฉพาะทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	2	2	4	2	3	4.2.2.1 โครงการ/กิจกรรมพัฒนา บุคลากรสายวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นางสาวฐิติมา ปามณี	
										4.2.3 จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับ รางวัลหรือได้รับความยกย่องเชิดชู เกียรติทุกด้านจากหน่วยงานภายนอก มหาวิทยาลัย	3	3	5	3	5	4.2.3.1 โครงการ/กิจกรรมพัฒนา บุคลากรสายวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นางสาวฐิติมา ปามณี	
										4.2.4 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรสาย วิชาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และส่งเสริมพัฒนางานวิจัย	1	1	2	2	2	4.2.4.1 โครงการ/กิจกรรมพัฒนา บุคลากรสายวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นางสาวพิชญิดา หล้าบา	
										4.2.5 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ ส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการ พัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ/ วิชาชีพตามแผนที่กำหนด	5	5	5	6	6	4.2.5.1 โครงการ/กิจกรรมพัฒนา บุคลากรสายวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นางสาวพิชญิดา หล้าบา	
										4.2.6 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ บุคลากรสายสนับสนุนได้รับการ พัฒนาด้านศักยภาพตามแผนพัฒนา บุคลากร	1	1	2	2	2	4.2.6.1 โครงการ/กิจกรรมพัฒนา บุคลากรสายวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นายปิยะพันธ์ วิวัฒน์ทิพย์	
										4.3 สนับสนุนการทำ ความร่วมมือและสร้างผลงานที่ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ มหาวิทยาลัย	4.3.1 จำนวนหน่วยงานที่มีความ ร่วมมืออย่างเป็นทางการกับ หน่วยงานภายนอกและมีผลงานเป็น ที่ประจักษ์ในปัจจุบันนั้นๆ	2	2	4	2	3	4.3.1.1 กิจกรรม MOU/MOA ที่ เกี่ยวข้องกับระดับหลักสูตรและระดับ มหาวิทยาลัยที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ มหาวิทยาลัย	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นายปิยะพันธ์ วิวัฒน์ทิพย์
										4.4 ส่งเสริม สนับสนุนให้ศิษย์เก่า/บุคลากรภายนอก/หน่วยงานภายนอก ที่บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้กับ มหาวิทยาลัย	4.4.1 จำนวนศิษย์เก่า/ บุคลากรภายนอก/หน่วยงานภายนอก ที่บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้กับ มหาวิทยาลัย	5	5	10	5	5	4.4.1.1 กิจกรรมมอบทุนการศึกษา/ กิจกรรมของสโมสรนักศึกษาที่ได้รับ การสนับสนุนจากศิษย์เก่า	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นายวรวุฒิ เรืองพงษ์
										4.4.2 จำนวนศิษย์เก่าที่ประสบ ความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือการ ประกอบอาชีพ	2	2	4	2	2	4.4.2.1 กิจกรรมการสนับสนุนให้ศิษย์เก่า/บุคลากรภายนอกร่วมสร้างความ เข้มแข็งและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธาน หลักสูตร	นายวรวุฒิ เรืองพงษ์	

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

วิสัยทัศน์ “เป็นผู้นำในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติเชี่ยวชาญวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับประเทศ และภูมิภาคอาเซียน”

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. เสริมสร้างวิชาการและทักษะปฏิบัติที่เข้มแข็ง ทันสมัย และพึ่งพาตัวเองได้
2. สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่พัฒนาเศรษฐกิจและแก้ปัญหาเชิงพื้นที่
3. ส่งเสริมการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม เพื่อการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และส่งเสริมการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเชิดชูความเป็นไทย ให้ดำรงอยู่คู่คนไทย
4. ปฏิรูประบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและรองรับการเปลี่ยนแปลง

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เสริมสร้างวิชาการและทักษะปฏิบัติที่เข้มแข็ง ทันสมัย และพึ่งพาตัวเองได้

ประสิทธิผล

บัณฑิตที่สอบใบประกอบวิชาชีพได้

ความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิตสูง

บัณฑิตที่ได้นำมาศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพอิสระจำนวนมาก

คุณภาพบริการ

บัณฑิตมีความพึงพอใจในการเรียนการสอน

ความพึงพอใจในเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

บัณฑิตมีคุณสมบัติเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ประสิทธิภาพ

การจัดการ
คัดเลือก
นักศึกษา

การจัดการ
พัฒนา
หลักสูตร
TQF

กระบวนการ
จัดการเรียน
การสอน

สหกิจศึกษา WIL
และการเรียนการ
สอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ

การส่งเสริมการ
ผลิตเอกสาร/
ตำราและสื่อการ
สอน

การจัดสิ่ง
อำนวยความสะดวก

การพัฒนา
กิจกรรม
ส่งเสริม
นักศึกษา

การฝึกทักษะ สหกิจ
ศึกษาหรือฝึกงานใน
สถานประกอบการ

กระบวนการ
ประกันคุณภาพ
การศึกษา

พัฒนาองค์กร

พัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพทั้งใน
ด้านวิชาชีพและทักษะวิชาชีพ
อย่างต่อเนื่อง

สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การสร้าง
วัฒนธรรมการ
เรียนรู้

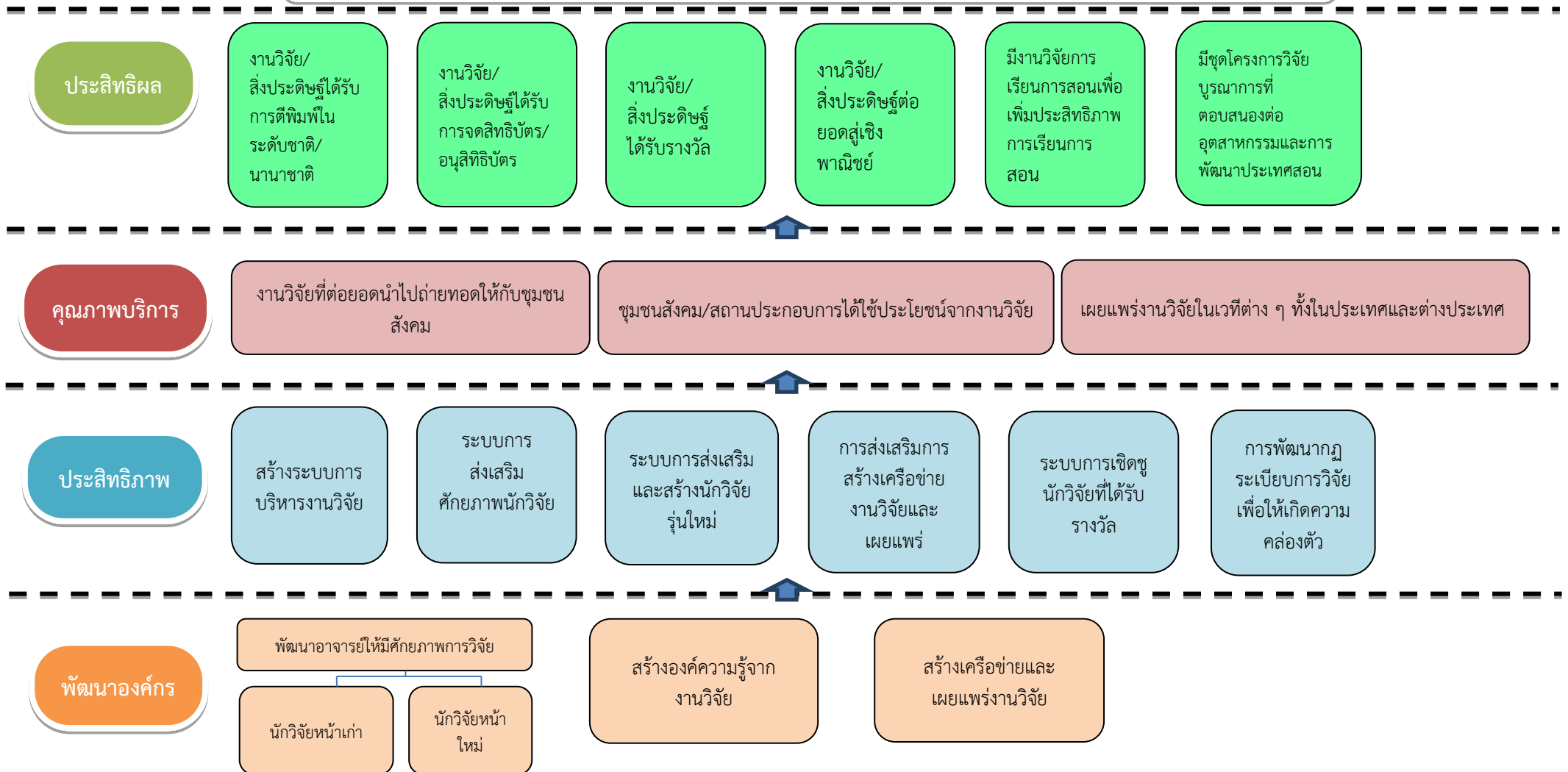
การสร้าง
บรรยากาศ
การเรียนรู้

เป็นที่พึงของชุมชนเพื่อ
การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สร้างเครือข่ายวิชาการทั้ง
ในและต่างประเทศ

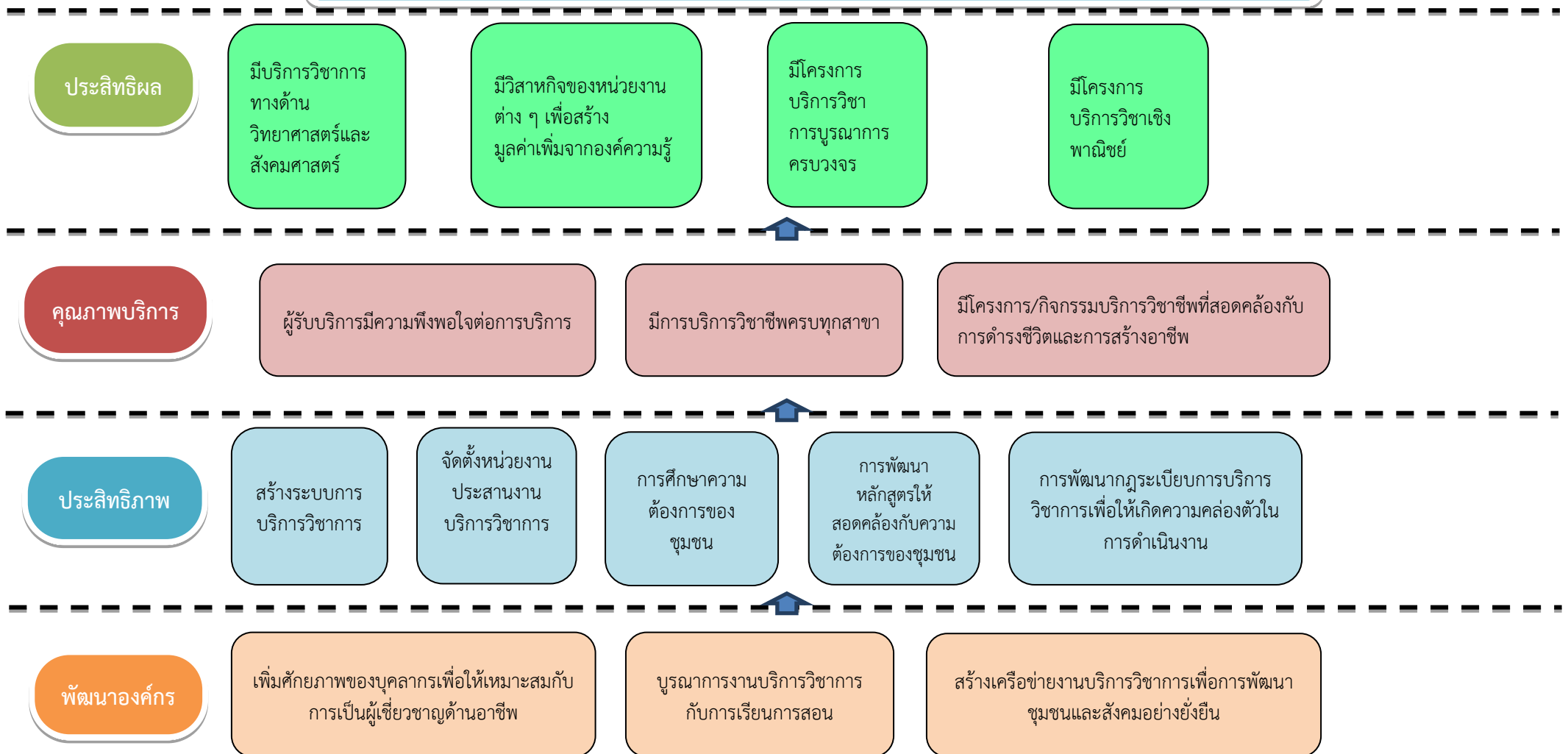
แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่พัฒนาเศรษฐกิจและแก้ปัญหาเชิงพื้นที่

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม และเพื่อการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การอนุรักษ์ ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเชิดชูความเป็นไทยให้ดำรงอยู่คู่คนไทย

ประสิทธิผล

มีกิจกรรมทำนุบำรุง
ศาสนา

มีกิจกรรมส่งเสริม
วัฒนธรรมชุมชน

มีกิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรม

มีโครงการ/กิจกรรม
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

คุณภาพบริการ

ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม

โครงการ/กิจกรรมสอดคล้องกับ
วัฒนธรรมการดำรงชีวิตชุมชน

สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้ชุมชนและสังคมโดยรอบมหาวิทยาลัย

ประสิทธิภาพ

การจัดการทางวัฒนธรรม

พัฒนาองค์กร

เพิ่มความรู้เรื่องวัฒนธรรม

บูรณาการงานด้านวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ปฏิรูประบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและรองรับการเปลี่ยนแปลง

ประสิทธิผล

บุคลากรทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

การใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดำเนินงาน

ความยุติธรรมในการบริหารจัดการ

คุณภาพบริการ

ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานแบบธรรมาภิบาล

ฐานข้อมูลในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการทั้งภายในภายนอก

ความคล่องตัวในการบริหารจัดการ

ประสิทธิภาพ

พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร/บุคลากร

พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร

วิจัยสถาบันเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการ

พัฒนากระบวนการเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร

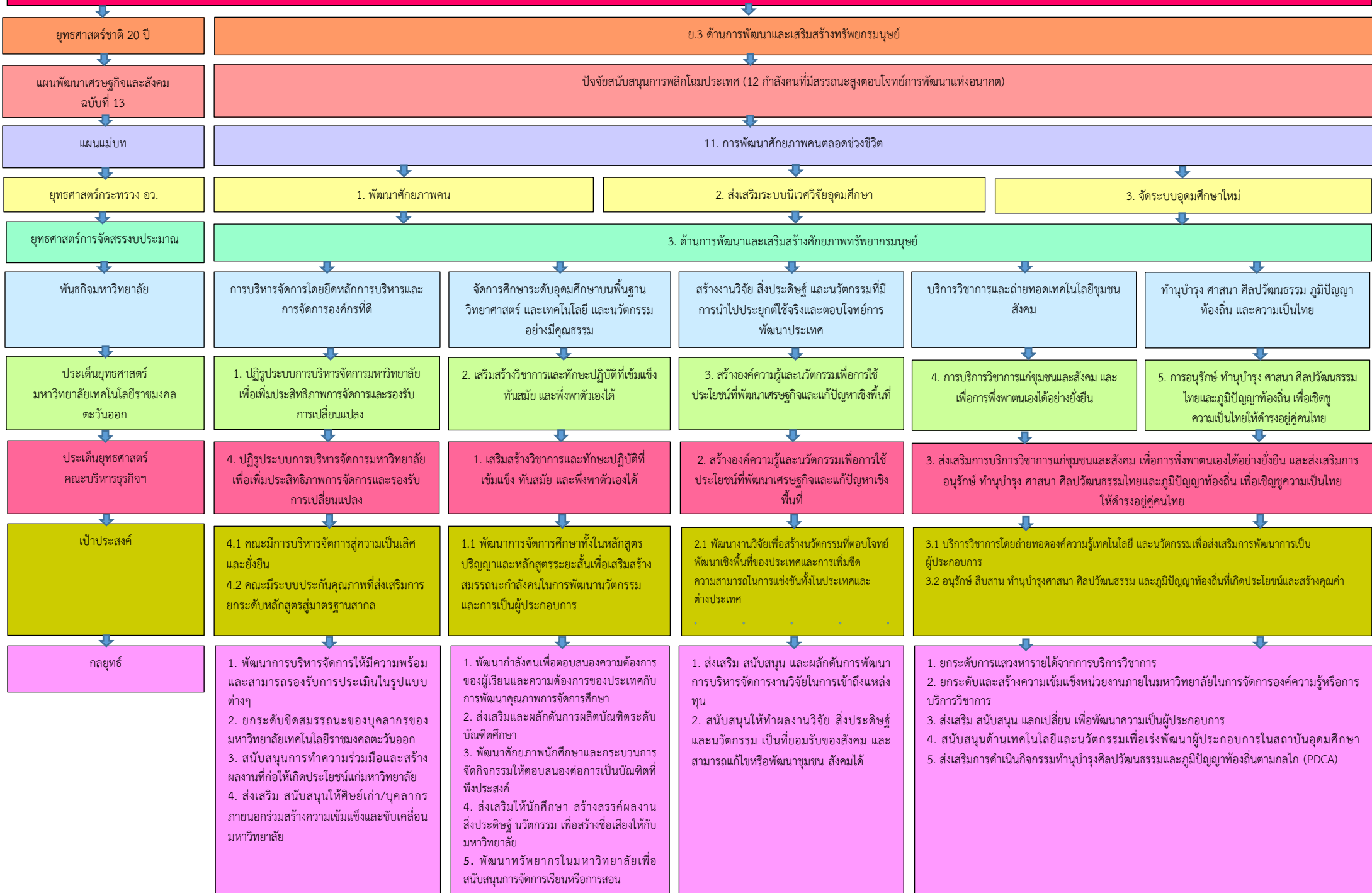
พัฒนาองค์กร

ส่งเสริมสวัสดิการบุคลากร

สร้างวัฒนธรรมองค์กร

สร้างเครือข่าย

เชื่อมโยงแผนพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ แผนพัฒนามหาวิทยาลัยกับยุทธศาสตร์ชาติ แผน ศลช ฉบับที่ 13 แผนกระทรวง อว.

ส่วนที่ 4

การแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ

การแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติ ในที่นี้หมายถึง การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะ ไปจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยการสื่อสารถ่ายทอดนโยบาย เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์และค่าเป้าหมายกลยุทธ์หน่วยงาน กลยุทธ์วิธีการ โครงการ/กิจกรรม ตัวชี้วัด โครงการ/กิจกรรมและค่าเป้าหมาย ไปสู่ระดับหน่วยงานปฏิบัติ ทั้งในระดับสาขาวิชาไปจนถึงระดับบุคคลที่สามารถปฏิบัติได้จริง และมีความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกัน

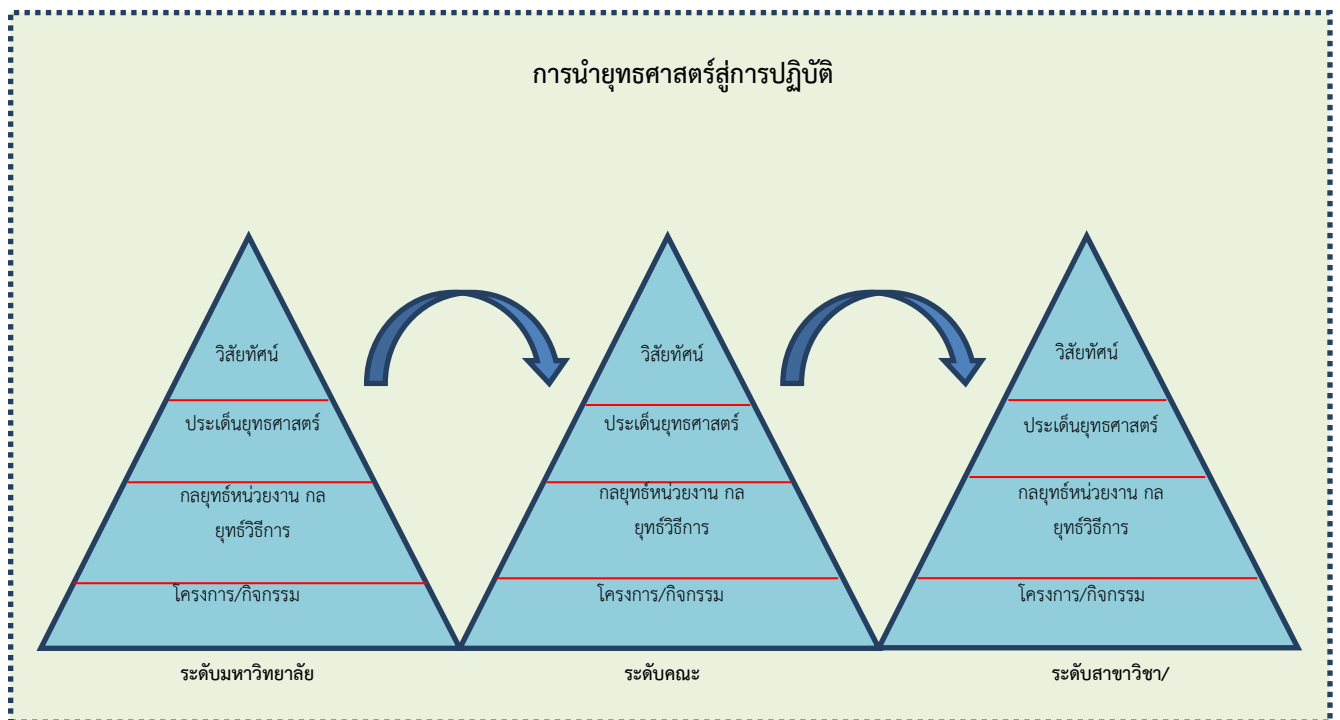
ขั้นตอนการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ

การแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- ถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะ สู่ระดับสาขา โดยการชี้แจงทำความเข้าใจ และความชัดเจนในแต่ละประเด็น จัดการประชุมเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 และแผนปฏิบัติการประจำปี 2566 เพื่อกำหนดค่าเป้าหมาย แผนงาน/โครงการ ตลอดจนทรัพยากรที่ต้องการสำหรับจัดทำงบประมาณประจำปี การกำกับผลการปฏิบัติงานต่อไป
- สนับสนุนให้หน่วยงานตัวเองรับผิดชอบสู่ระดับหน่วยงานย่อยและบุคลากรในสังกัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา เป็นต้น
- พิจารณาสับสนุน เพื่อให้โครงการที่กำหนดไว้สามารถดำเนินไปได้ ทั้งนี้คณะ/สาขาต้องให้การสนับสนุนในด้านการปรับโครงสร้าง การปรับระบบงานหรือระเบียบ การจัดหรือปรับบุคลากร การจัดสรรหรือจัดหางบประมาณ การสนับสนุนสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
- การสร้างพลังและความร่วมมือเพื่อนำไปสู่ผลที่ตั้งเป้าหมายไว้ตามแผนงานและโครงการเรื่องที่ยากที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงและการให้บุคลากรยอมรับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น วิธีการที่จะนำมาใช้ประกอบด้วย พัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำของผู้บริหารระดับต่าง ๆ การมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม ความผูกพันและการยอมรับ การจูงใจ
- คณะบริหารธุรกิจฯ จะจัดระบบการสื่อสารองค์รอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องแก่สาธารณะและบุคลากรในทุกระดับ การวางระบบสนับสนุนต่าง ๆ เช่น การบริหารการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร การบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ กลยุทธ์หน่วยงาน กลยุทธ์วิธีการ โครงการ/กิจกรรม ตัวชี้วัดโครงการ/กิจกรรมและค่าเป้าหมายที่สำคัญให้แก่คณะ/หน่วยงาน ตลอดจนภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- คณะบริหารธุรกิจฯ จะจัดให้มีการจัดการความรู้ในองค์กร โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ที่ดี (Best Practice) การสร้างระบบแรงจูงใจต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถ ขวัญและ

กำลังใจของบุคลากร หน่วยงานและองค์กรให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการวิเคราะห์ติดตามสถานการณ์ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้ดี

- การบริหารผลการดำเนินงาน คณะจะจัดระบบบริหารผลการดำเนินงาน ให้มีกลไกเพื่อเฝ้าระวังและตรวจสอบผลการดำเนินงานที่มีความคลาดเคลื่อนจากแผนเพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะต้องมีการแก้ไขอย่างไร โดยให้มีการรายงานตามลำดับขั้นของความรับผิดชอบเป็นรายเดือนหรือรายไตรมาส ขึ้นอยู่กับลักษณะงาน วิธีการติดตาม จะใช้การกำหนดกิจกรรมและขั้นตอนกิจกรรม การกำหนดตารางเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการจัดทำกิจกรรมเป็นกลไกกำกับ
- การประเมินผลการปฏิบัติงานของงาน/โครงการและความสำเร็จขององค์กร คณะจะจัดให้มีกลไกเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ และก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการเรียนรู้ในองค์กร โดยดำเนินการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ ก.พ.ร. สมศ. และหน่วยงานกลางต่าง ๆ

การติดตามและประเมินผล

เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 และแผนปฏิบัติราชการประจำปี 2566 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพคณะบริหารธุรกิจฯ จึงได้กำหนดนโยบายในการบริหารแผนและการติดตามประเมินผล ดังนี้

- คณะบริหารธุรกิจฯ ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 และแผนปฏิบัติราชการประจำปี 2566 ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ เพื่อให้สาขาวิชาและแผนงานภายในคณะได้รับทราบถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 และแผนปฏิบัติราชการประจำปี 2566

- สาขาวิชา/แผนกงานภายในคณะ จัดทำแผนการปฏิบัติงาน ตลอดจนแผนการใช้จ่ายเงินแต่ละปีทั้งที่เป็นงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ของของคณะ และรวบรวมเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของคณะ
- คณะบริหารธุรกิจ กำกับดูแลให้สาขาวิชา/หน่วยงานภายในคณะ ดำเนินงานไปตามแผนที่วางไว้ รวมถึงการปรับแผนการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป
- สาขาวิชา/แผนกงานภายในคณะ จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี
- คณะบริหารธุรกิจฯ รวบรวมรายงานผลการดำเนินงานของสาขาวิชา/แผนกงานภายในคณะวิเคราะห์ และสรุปเป็นรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของมหาวิทยาลัยต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- คณะบริหารธุรกิจฯ ติดตามความก้าวหน้าและประเมินแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 และแผนปฏิบัติราชการประจำปี 2566 ในระยะครึ่งแผนฯ และเมื่อสิ้นสุดแผนฯ
- เสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหาร

**คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศได้กำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลการ
ดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง**

โดยกลไกในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลในแต่ละส่วน เป็นดังนี้

เรื่องที่ประเมิน	ลักษณะการประเมิน	ผลการประเมิน
1. การปฏิบัติตามนโยบายและแผน	1.1 ติดตามผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปี 1.2 ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน ตลอดปีติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานเป็นไปตามนโยบาย และระเบียบข้อบังคับ	1.1 รายงานการติดตามผลการดำเนินงานตามแผน 1.2 รายงานการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของคณบดีคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ผลการปฏิบัติงาน 2.1 ของหน่วยงาน 2.2 ของบุคลากร 2.3 งบประมาณการเงินและบัญชี	2.1 ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร 2.2 ตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน 2.3 ตรวจสอบบัญชี	2.1 รายงานผลการตรวจสอบของหน่วยงานภายใน 2.2 รายงานผลการประเมิน 2.3 รายงานผลการตรวจสอบและรายงานการเงิน 2.4 งบดุลและรายงานการเงิน
3. การปฏิบัติการกิจ	3.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อประเมินผลการสอนประจำภาคการศึกษา 3.2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3.3 การประเมินคุณภาพตนเอง 3.4 การประกันคุณภาพการศึกษาจากภายนอก 3.5 การดำเนินการตามแนวทางพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 3.6 การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการและงบประมาณ	3.1 รายงานผลการประชุม 3.2 รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา 3.3 รายงานผลการประกันคุณภาพของหน่วยงาน 3.4 รายงานสรุปผลการประเมินโดย ก.พ.ร. (เช่น รายงานผลการลดขั้นตอนและระยะเวลาการทำงาน) 3.4.1 รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณโดยสำนักงบประมาณ 3.4.2 รายงานผลวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานจากการใช้จ่ายงบประมาณ (PART)

การปรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570

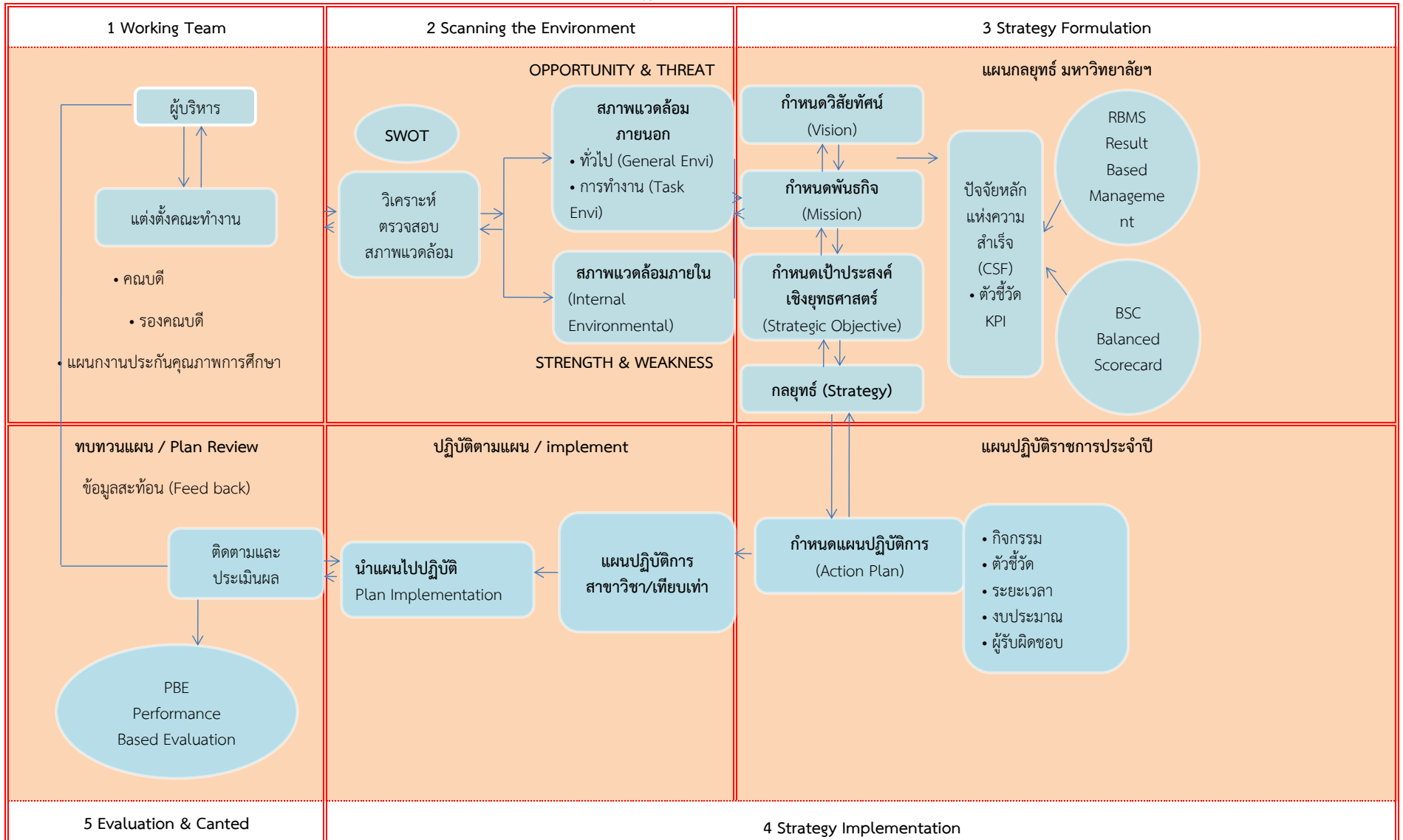
คณะบริหารธุรกิจฯ นำผลการวิเคราะห์และประเมินแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 ตลอดจนปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ มาปรับปรุงโดยการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ สภาพแวดล้อมให้เหมาะสมทุก 1 ปี

- เสนอแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570 ที่ได้ปรับปรุงต่อผู้บริหารและคณะกรรมการประจำคณะให้ความเห็นชอบ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. ฝ่ายบริหารและแผนจัดทำร่างแผนกลยุทธ์ภาพรวมของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี เพื่อเป็นกรอบเบื้องต้นให้หน่วยงานใช้เป็นหลักในการจัดทำเป็นกลยุทธ์ของหน่วยงานเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นต้นแบบ (ตุ๊กตา) ที่ใช้สร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย (stakeholders) ในระดับต่าง ๆ ทั้งหน่วยงาน องค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคประชาชน และองค์กรเอกชน
2. ฝ่ายบริหารและแผน กำหนดแนวทาง วิธีการและเครื่องมือที่จะใช้สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงร่างแผนกลยุทธ์ฉบับต้นแบบ โดยวิธีประชุมสัมมนาเพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสีย
3. ฝ่ายบริหารและแผนยกร่างแผนกลยุทธ์ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีความสมบูรณ์จากข้อมูลที่เสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามแนวทาง วิธีการตามข้อ 2 และนำไปจัดทำแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
5. เสนอคณะกรรมการประจำคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ความเห็นชอบ ประกาศใช้นำเผยแพร่ และสร้างความเข้าใจให้ทุกคนในองค์กรได้รับรู้ และเกิดความรู้สึกที่จะร่วมกันดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ในแผนกลยุทธ์
6. หน่วยงานนำแผนกลยุทธ์ไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับการดำเนินงานในภาพรวมของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ
7. ติดตาม ประเมินผล แผนกลยุทธ์ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำไปปรับปรุงตัวบ่งชี้ กลยุทธ์/วิธีการที่ดีกว่าเดิม เพื่อบรรลุเป้าประสงค์อย่างรวดเร็วและมีคุณภาพ

แผนภาพ (Flow Chart) ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570
และแผนปฏิบัติการประจำปี 2566

ภาคผนวกที่ 1 บริบทที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาคณะ ใช้ข้อมูลสภาพปัจจุบันทั้งภายนอกและภายใน คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศใช้ข้อมูลมาใช้ในการประกอบการจัดทำกลยุทธ์ โดยสามารถสรุปสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในที่มี ผลกระทบต่อการดำเนินงานตามภารกิจของคณะ ได้ดังนี้

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

กรอบทิศทางและเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในแต่ละประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง : การรักษาความสงบภายในประเทศพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศบูรณาการความร่วมมือกับต่างประเทศ และป้องกันผลประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ

มุ่งเน้นความสามัคคีทั้งการรักษาความสงบภายในประเทศ โดยเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตย การบริหารจัดการและการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและกลไกพื้นฐานด้านความมั่นคง การบริหารจัดการและการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและกลไกพื้นฐานด้านความมั่นคง พัฒนากลไกการพัฒนาความมั่นคงจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบการสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน : พัฒนาภาคการผลิตและบริการพัฒนาผู้ประกอบการและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) บนพื้นฐานของการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมที่ผสมผสานกับ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้อง ซึ่งเป้าหมายสำคัญ คือ ประเทศไทยถูกจัดอันดับไม่ต่ำกว่า 1 ใน 10 ของการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของโลกและเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ : ปฏิรูปการเรียนรู้พัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตคนไทยที่มีคุณธรรม มีวินัย เคารพกฎหมาย มีทักษะในศตวรรษที่ 21 สร้างสภาวะที่ดีและความอยู่ดีมีสุขวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการนำพาประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดยคนไทยในอนาคตต้องเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตมีทักษะในศตวรรษที่ 21 บนฐานของการรู้คุณค่าความเป็นไทย มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีสุขภาวะที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม : สร้างความมั่นคงในชีวิตและทรัพยากรสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางสังคมและความสมานฉันท์ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมใน สังคมตั้งอยู่บนหลักการและพื้นฐานสำคัญ คือ การสร้างสังคมคุณภาพสังคมในทุก ๆ ด้านไปพร้อมกัน โดยไม่ทอดทิ้งใครไว้เบื้องหลัง โดยการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (Socio-economic Security)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม : อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ วางระบบการจัดการน้ำอย่างบูรณาการพัฒนาลำน้ำที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การบริโภคที่ยั่งยืนและการผลิตที่ยั่งยืน โดยเร่งวางระบบการอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการรวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ : ระบบบริหารราชการแบบบูรณาการพัฒนาข้าราชการมืออาชีพ ต่อต้านการทุจริต ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบให้มีความชัดเจนทันสมัยปรับเปลี่ยนภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน” และแยกบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับและเป็นผู้ให้บริการในตลาดที่มีการแข่งขันกับภาคเอกชนให้ชัดเจนมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีขีดสมรรถนะสูง ปรับวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายรวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัลและการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

1. การเกษตรสร้างมูลค่า

A. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น B. เกษตรปลอดภัย C. เกษตรชีวภาพ D. เกษตรแปรรูป E. เกษตรอัจฉริยะ

2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

A. อุตสาหกรรมชีวภาพ B. อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร C. อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ D. อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ E. อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

A. ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม B. ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ C. ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงามและแพทย์แผนไทย D. ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ E. ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

4. โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก

A. เชื่อมโยงเครือข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ B. สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ C. เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ D. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ E. รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

A. สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ B. สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน C. สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด D. สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล E. ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษภาษา ท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรมนักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

1. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

A. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว B. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา C. การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา D. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นฐาน E. การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาครัฐกิจ F. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม G. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

A. ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย B. ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น C. ช่วงวัยแรงงาน D. ช่วงวัยผู้สูงอายุ

3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

A. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 B. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่ C. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท D. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต E. การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก F. การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม G. การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

A. การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัวระบบสถานศึกษาสภาพแวดล้อม B. การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงานและระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ C. การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

A. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ B. การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ C. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี D. การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุน การสร้างสุขภาวะที่ดี E. การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

A. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย B. การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ C. การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน D. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

A. การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต B. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ C. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ D. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

1.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 ฉบับ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้อง ของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ใน ยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและ ในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม 23 ฉบับ ประกอบด้วย

- (1) ความมั่นคง
- (2) การต่างประเทศ
- (3) การเกษตร
- (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (5) การท่องเที่ยว
- (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
- (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล
- (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม
- (11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (12) การพัฒนาการเรียนรู้
- (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (14) ศักยภาพการกีฬา
- (15) พลังทางสังคม
- (16) เศรษฐกิจฐานราก
- (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
- (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
- (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

(23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ในปี 2580 ซึ่งประเทศและประชาชนทุกกลุ่มวัยจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

วัยครรภ์มารดาถึงปฐมวัย เด็กและมารดาทุกคนจะได้รับการดูแลตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ โภชนาการ และสมวัย ผ่านระบบบริการสาธารณสุขที่มีกระจายครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาคอย่างทั่วถึง ด้วยบริการและเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ทันสมัย และมีคุณภาพ เด็กจะเกิดมาท่ามกลางสภาพแวดล้อม ทางสังคมที่ปลอดภัย สงบสุข เติบโตในสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่ดี มีทรัพยากรธรรมชาติที่จำเป็นต่อการเติบโต ได้รับการเลี้ยงดูจากทั้งพ่อและแม่ของเด็ก ที่จะมีเวลาให้กับลูกของตนมากขึ้น พร้อมทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเลี้ยงดูและศูนย์เด็กเล็กที่พ่อแม่ทุกคนสามารถเข้าถึง มีคุณภาพ และเอื้อต่อการเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตได้อย่างดี มีทักษะ สุขภาพกายและสุขภาพใจที่ดีพร้อม มีพัฒนาสมวัย

วัยประถม ถึง มัธยมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงการศึกษาภาคบังคับ จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะหลักที่จำเป็นต่อผู้เรียน มีดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อการเรียนรู้แห่งชาติที่สามารถขยายความรู้และวิธีการเรียนรู้ไปสู่โรงเรียน นักเรียน และครูที่ครอบคลุม ทั่วประเทศ รวมทั้ง ผู้เรียนในพื้นที่ห่างไกลและขาดแคลนทุนทรัพย์จะได้รับการโอกาสศึกษาที่เท่าเทียมและ ทั่วถึงในทุก ๆ พื้นที่ เพื่อให้นักเรียนได้รับการปูพื้นฐานความพร้อมทั้งกาย ใจ และปัญญาให้พร้อมรองรับ การพัฒนาของช่วงวัยต่อไป และได้รับการปลูกฝังวัฒนธรรมการใช้ชีวิตในสังคมที่ดี ให้เป็นคนดี มีจิตสาธารณะ มีความมีความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม มีวินัย พร้อมเติบโตเป็นคนที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป

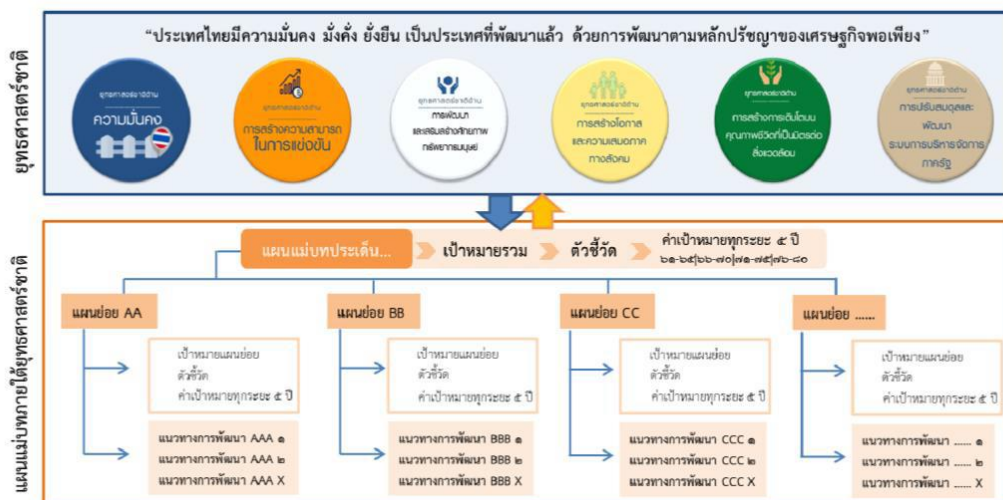
วัยรุ่น นักศึกษา จะได้รับการเรียนรู้ให้มีทักษะและองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 อย่างมีคุณภาพ ได้รับการพัฒนาวินัย คุณธรรม จริยธรรม ตระหนักถึงความสำคัญของการมีสุขภาวะที่ดี ได้รับความรู้และการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการภาคการผลิตของประเทศ สร้างผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ผ่านสถาบันศึกษายุคใหม่ทาหน้าที่ให้ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุน ความรู้ในทางวิชาการที่สามารถใช้องค์ความรู้ ทางวิชาการในการวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรมในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และใส่ใจ ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ สู่การสร้าง ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ทัดเทียมกับนานาประเทศทั่วโลก

วัยทำงาน จะได้รับการพัฒนาศักยภาพที่จำเป็นต่อการทำงานและการใช้ชีวิตอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นคนไทยที่มีทักษะสูง มีองค์ความรู้ฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานในทุกสายอาชีพ ทั้งในภาครัฐและเอกชน รวมทั้งจะได้รับการสนับสนุนให้มีช่องทางหารายได้ที่หลากหลายขึ้น เพื่อสร้าง ความมั่นคงทางรายได้ อาทิ ธุรกิจสตาร์ทอัพที่กำลังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะสามารถเป็นช่องทาง ธุรกิจที่ขยายวงกว้างไปยังต่างประเทศ มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ขณะเดียวกันจะได้รับประโยชน์จากการกระจายความเจริญที่จะไปสู่ทุกภูมิภาคของประเทศในอนาคต ส่งผลให้ ประชากรวัยทำงานสามารถทำงานได้ในภูมิลำเนาของตนเอง มีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดกับครอบครัว ทำให้ ครอบครัวมีความอยู่ดีมีสุขเพิ่มมากขึ้น โดยที่แต่ละพื้นที่/ภูมิภาคจะได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับศักยภาพ ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการและท่องเที่ยว และภาคเกษตร มีโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องที่เอื้อและอำนวยความสะดวกต่อการใช้ชีวิตและการทำงาน

วัยสูงอายุ จะได้รับการดูแลทั้งด้านสุขภาพ การดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยของผู้สูงอายุ ทั้งผู้สูงอายุวัยต้นอายุ ผู้สูงอายุวัยกลางอายุ และผู้สูงอายุวัยปลาย มีอุปกรณ์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัย มี

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุให้สามารถดำเนินชีวิต ได้อย่างมีคุณภาพ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิต ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีส่วนร่วม ทางสังคม มีสุขภาพกายและใจที่ดี และเป็นแรงพลังในการช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ฉบับ เป็นการกำหนดประเด็นในลักษณะที่มีความบูรณาการ และเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง และประเด็นการพัฒนาจะมีความซ้ำซ้อนกัน ระหว่างแผนแม่บทฯ เพื่อให้ส่วนราชการสามารถนำแผนแม่บทฯ ไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันการเกิดความสับสน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ 2 ที่มีความสำคัญในการเป็นแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ และถ่ายทอด ไปสู่แนวทางในการปฏิบัติในแผนระดับที่ 3 ของหน่วยงาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ฉบับจึงมีการกำหนดองค์ประกอบของแผนตามหลักการความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่ต้องมีการระบุแนวทางการพัฒนาและการดำเนินแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ที่ต้อง สามารถสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นรูปธรรม

โครงสร้างของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ฉบับมีองค์ประกอบหลัก 2 ส่วน ได้แก่ (1) ประเด็นแผนแม่บท ประกอบด้วย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในระดับประเด็น เพื่อใช้ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานในระดับผลลัพธ์ชั้นกลาง และ (2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ประกอบด้วย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในระดับ เพื่อใช้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานในระดับผลลัพธ์ขั้นต้น ดังนี้

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแต่ละฉบับตอบเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ เกี่ยวข้องโดยตรง รวมถึงมีส่วนในการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ โดยสรุป ได้ตามแผนภาพ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บทเป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี รวมทั้งกำหนดแนวทาง การพัฒนาและแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับ

ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” ซึ่งจะมีผลผูกพันต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องสอดคล้องกับแผนแม่บท ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของ คนไทยทุกคน

1.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ผ่านมาจึงกำหนดประเด็นการพัฒนาประเทศในภาพกว้างที่ต้องครอบคลุมทุกมิติ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและจัดทำแผนปฏิบัติราชการและค่าของงบประมาณให้อยู่ภายใต้กรอบการสนับสนุนเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ดังนั้น จุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาจึงมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนการพัฒนาของแต่ละมิตินำไปสู่การบูรณาการผลรวมที่สนับสนุนการดำเนินงานซึ่ง

โดยมี แผนระดับที่ 2 เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ โดยคำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามระหว่างยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ให้ความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน แผนการปฏิรูปประเทศ ทำหน้าที่เป็นแผนที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยน แก้ไขปัญหา อุปสรรคแรงกดดันเชิงโครงสร้าง กลไก หรือกฎระเบียบ เพื่อให้รากฐานการพัฒนาภายในประเทศ มีความเหมาะสมเท่าทันกับบริบทการพัฒนาที่ประเทศต้องการมุ่งเน้น ขณะที่นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติทำหน้าที่เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ้างเตือน แก้ไข หรือ ระวังยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ และมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นแผนระบุทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ โดยคำนึงถึง

พลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงาน มุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศให้สอดคล้อง ปรับตัวเข้ากับเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป โดยระบุทิศทางการพัฒนาอย่างชัดเจน ส่งผลให้การพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนกลยุทธ์และ กลไกในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติมีความเชื่อมโยงกันทุกระดับ และจะเป็นพลังในการนำพาประเทศไปสู่ การบรรลุเป้าหมายระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญนอกเหนือจากที่ระบุในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะยังคงได้รับการเน้นย้ำให้ความสำคัญและขับเคลื่อนผ่านแผนระดับ 2 อื่น ๆ ที่อยู่ใน ระนาบเดียวกันโดย แผนระดับที่ 2 จะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศ ในมิติต่าง ๆ ภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติในแผนระดับที่ 3 ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ระบุการดำเนินงานภายใต้แผนงาน โครงการที่มีความชัดเจนตามภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อที่จะสนับสนุนให้แผนระดับที่ ๒ และยุทธศาสตร์ ชาติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้บนความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของแผนทุกระดับ

ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) สามารถระบุ ทิศทางและประเด็นการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ ชาติ จึงจำเป็นต้องมีการปรับกระบวนการทัศน์ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ให้เป็นแผนที่ มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้นและบรรลุผลภายในช่วงเวลา ของแผน ให้สามารถชี้ชัดถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศไทยต้องดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายย่อย ในมิติที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านที่ต้องเร่งดำเนินการหรือต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผล สามารถ เสริมสร้างให้ประเทศสามารถปรับปรุงจุดอ่อน ลดข้อจำกัดที่มีอยู่เดิม และพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้อง กับพลวัตและ เงื่อนไขใหม่ของโลก เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการ เปลี่ยนแปลง ความไม่แน่นอนและความซับซ้อนที่มากขึ้นของโลกยุคใหม่

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้ถูกจัดทำขึ้นให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมาย การพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น โดยเริ่มต้นจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์แนวโน้ม พร้อมทั้งผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อประเมินความท้าทายและโอกาส ในการ พัฒนาประเทศภายใต้บริบทเงื่อนไขข้อจำกัดที่ประเทศไทยต้องเผชิญอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดย พิจารณาองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศในมิติด้านต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงหรือเป็นองค์ประกอบของ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติอย่างรอบด้านก่อนนำมาสู่การกำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้นดำเนินงานให้บรรลุผลในระยะของแผนพัฒนาฯ เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนและสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

1.3.1 บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยประสิทธิภาพที่อาศัยประสิทธิภาพของภาคการผลิตและคุณภาพสินค้าในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การฝึกอบรมแรงงาน ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน ขนาดของตลาด การพัฒนาตลาดการเงิน ความพร้อมของเทคโนโลยีซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังคงประสบปัญหาด้านประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากร รวมทั้งยังมีอุปสรรคในการยกระดับประสิทธิภาพของตลาดสินค้าตลาดแรงงาน และประสิทธิภาพของภาครัฐ ที่มีความล่าช้าเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่เริ่มพัฒนาในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงได้สำเร็จไปแล้วในช่วงก่อนหน้านี้ ส่งผลให้ประเทศไทยติดกับดักประเทศรายได้ปานกลางมาเป็นเวลานาน จากการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาคเศรษฐกิจที่ผ่านมาที่ทำให้รูปแบบการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถขับเคลื่อนสู่การเป็นประเทศรายได้สูง อีกทั้งยังไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสและทิศทางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ว่าประเทศไทยจะมีจุดแข็ง ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยการใช้กลไกทางการคลัง และการบริหารจัดการนโยบายภาครัฐ แต่ยังคงมีปัญหามาจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การพึ่งพาต่างประเทศในสัดส่วนสูง ทั้งเงินลงทุน เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต ตลาดสำหรับการส่งออกแต่บทบาทและอำนาจต่อรองในห่วงโซ่มูลค่าโลกอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ รวมทั้งขีดจำกัดเชิงผลิตภาพของเศรษฐกิจโดยรวมที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับรายได้ และส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหว ต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลายประการ

โดยภาคการผลิตอุตสาหกรรม ที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโตช้าเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน อุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นการรับจ้างผลิตหรืออยู่ใน ภาคการผลิตเดิมที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ไม่มากนัก ข้อจำกัดของผลิตภาพแรงงานและความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีระดับการลงทุนในทรัพย์สินทางปัญญาและการสะสมทุนยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีด้วยตนเอง ส่วนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งอาศัยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมหรือใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในไทยยังมีขนาดเล็กและมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มที่สร้างภายในประเทศ และการใช้วัตถุดิบในประเทศไม่สูง เนื่องจากไม่ได้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีหรือวัตถุดิบหลักโดยตรงและมีข้อจำกัดในการรับถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยพบว่า ผลิตภาพการผลิตรวม ของไทยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 2.1 ต่อปี ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มประเทศรายได้ปานกลางระดับสูงอื่น ๆ จากข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะและคุณภาพแรงงาน การเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวมของไทยจึงเป็นไปอย่างล่าช้าและมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากกระแสความท้าทายต่าง ๆ อาทิ พัฒนาการที่รวดเร็วของเทคโนโลยี โครงสร้างประชากรและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ความขัดแย้งของการค้าโลกที่ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นขณะที่ภาคบริการ ส่วนใหญ่ยังคงมีรูปแบบดั้งเดิมที่ใช้แรงงานทักษะน้อยเป็นหลัก ไม่เน้นการใช้เทคโนโลยีจึงเป็นการให้บริการด้วยการใช้กำลังแรงงานที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ได้ต่ำและเติบโตในเชิงของปริมาณมากกว่าคุณภาพ ส่วนภาคบริการสมัยใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะแรงงานขั้นสูงยังมีขนาดเล็ก

เมื่อโลกต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ในเกือบทุกสาขา พบว่าเศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศในระดับสูงโดยในปี 2563 เศรษฐกิจไทยหดตัวลงถึงร้อยละ 6.1 ซึ่งรุนแรงกว่าประเทศส่วนใหญ่ในโลกที่มีค่าเฉลี่ยการหดตัวทางเศรษฐกิจ

เพียงร้อยละ 3.5 โดยภาคบริการของไทยที่นอกเหนือจากบริการภาครัฐ เป็นส่วนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยหดตัวลงถึงร้อยละ 7.4 โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจไทย จากรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง 2.18 ล้านล้านบาทในปี 2563 ส่งผลถึงร้อยละ 70 ต่อการหดตัวของเศรษฐกิจทั้งประเทศ สำหรับภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบรองลงมา คือภาคอุตสาหกรรมหดตัวลงร้อยละ 5.9 และภาคเกษตรกรรม หดตัวลงร้อยละ 3.6 ซึ่งความเสียหายทางเศรษฐกิจในวงกว้างนี้ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นเหตุให้อัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้นชั่วโมงการทำงานลดลง และส่งผลให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่อยู่ในระดับสูงอยู่แล้วมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ความสามารถในการชำระหนี้ของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจไทยมีความเปราะบางมากขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่มีรายได้น้อย ที่มีอัตราการก่อหนี้ ระยะสั้นเพื่อการอุปโภคบริโภคซึ่งเป็นหนี้ที่ไม่ได้สร้างรายได้และมีภาระผ่อนต่อเดือนสูงเพิ่มมากขึ้น จึงมีความอ่อนไหว ต่อรายได้ที่ถูกกระทบโดยตรง ซึ่งภาระหนี้ภาคครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบการบริโภคภาคเอกชนอย่างต่อเนื่องในอนาคต และส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของไทยในภาพรวมต่อไปได้ สะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบาง ของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย ที่มีข้อจำกัดในการรองรับสถานการณ์วิกฤติและบริบทการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการแข่งขันที่รุนแรงยิ่งขึ้น

โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เปราะบางและข้อจำกัดในการสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศเป็นปัจจัยสำคัญ ที่เหนี่ยวรั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมและการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการแข่งขันในเวทีโลกที่เข้มข้นขึ้นจากความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกยุคใหม่ทั้งทางเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการจัดอันดับโดยสถาบัน การจัดการนานาชาติในปี 2564 พบว่าประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจอยู่ในอันดับที่ 28 จากทั้งหมด 64 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ลดลงจากอันดับที่ 27 เมื่อปี 2560 ส่วนหนึ่งมาจากการที่ระบบเศรษฐกิจไทยเน้นแข่งขันด้านต้นทุนและราคามากกว่าการลงทุนพัฒนาเชิงคุณภาพหรือการสร้างคุณค่าทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกได้อย่างเต็มที่ ทั้งกระแสความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว รวมถึงรูปแบบการใช้ชีวิตบนความปกติใหม่ ที่เป็นปัจจัยเร่งให้ธุรกิจออนไลน์ในไทยเติบโตอย่างก้าวกระโดด แต่กลับถูกรองตลาดโดยแพลตฟอร์มต่างชาติ ก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคา และการเข้าถึงต้นทุนสินค้าจากต่างชาติที่ถูกกว่าการนำเข้าเทคโนโลยีระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์เข้ามาใช้ทดแทนแรงงานมากขึ้นในหลายสาขาการผลิต ในขณะที่แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความรู้ที่เหมาะสม และมีภาวะการหดตัวของกำลังแรงงานจากการเป็นสังคมสูงวัย ในขณะที่หลายประเทศทั่วโลกดำเนินนโยบายยกระดับการปกป้องทางการค้าและลดการพึ่งพาการนำเข้า ซึ่งทั้งหมดนี้อาจเป็นปัจจัยกดดันการเติบโต ทางเศรษฐกิจจากการส่งออกของไทยได้ในอนาคต

อย่างไรก็ดี แม้จะมีข้อจำกัดและความท้าทายเชิงโครงสร้างหลายประการ แต่ประเทศไทยยังคงมีสถานะของทุนทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ จากการมีพื้นฐานทางทรัพยากรที่ดี มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าได้มาตรฐานสากล และมีความเชี่ยวชาญในการผลิตสินค้าและบริการ ตามความต้องการของตลาดโลก ซึ่งเป็นปัจจัยรองรับการปรับตัวเพื่อสร้างประโยชน์จากโอกาสที่มาพร้อมกับ กระแสการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกอันจะส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การปรับห่วงโซ่อุปทาน และการย้ายฐานการผลิต อาทิ การเข้าสู่ยุคดิจิทัล จะสร้างงานใหม่ ๆ ที่ต้องการทักษะด้านเทคโนโลยีและเพิ่มความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมสุขภาพและสุขภาพเป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้นทั่วโลก กระแสความตระหนักด้านสุขภาพจะเพิ่มอุปสงค์ต่อสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ ตลอดจนความใส่ใจในสิ่งแวดล้อมจะเพิ่มความต้องการใช้พลังงานสะอาด ยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงสินค้าและบริการ ที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งนำมาซึ่งการผลักดันให้ภาคธุรกิจเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและใส่ใจ กับความยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นโอกาสสำหรับประเทศไทยในการโยกย้ายทรัพยากรจากฐานการผลิตเดิมไปสู่การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้สูง และให้ความสำคัญกับความยั่งยืนตามแนวทางและเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงจำเป็นต้องเร่งรัดผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรมโดยถ่ายทอดแนวคิด ในการพลิกโฉมประเทศสู่นโยบายและแผนในระดับต่าง ๆ ที่สนับสนุนการยกระดับภาคการผลิตสู่อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต ทั้งเพื่อพลิกฟื้นสถานะทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 และผลักดันการพัฒนาสาขาการผลิตที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะต่อไป โดยเร่งต่อยอดอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพและมีความได้เปรียบ ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีในการยกระดับผลิตภาพในภาพรวมให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง โดยการลงทุนวิจัยและพัฒนาต่อยอดจากองค์ความรู้เดิมเพื่อสร้างนวัตกรรมให้เกิดเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของไทยที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนพร้อมไปกับการสร้างอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้เข้ากับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก เพื่อลดข้อจำกัดด้านขนาดของกำลังซื้อภายในประเทศที่มีแนวโน้มหดตัวลงโดยการผลักดันให้มีการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต พร้อมทั้งเสริมสร้างนิเวศการแข่งขันที่เป็นธรรมยกระดับการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์จากระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ไทยได้มีการวางระบบไว้แล้วให้เต็มประสิทธิภาพ พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงผลิตภาพของแรงงาน ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง การพัฒนาในระยะต่อไปจึงอยู่ที่การเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิต รวมถึงเร่งยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการหลักของไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมุ่งเป้า ในการเร่งพัฒนาภาคการผลิตและบริการเป้าหมายรายสาขาที่สำคัญของประเทศ ได้แก่

1) การยกระดับภาคการเกษตรสู่การผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเพิ่มผลิตภาพ ลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสู่อุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูง

2) การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทยให้เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ คุณค่า และความยั่งยืนมากกว่าปริมาณจากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการที่สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่

3) การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สู่ยานยนต์ไฟฟ้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ

4) การผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยส่งเสริมการผลิตบุคลากรยกระดับมาตรฐาน รวมถึงสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ต่อยอดจากผลการศึกษาวิจัยและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า มาใช้ในกระบวนการรักษาพยาบาลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการยกระดับสู่การให้บริการบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง

5) การดำเนินยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยเร่งยกระดับการเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ทั้งในและระหว่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและโลจิสติกส์เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

6) การเร่งยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยให้เป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดยปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเคมีคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจากการรับจ้างผลิตไปสู่การคิดค้นออกแบบและเป็นเจ้าของเทคโนโลยีด้วยตนเอง

1.3.2 บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

จากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในมิติต่าง ๆ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาส่งผลให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาความยากจนในภาพรวม และมีแนวโน้มสัดส่วนและจำนวนคนจนในไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 พบว่า สามารถลดสัดส่วนคนจนลงจากร้อยละ 8.6 ในปี 2559 เหลือร้อยละ 6.84 ในปี 2563 อย่างไรก็ดีเนื่องจาก ข้อจำกัดด้านข้อมูลระดับประเทศในระยะยาว การติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนที่ผ่านมาส่วนใหญ่จึงเป็นค่าเฉลี่ยในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอธิบายพลวัตของความยากจนได้ว่าครัวเรือนยากจนที่ต้องการ ความช่วยเหลือที่สุดจะสามารถหลุดพ้นความยากจนได้หรือไม่ โดยกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำสุดมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.6 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปีโดยปัจจัยสำคัญมาจากการกระจายผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึง รายได้ประชากรที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงไม่ได้ถูกจัดสรรให้แก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม และมีคนจนที่ยังคงติดอยู่ในกับดักความยากจนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวได้ส่งผลให้จำนวนคนจนเพิ่มสูงขึ้น โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนเป็นไปได้ยากขึ้น จนมีแนวโน้มที่จะส่งต่อความยากจนข้ามรุ่นไปยังลูกหลาน และยังเป็นการตอกย้ำปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย ทั้งความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการศึกษาและการพัฒนาทักษะแรงงานที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำของโอกาส ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และบริการสาธารณะ รวมไปถึงการขาดหลักประกันและสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโต ของประเทศในระยะยาวได้

การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เท่าเทียมของประเทศไทยก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ในหลายมิติ ทั้งในส่วนของความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ระหว่างคนจนและคนรวยในระดับสูง ที่พบว่ารายได้ เฉลี่ยระหว่างกลุ่มคนที่จนที่สุดกับกลุ่มที่มีฐานะดีที่สุดมีความแตกต่างกันเกือบ 16 เท่า โดยกลุ่มรายได้สูง มีการเติบโตของรายได้ที่สูงขึ้นเร็วกว่ากลุ่มผู้มีรายได้น้อย ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยมีการก่อกำหนดเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง กลุ่มผู้มีรายได้สูงจึงมีโอกาสออมเงินและลงทุนในสินทรัพย์มากกว่า ส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคของการถือครองทรัพย์สิน โดยกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 มีการถือครองสินทรัพย์ในประเทศที่มีมูลค่าสูงถึงเกือบ 1 ใน 3 ของทรัพย์สินรวมทั้งประเทศ บ่งบอกถึง ความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่ง ซึ่งมีสาเหตุที่สำคัญส่วนหนึ่งมาจากรูปแบบการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึงในช่วงที่ผ่านมา อีกทั้งยังพบ ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ จากการเจริญเติบโตและกระจุกตัวทางเศรษฐกิจในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการค้า ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือซึ่งมีสัดส่วนประชากร ถึง 1 ใน 3 ของทั้งประเทศ มีสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคเกษตรกรรม กลับมีขนาดเศรษฐกิจต่ำกว่า ร้อยละ 10 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศโดยมีรายได้ต่อหัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศกว่า 2 เท่า และต่ำกว่ากรุงเทพฯ และปริมณฑล ถึง 3 – 4 เท่า ซึ่งนอกจากจะเป็นผลจากการกระจุกตัวของความเจริญทางเศรษฐกิจแล้ว ยังมีความแตกต่างด้านโครงสร้างพื้นฐาน การจัดสรรทรัพยากร และคุณภาพทุนมนุษย์ที่เป็นปัจจัยสำคัญ ต่อการพัฒนา ใน

ระดับพื้นที่โดยกรุงเทพฯ และภาคกลาง มีดัชนีความก้าวหน้าของคนสูงกว่าภูมิภาคอื่นเกือบทุกด้าน สะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ อาทิ ด้านสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ ตลอดจนการคมนาคมและการสื่อสาร นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีปัญหา ความเหลื่อมล้ำในการดำเนินธุรกิจระหว่างกิจการที่มีขนาดต่างกันในระดับสูง โดยกิจการรายใหญ่ของไทยที่เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อน มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศก็ยังคงมีความสามารถในการผลิตต่ำกว่าบริษัทข้ามชาติ ขณะที่วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีจำนวนกว่าร้อยละ 99 ของกิจการทั้งหมดและจ้างงานกว่าร้อยละ 70 ของการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ กลับมีสัดส่วนมูลค่าต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพียงร้อยละ 34.2 ในปี 2563 แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังไม่สามารถเพิ่มบทบาทให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ 50 โดยข้อจำกัดในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดย่อมที่ไม่สามารถพัฒนาสู่การเป็นวิสาหกิจขนาดกลางได้ ประกอบด้วย การเข้าถึงเงินทุนเพื่อขยายกิจการ การพัฒนาผลิตภาพและระบบบริหารจัดการ ความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีหรือการขยายตลาด ทั้งใน และต่างประเทศ เป็นต้น สะท้อนถึงปัญหาการขาดความสามารถในการปรับตัวและใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ทั้งเพื่อเผชิญวิกฤติและเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติของประเทศไทยถูกฉายภาพให้เด่นชัดและทวีความรุนแรงมากขึ้น เมื่อต้องเผชิญกับภาวะวิกฤตจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยพบว่าคนจนและผู้ด้อยโอกาส ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมากกว่าประชากรทั่วไป เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวไม่มีเงินออมและขาดโอกาส ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีโอกาสถูกเลิกจ้างงานได้ง่าย อีกทั้งยังมีความเสี่ยงทางสุขภาพสูงจากการใช้บริการขนส่งสาธารณะ และการมีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพแออัดไม่ถูกสุขลักษณะ โดยไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์สำหรับ ป้องกันและควบคุมโรคได้เท่าผู้ที่มีฐานะดี ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยียังอาจนำมาซึ่งปัญหา ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลเนื่องจากขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ ขาดทักษะดิจิทัล ขาดทุนในการเข้าถึงระบบ อินเทอร์เน็ต ซึ่งจะทำให้ยิ่งขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ การเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมพัฒนาทักษะ หรือกระทั่งการได้รับมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ

ในส่วนของโครงสร้างประชากรของประเทศไทย พบว่าสังคมไทยเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย มาตั้งแต่ ปี 2548 โดยในปี 2563 มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุรวมกว่า 11.6 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.57 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะภายในปี 2566 ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ไทยจะกลายเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ที่มีประชากรอายุมากกว่า 60 สูงถึงร้อยละ 20.1 ของประชากร ทั้งหมด สวนทางกับประชากรวัยเรียนและวัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะกลุ่มอายุ 3 - 21 ปี ที่จะมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือเพียงร้อยละ 20.66 ของประชากรทั้งหมดในปี 2570 หรือลดลงกว่า 715,000 คน ภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ทั้งนี้ การเข้าสู่สังคมสูงวัย อาจส่งผลให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในประเทศทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมักจะมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อย และการที่ประชากรวัยแรงงานที่มีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง อาจนำมาซึ่ง ปัญหาขาดแคลนกำลังแรงงานในประเทศ ต่อย้าความจำเป็นในการพึ่งพาแรงงานต่างชาตินาขึ้น และส่งผล กระทบทางเศรษฐกิจและสังคมต่อประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขัน และผลิตภาพแรงงาน รวมถึงความต้องการงบประมาณเพื่อเป็นสวัสดิการรองรับ วัยเกษียณ จากอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงานและภาระทางการคลังในด้านการดูแลสุขภาพของ ผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ในส่วนของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากผลของการยกระดับสุขภาวะ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น ตามดัชนี การพัฒนามนุษย์

ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ สะท้อนว่าคนไทยทุกช่วงวัยมีความรู้ความสามารถ โดยรวมเพิ่มขึ้น แต่กลับพบว่ามียุทธศาสตร์ด้านการอ่านหรือการศึกษาหาความรู้ลดลง และมีจำนวนเยาวชนที่ไม่ได้เรียนและไม่ได้ทำงานใด ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้ศักยภาพของเยาวชนกลุ่มนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์และ ไม่ได้รับการพัฒนา ซึ่งประเด็นด้านการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพเป็นความท้าทายที่สำคัญ ของไทยมาโดยตลอด จากระบบและคุณภาพการศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากรายงาน ขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ที่ทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน อายุ 15 ปี ทั่วโลก ในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่าน พบว่านักเรียนไทยร้อยละ 59.5 อยู่ในกลุ่ม ที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และมีนักเรียนไทยเพียงร้อยละ 0.18 ที่ทำคะแนนได้ในระดับสูงกว่าค่ามาตรฐาน ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษาและ ตลาดแรงงาน และยังมีระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และ อุปทานกำลังคนของประเทศเพื่อประกอบการวางแผน พัฒนากำลังแรงงาน ที่จะช่วยระบุถึงสมรรถนะและ ทักษะที่จำเป็นของงานแต่ละอาชีพซึ่งเป็นสิ่งที่ภาคธุรกิจให้ความสำคัญมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา จึงเป็น ข้อจำกัดในการผลิตและยกระดับทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและทิศทาง การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศสู่ฐานนวัตกรรม ที่มีแนวโน้ม ความต้องการทักษะที่เกี่ยวข้อง กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้น อาทิ ความรอบรู้ด้านดิจิทัล การจัดการข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ไค่ดั่ง รวมไปถึงทักษะที่เทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนได้ โดยเฉพาะทักษะทางพฤติกรรม อาทิ ทักษะมนุษยการคิด เชิงวิพากษ์ การทำงานเป็นทีม หรือความคิดสร้างสรรค์

ทั้งนี้ แนวโน้มโครงสร้างประชากรที่คาดว่าจะมีกลุ่มประชากรวัยเรียนลดลง ส่งผลให้การขยายสถานศึกษา ในเชิงปริมาณลดความจำเป็นลง และเป็นโอกาสในการยกระดับคุณภาพ ความเสมอภาคและประสิทธิภาพ ทาง การศึกษา หากสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและความแพร่หลายของการเข้าถึง อินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียน อาทิ การเรียนรู้ ทางไกล การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพรายบุคคลที่จะมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อ ความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

จากการประเมินภาพรวมของบริบทและสถานะของทุนทางสังคมของประเทศไทย บ่งชี้ให้เห็นว่าในช่วง ระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างเพื่อมุ่งสู่ สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการกระจายโอกาส สร้างความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำ ทั้งในเชิง รายได้ ความมั่งคั่ง เชิงพื้นที่ และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจโดยการกระจายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและ เมือง เพื่อกระจายประโยชน์จากความเจริญทางเศรษฐกิจกระจายโอกาสเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการ สาธารณะที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนา เศรษฐกิจและพื้นที่เมือง เพื่อให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ทั้งการเข้าถึง แหล่ง ความรู้ แหล่งเงินทุน และสวัสดิการทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ให้มีโอกาส ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังและป้องกันการส่งต่อความยากจนไปยัง ลูกหลาน โดยเน้นส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพแก่เด็กและเยาวชน จาก คราวเรือนยากจน พร้อมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อ ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตให้ทุกคนในสังคมได้รับความคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสมเพียงพอ สามารถหลุดพ้น จากความยากจนได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของการลดความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการแข่งขัน ทางธุรกิจนั้น ควรมุ่ง ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแข่งขันได้ และมีการเติบโตที่ ยั่งยืน โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม อาทิ การสนับสนุนทาง เทคโนโลยีและกลไกทางการเงินที่เหมาะสมเพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง การยกระดับมาตรฐานและพัฒนา

ต่อ ยอดผลิตภัณฑ์และบริการ การเพิ่มการเข้าถึงบริการและการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ รวมถึงการสนับสนุนให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายห่วงโซ่คุณค่าระดับโลกได้โดยง่าย

1.3.3 บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มี การใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ทั้งในมิติด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสีย และ มลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบต่อให้ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลงนั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ชาติในระยะยาว อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมาอาจกล่าวได้ว่า เป็นการพัฒนา ที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจจนขาดการคำนึงถึงความยั่งยืนของการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ และขีดความสามารถของระบบนิเวศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิต สินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำมีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผล ให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและ มลพิษทวีความรุนแรง มากขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทายต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัย กำหนดความสำเร็จ ที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินสถานการณ์ของทุนทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ ของ ไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ในช่วงประมาณร้อยละ 31 - 33 ของพื้นที่ทั้งหมด จากการ ปลุกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่สูญเสียไปในแต่ละปี แต่ยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาวพบว่า ในอดีตการ บุกรุกทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบันปัญหาไฟป่า ทั้งที่เกิดจาก เหตุการณ์ทางธรรมชาติและฝีมือมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ที่มากที่สุดของ ประเทศไทย และมีแนวโน้มที่สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้นประกอบกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่นำมาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพทวี ความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในส่วนของทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและ การ อุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรม ของแหล่งน้ำ ตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝนในแต่ละ ปี ทำให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีและมีแนวโน้ม ที่จะรุนแรง ยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้ำท่วมอย่างสม่ำเสมอแม้ในระยะที่ผ่านมาจำนวน ประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อผนวกกับภาวะการแปรปรวน ของสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น จะยิ่งส่งผลให้ปัญหาน้ำท่วมเป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ดี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะช่วยยกระดับการบริหารจัดการน้ำและสร้างโอกาส ในการ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ อาทิ การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ช่วยประหยัดน้ำ การใช้เทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยง เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำ รวมทั้งการ คาดการณ์สถานการณ์น้ำให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

ในขณะที่ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุลของความ หลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง

ทางด้านการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ที่หาประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศไทยซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 23 จังหวัด รวมประมาณ 3,151 ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยงจากภัยคุกคามทั้งทางธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์ ทั้งการรุกรานพื้นที่ป่าชายเลน การปล่อยของเสียลงสู่ทะเลที่ทำให้เกิดการปนเปื้อน ของสารพิษ สิ่งปฏิกูล และขยะพลาสติก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ภาวะโลกร้อนกำลังเป็นภัยต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมีนัยสำคัญ โดยส่งผลให้แนวปะการังเสียหายตามธรรมชาติ และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของทุนทางสิ่งแวดล้อมของไทย พบว่า การจัดการของเสีย เป็นความท้าทายสำคัญของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การใช้ชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณขยะระหว่างปี 2553 – 2562 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี แม้จะมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกวิธีและมีการนำขยะกลับไปหมุนเวียนใช้ใหม่ก็ตาม โดยในปี 2563 มีขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องหรือนำกลับมา ใช้ประโยชน์ใหม่เพียงร้อยละ 69 ซึ่งยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 ภายในปี 2565 ส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างจำนวนมากที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจนแหล่งน้ำผิวดิน และทะเลในที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุของขยะตกค้างมาจากศักยภาพของระบบ การจัดการขยะที่ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการขยายตัวของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประกอบกับการขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงทำให้ไม่สามารถ นำขยะไปใช้ประโยชน์ซ้ำได้อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีปัญหามลพิษทางอากาศโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน ที่ส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ การเผาขยะหรือวัสดุการเกษตรในที่โล่ง ไอเสียจากรถยนต์ การเผาไหม้จากเครื่องยนต์ดีเซล การปล่อยก๊าซเสียในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงภัยธรรมชาติอย่างไฟป่า เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณเกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมและเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น และปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระยอง ที่ยังคงพบปัญหามลพิษทางอากาศจากการมีค่าเฉลี่ยสารเบนซินในพื้นที่ในระดับสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนดมาโดยตลอด นับตั้งแต่ปี 2555 เป็นต้นมา

สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้น ประเทศไทยได้ประกาศเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายหลัง ปี 2563 ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 - 25 เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี 2573 (ค.ศ. 2030) หรือคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน 444 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งนับตั้งแต่ปี 2556 เป็นต้นมา แม้แนวโน้มปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากกิจกรรมต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าประมาณการ ในปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2561 ไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ 16 ซึ่งประสบความสำเร็จเหนือเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ที่กำหนดให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ 7 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พบว่าสัดส่วนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มากที่สุด ถึงร้อยละ 74 มาจากการใช้พลังงาน ซึ่งมาจากการผลิตไฟฟ้าร้อยละ 42 การคมนาคมขนส่งร้อยละ ๒๓ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างร้อยละ 20 ดังนั้น การผลิตไฟฟ้าและการคมนาคมขนส่งจะมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากต่อการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทย พร้อมกับการพัฒนาความสามารถในการดูดกลืนก๊าซเรือนกระจกของภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีปริมาณการดูดกลืนก๊าซเรือนกระจก 91.13 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

อย่างไรก็ดี เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทยภายในปี 2593 (ค.ศ. 2050) และบรรลุตามเจตจำนงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี 2608 (ค.ศ. 2065) ตามถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสมัชชาวิษณุสภากรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 26 ประเทศไทยอาจต้องพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่มีความท้าทายยิ่งขึ้น พร้อมทั้งวางยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงถึงร้อยละ 40 หรือคิดเป็นปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่จะปล่อยได้ 222 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี 2573 ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่าง การพิจารณาปรับค่าเป้าหมายย่อย รวมถึงแผนดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะกลางเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ แนวโน้มของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสความตระหนักต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งเสริมให้เกิดอุปสงค์ต่อพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้นอันจะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญในการลดก๊าซเรือนกระจกในระยะต่อไปของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับ การเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนและรถยนต์ไฟฟ้าอย่างเพียงพอเหมาะสม

ดังนั้น แนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป คือการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ซึ่งการพัฒนาประเทศในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมออกจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป จึงต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภค เพื่อลดการใช้วัตถุดิบและลดของเสียจาก กระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำลาย ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้า ควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป ในระยะยาว โดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และสังคมไทย บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและมาตรการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาคการผลิต ปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาโครงสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากพึ่งพิงการดำรงชีพจากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังต้องเผชิญความท้าทายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทลายสมดุลของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ในอนาคตอาจนำมาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยงของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ สถานการณ์วิกฤติไม่เพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขด้วยการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกัน ก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยงภัยประกอบการวางแผนผังเมือง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการ

บริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางธรรมชาติร่วมกัน

1.3.4 บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

ภายใต้การดำเนินงานของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งเป็นการพัฒนาทุนทางสถาบันของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถตอบสนองต่อความต้องการ ของภาคส่วนต่าง ๆ ได้ดีขึ้น อาทิ การปรับปรุงกระบวนการและรูปแบบการให้บริการสาธารณะในรูปแบบ ดิจิทัล การพัฒนาระบบสารสนเทศและระบบข้อมูลเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ ทั้งนี้ ยังพบว่าประเทศไทยมีความโดดเด่นในการพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลและการอำนวยความสะดวกให้กับภาคธุรกิจ โดยในปี 2563 ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ จากองค์การสหประชาชาติให้อยู่ในอันดับที่ 57 จากทั้งหมด 193 ประเทศ ดีขึ้นจากอันดับที่ 77 ในปี 2559

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงมีอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนาประสิทธิภาพของภาครัฐไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร จากรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและประชาชนต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ แม้ประเทศไทยจะสามารถลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรต่องบประมาณรายจ่ายประจำปีลงได้บ้างแล้ว และมีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีเพิ่มขึ้น ก็ตาม โดยข้อจำกัดที่สำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐมาจากปัญหาเชิงโครงสร้างการบริหารงานภาครัฐ ที่มีขนาดใหญ่ มีขั้นตอนกระบวนการตามระเบียบปฏิบัติของระบบราชการที่ล้าสมัย ไม่สนับสนุนการทำงานรัฐบาลดิจิทัลแบบครบวงจร การจัดเก็บและการเชื่อมโยงข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลที่เป็นระบบ และบูรณาการ เนื่องจาก แต่ละหน่วยงานยึดถือกรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตนเป็นหลัก ทั้งยังยึดติดกับบทบาทการเป็นผู้ดำเนินการเองมากกว่าการให้ความร่วมมือสนับสนุน แม้จะมีหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นที่มีขีดความสามารถในการดำเนินงานเดียวกันได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงกว่าก็ตาม ส่งผลให้ภาครัฐมีความซ้ำซ้อนด้านบทบาทภารกิจระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีความแยกส่วนกันขาดการแบ่งปันหรือการพัฒนาระบบข้อมูลร่วมกัน การยกเลิกหรือควรวรมหน่วยงานภาครัฐในกรณีที่ภารกิจเดิมหมดความจำเป็นหรือมีความสำคัญลดลงก็เป็นสิ่งที่กระทำได้ยาก และใช้เวลานาน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการปรับเปลี่ยนภารกิจให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีกฎระเบียบและกฎหมายที่ล้าสมัยจำนวนมากที่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจต้องแบกรับต้นทุนจำนวนมหาศาล ทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายจริงและค่าเสียโอกาส ในการทำธุรกิจสูงถึง 133,816 ล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการยกระดับทุนทางสถาบันและการบริหารจัดการภาครัฐ คือ ประเด็นด้านความยั่งยืนทางการคลัง ซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีเสถียรภาพทางการคลังที่ดี แต่แนวโน้ม ของการบริหารจัดการทางการคลังของประเทศในระยะยาวยังคงมีความน่าเป็นห่วง จากโครงสร้างงบประมาณ รายจ่ายของประเทศในช่วงปี 2559 - 2563 พบว่า ประเทศไทยมีรายจ่ายประจำในระดับสูง เฉลี่ยร้อยละ 74.8 ทั้งยังมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเฉลี่ยร้อยละ 21.1 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับ ประเทศอื่น ๆ ในขณะที่มีฐานการจัดเก็บภาษีที่ค่อนข้างแคบ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของภาครัฐอย่างมี นัยสำคัญ โดยโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยมากขึ้นจะยิ่งเพิ่มความท้าทายต่อการรักษาความยั่งยืน ทางการคลัง เนื่องจากรัฐต้องจัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการและด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น ขณะที่จำนวนวัยแรงงานที่ลดลง จะยังมีผลต่อความสามารถในการเติบโตทางเศรษฐกิจและการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐ โดยโครงสร้างการจัดเก็บ

รายได้และบริหารงบประมาณของรัฐที่มีข้อจำกัดนี้ เมื่อประกอบกับความเสี่ยง จากสถานการณ์วิกฤติที่อาจเกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อประเทศได้อย่างรุนแรง อย่างเช่นผลกระทบจาก การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ส่งผลให้รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะจัดเก็บรายได้สุทธิได้ต่ำกว่าประมาณการเดิม ในขณะที่รัฐต้องดำเนินนโยบายและมาตรการทางการเงินการคลังจำนวนมากเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ จึงทำให้มีแนวโน้มที่จะมีงบประมาณในการพัฒนาประเทศลดลง

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นด้านความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม ของประเทศไทยที่น่าเป็นห่วง โดยประเทศไทยได้รับการจัดอันดับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในสังคมอยู่ในอันดับที่ 123 จากทั้งหมด 163 ประเทศ ขณะที่ดัชนีความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของโลกแสดงให้เห็นว่าความมั่นคงทางไซเบอร์ของไทยมีอันดับลดลงจากอันดับที่ 22 ในปี 2560 เป็นอันดับที่ 44 ในปี 2563 จากข้อจำกัดทางศักยภาพของทั้งระดับบุคคล และองค์กรภาครัฐที่พัฒนาทักษะความรู้ความเข้าใจและสมรรถนะทางดิจิทัลได้ไม่ทันต่อการรับมือกับภัยคุกคาม ทางไซเบอร์ ซึ่งเป็นความท้าทายของภาครัฐในการลดข้อจำกัดเดิมและเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐต่อไป

ในส่วนกองทุนทางสถาบันในระดับประชาสังคมซึ่งบ่งบอกถึงเสถียรภาพและความเข้มแข็งของสังคมนั้นพบว่า ประเทศไทยมีการพัฒนาเครือข่ายภาคประชาสังคมที่ค่อนข้างเข้มแข็ง มีระดับของการดำเนินงานอาสาสมัครและการช่วยเหลือแบ่งปันที่สูง ซึ่งมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการรับมือกับภาวะวิกฤติต่าง ๆ สะท้อนถึงพลังเชิงบวกทางสังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีของคนไทย อย่างไรก็ตาม ภาคประชาสังคมส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการสนับสนุน จากภาครัฐอย่างเพียงพอและขาดการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเท่าที่ควร และด้วยความผันแปรของพลวัตทางสังคมที่ความเป็นปัจเจกมีแนวโน้มสูงขึ้น ค่านิยมในสังคมที่เปลี่ยนไป และความก้าวหน้าของโลกออนไลน์ที่เติบโตแพร่หลายและสื่อสังคมออนไลน์ที่เน้นความรวดเร็วในการแพร่กระจายข่าวสารจนมีอิทธิพลต่อ วิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน นำไปสู่ความเคลื่อนไหวทางสังคมที่เรียกร้องให้ภาครัฐพัฒนาการดำเนินงานให้โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความไม่สงบในสังคมขึ้นได้ง่ายหากเกิดกระแสสังคม ที่ขาดความเชื่อมั่นในรัฐ เกิดเป็นแรงผลักดันให้ภาครัฐต้องยิ่งตระหนักถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยน รูปแบบการบริหารจัดการให้สามารถเชื่อมโยงและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นภาคีการพัฒนาขับเคลื่อนประเทศอย่างมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐให้กลับคืนมา

การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อส่งเสริมทุนทางสถาบันของประเทศไทยในระยะยาว ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงอยู่ที่การยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและทันต่อสถานการณ์ โดยเร่งปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานแก่ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียม มีการเชื่อมโยงจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นได้อย่างมีบูรณาการ และมีธรรมาภิบาล เพื่อรักษาเสถียรภาพทางสังคมและฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐ เป็นการเสริมสร้างทุนทางสถาบันของประเทศ ซึ่งการปฏิรูปภาครัฐเป็นประเด็นท้าทายที่สำคัญของไทย มาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่คนในสังคมส่วนใหญ่มีความตระหนักรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ภาครัฐ จึงต้องเร่งพัฒนากลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ร่วมกับการใช้ข้อมูลและกระบวนการมีส่วนร่วมในการออกแบบนโยบายสาธารณะและการกำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภาครัฐต้องทบทวนบทบาทและกระบวนการทำงาน เน้นการพัฒนาสมรรถนะให้ยึดหยุ่นคล่องตัว เชื่อมโยงและเปิดกว้าง ควบคู่กับการพัฒนาข้อมูลและบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วและประหยัด เพื่อให้สามารถ

ให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเท่าทันต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนและทุกภาคส่วน ซึ่งต้องมีการปรับระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล รวมถึงยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัย หดความจำเป็น พร้อมกับการพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ในอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะ ทันสมัย คล่องตัว และตอบโจทย์ประชาชน สามารถเป็นปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศได้อย่างแท้จริง

1.4 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ได้ถูกจัดทำขึ้นท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น จึงมีเป้าหมายไม่เพียงแต่พัฒนาศักยภาพของคนในประเทศเท่านั้นแต่มุ่งให้สถาบันอุดมศึกษาของประเทศเป็นแหล่งรวมทรัพยากรทางด้านความคิดทั้งบุคลากรความรู้และเครื่องมือที่ทันสมัยเพื่อการสร้างผลงานวิจัยใหม่ แนวคิดและองค์ความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการสร้างหลักสูตรชั้นนำที่สามารถผลิตบุคลากรที่ตอบสนองตลาดแรงงานในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยมีมาตรฐานที่เทียบเคียงได้กับระดับสากลทั้งนี้โดยสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศในภาพรวม และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อน แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี เป็นไปตามเจตนาที่ตั้งไว้ที่ต้องการเห็นอุดมศึกษา เป็นกลไกสำคัญของการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันบนพื้นฐานการบริหารงานที่ยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของแผนไว้ดังนี้

1. อุดมศึกษาไทยต้องนำการพัฒนาและเปิดโอกาสการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพคนไทยให้เกิดทักษะทางความคิด มีความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
2. อุดมศึกษาไทยต้องเป็นศูนย์รวมของความรู้และศาสตร์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
3. อุดมศึกษาไทยต้องบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาของศาสตร์และวิชาการรวมถึงการเรียนรู้ที่จะบูรณาการข้ามศาสตร์
4. อุดมศึกษาไทยต้องพัฒนาคุณภาพสู่สากล เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

วิสัยทัศน์

“อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคมนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสร้างนวัตกรรมความรู้ งานวิจัยที่เสนอทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน”

วัตถุประสงค์ของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี

1. เพื่อยกระดับมาตรฐานการอุดมศึกษาให้เทียบเคียงกับประเทศพัฒนาแล้วสร้างปัญญาให้สังคมไทยและสังคมโลกยกระดับศักยภาพพหุมนุษย์ให้เป็นปัจจัยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันยกระดับความเป็นนานาชาติ (Internationalization) ยกระดับศักยภาพวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมให้เป็น แรงขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศและตอบโจทย์ยุคโลกาภิวัตน์
2. เพื่อสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างกว้างขวางและครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการให้สามารถ นำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมมาใช้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายทางสังคม (Social Mobility) ขยายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาครอบคลุมประชากรวัยเรียน วัยแรงงานและผู้สูงอายุให้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะและสมรรถนะตามความต้องการของตลาดแรงงาน การสร้างงานและการเป็นผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในท้องถิ่นหรือภูมิภาคของตนเอง

4. เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการกำกับดูแลระบบอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความเป็นอิสระในการบริหารจัดการตนเองของสถาบันอุดมศึกษาสามารถพัฒนาระบบบริหารแบบมีอาชีพด้วยการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์สถาบันอุดมศึกษาใหม่ (Re - Positioning)

จุดเน้นของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี

1. กำหนดพันธกิจของอุดมศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะและเป็นจุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (Reprofiling HEI)

2. มุ่งเน้นผลผลิตและผลลัพธ์ของระบบอุดมศึกษา (Higher Education Outcomes) ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่ยอมรับระดับสากล

3. ปฏิรูปอุดมศึกษาอย่างครบถ้วนและสมดุล เพื่อให้กลไกนโยบายการสนับสนุน การกำกับตรวจสอบ และการประเมินผลกระทบของระบบอุดมศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด (Return on Investment)

ประเด็นเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์หลัก 6 ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 อุดมศึกษาเป็นแหล่งพัฒนากำลังคนและสร้างเสริมศักยภาพทั้งทักษะความคิด และการรู้คิด เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นความท้าทายในยุทธศาสตร์ที่ 1 :

- คุณภาพของบัณฑิตที่ถดถอยและไม่ตรงความต้องการของผู้จ้างงานและตลาดแรงงานที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
- การปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้ทันสมัยและทันกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และความสามารถในทักษะด้านดิจิทัลและภาษาต่างประเทศ
- ความครอบคลุมเหมาะสมของสาขาการผลิตและศาสตร์ต่าง ๆ ตามความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ และการพัฒนาประเทศ
- การผลิตคนให้เพียงพอตามทิศทางการพัฒนา

- การเปิดโอกาสให้ต่อยอดความรู้เพื่อเตรียมพร้อมรับการปรับสัดส่วนประชากร

เป้าหมาย

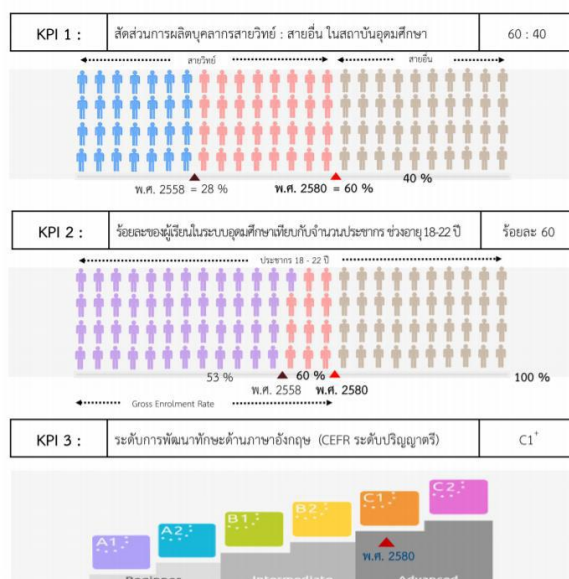
- 1.1 ปรับสัดส่วนการผลิตในภาพรวมเพื่อให้ตรงกับทิศทางการพัฒนา
- 1.2 การปรับปรุงคุณภาพของอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 1.3 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงให้ทุกกลุ่มส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มวัยทำงานและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ชีวิต

1.4 การสร้างเครือข่ายและเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (Work-based Learning, Integrated Learning, Credit Bank)

1.5 ยกระดับอุดมศึกษาให้มีความเป็นสากล (Internationalization) เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ ในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization)

ตัวชี้วัดหลัก (Core KPI)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพนักศึกษา เสริมสร้างความรู้และทักษะทางอาชีพ ให้พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- การพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง (3R8C)
- การเปิดโอกาสให้เกิดความเท่าเทียมและการเข้าถึงของกลุ่มที่มีข้อจำกัด
- การพัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและ การพัฒนาเศรษฐกิจในด้านการสร้างนวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการ
- การสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและความเป็นประชากรโลก
- การพัฒนาศักยภาพเพื่ออนาคต
- กิจกรรมนักศึกษาที่บูรณาการกับหลักสูตร
- ความสามารถและเทคนิคในการถ่ายทอดวิชาความรู้และทักษะของอาจารย์ เพื่อให้นักศึกษารู้จักคิด แก้ไขปัญหาและมีความคิดสร้างสรรค์

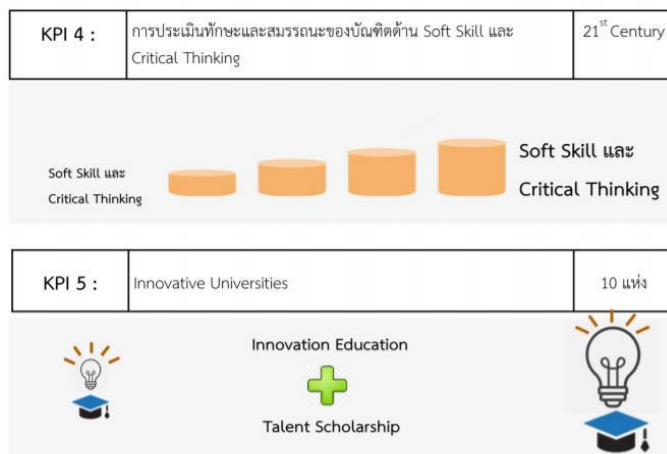
เป้าหมาย

2.1 ปรับปรุงกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้ทันสมัยได้มาตรฐานครอบคลุมความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21

2.2 พัฒนาทักษะการทำงานและการแก้ปัญหา (3R8C)

2.3 การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมและวิจัย

ตัวชี้วัดหลัก (Core KPI)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างสมรรถนะหลักของอุดมศึกษาไทยให้เป็นแหล่งพัฒนาต่อยอดความสามารถ ในการใช้ความรู้สร้างผลงานวิจัย ค้นหาคำตอบที่จะนำไปใช้ประโยชน์ ในการแก้ปัญหา และพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

ประเด็นความท้าทายในยุทธศาสตร์ที่ 3 :

- การเพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาประเทศ (Thailand 4.0)
- การสร้างขีดความสามารถในการวิจัยที่เป็นแนวทาง
- การค้นหาคำตอบเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ
- การนำผลงานวิจัยมาต่อยอดเพื่อพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ประเทศ
- การพัฒนาศักยภาพของนักวิจัย ทั้งกลุ่มหลัก กลุ่มสนับสนุนและนักวิจัยมืออาชีพ
- การพัฒนาขีดความสามารถสู่มหาวิทยาลัยวิจัยและการเป็น Global University

เป้าหมาย

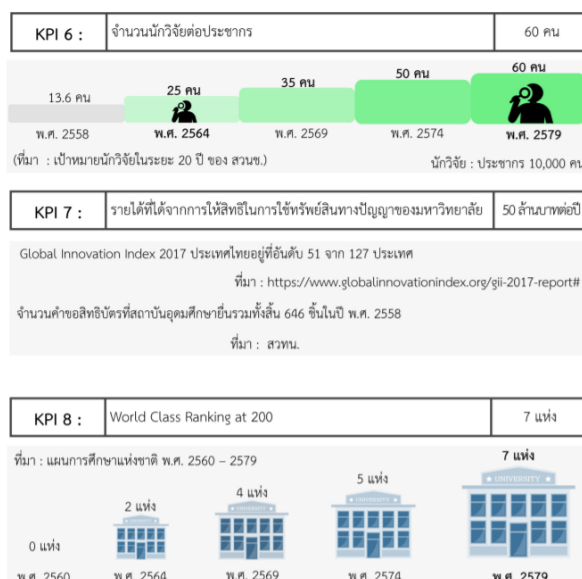
3.1 พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามความสามารถและศักยภาพด้านการวิจัยและการบริการที่มีต่อสังคม (Research Hubs, Innovation Center)

3.2 พัฒนาสมรรถนะและความสามารถบุคลากรวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่และนวัตกรรมที่มีคุณภาพสูง (ผลงานวิจัย/จำนวนอาจารย์, จำนวนนักวิจัย, Impact Factor, Citation)

3.3 การสร้างขีดความสามารถในการวิจัยที่นำไปสู่การใช้งานจริง แก้ไขปัญหาและชี้นำสังคม (จำนวนนวัตกรรมที่ใช้งานและเกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจ/สังคม)

3.4 พัฒนาขีดความสามารถไปสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก (University 4.0, World Class/Global University Ranking)

ตัวชี้วัดหลัก (Core KPI)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 อุดมศึกษาเป็นแหล่งสนับสนุนการสร้างงานและนำความรู้ไปแก้ปัญหาผ่าน ความร่วมมือกับภาคเอกชนและท้องถิ่น

ประเด็นความท้าทายในยุทธศาสตร์ที่ 4 :

- การนำความรู้และทรัพยากรที่มีไปสู่การบริการทางสังคมที่เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน
- สถาบันการศึกษาควรมีบทบาทในการสร้างงานและโอกาสทางธุรกิจ
- ความเชื่อมโยงระหว่างศาสตร์ที่สอนและการนำไปใช้

เป้าหมาย

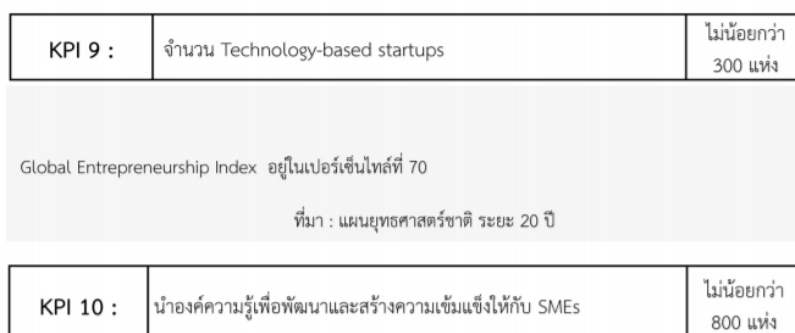
4.1 เปิดโอกาสในการพัฒนาวิชาการสู่สังคม (University Social Engagement)

4.2 ส่งเสริมการนำความรู้ไปสู่การสร้างโอกาสทางธุรกิจ (Start-up, Spin-off, Incubator และ Accelerator)

4.3 แหล่งสนับสนุนการพัฒนารากเศรษฐกิจและชุมชนท้องถิ่น (โครงการความร่วมมือกับเอกชน/ท้องถิ่น ประชาธิปไตย Community University)

4.4 โครงการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน (Demand Driven)

ตัวชี้วัดหลัก (Core KPI)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลและมีระบบการกำกับดูแลที่รับผิดชอบต่อผลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยในทุกด้าน

ประเด็นความท้าทายในยุทธศาสตร์ที่ 5 :

- ความโปร่งใสของระบบการบริหารของอุดมศึกษา
- การบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ
- การติดตามประเมินผลที่ขาดประสิทธิภาพและขาดบทลงโทษ
- การยกระดับขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยทุกกลุ่ม
- ระบบการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ มีการรายงานตรวจสอบได้สอดคล้องกับหลักนิติธรรมและ

จริยธรรมจรรยาบรรณ

เป้าหมาย

5.1 การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการและบทบาทของระบบอุดมศึกษา (HE Restructure, Governance Roles and Responsibility)

5.2 ปรับปรุงการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (การลดต้นทุนต่อหน่วย/ความรับผิดชอบต่อการเงิน)

5.3 ระบบฐานข้อมูลและการรายงานที่ถูกต้อง (ความครบถ้วนของการรายงานข้อมูลต่อ สกอ. และต่อสาธารณะ)

5.4 สร้างระบบการกำกับดูแลที่โปร่งใส ความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวข้องกับบทบาทของสภามหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัดหลัก (Core KPI)

KPI 11 :	ร้อยละการประเมินความโปร่งใสและความรับผิดชอบ	ร้อยละ 90
การประเมินความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) https://www.nacc.go.th/main.php?filename=ITA		
		
KPI 12 :	การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางเศรษฐกิจและสังคม	
Economic and Social Outcome		
		

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ปรับระบบโครงสร้างการตรวจสอบ การจัดสรรงบประมาณและการติดตาม รายงานผลที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นความท้าทายในยุทธศาสตร์ที่ 6 :

- การยกระดับขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยทุกกลุ่ม
- การติดตามประเมินผลที่ขาดประสิทธิภาพ
- การจัดสรรงบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับทิศทางการผลิตบัณฑิตและยังไม่เป็น Performance-based
- มาตรการกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยพัฒนาให้รวดเร็วและตรงตามความต้องการของประเทศ

- การยกระดับขีดความสามารถของหน่วยงานที่กำกับดูแล และการติดตามประเมินผลระบบคุณภาพ ในทุกมิติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- กลไกการติดตามและระบบฐานข้อมูลกลางที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

6.1 การปรับระบบการจัดสรรงบประมาณตามการพัฒนาขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษา (Financial Incentive: Demand Pull, Performance-based, PA)

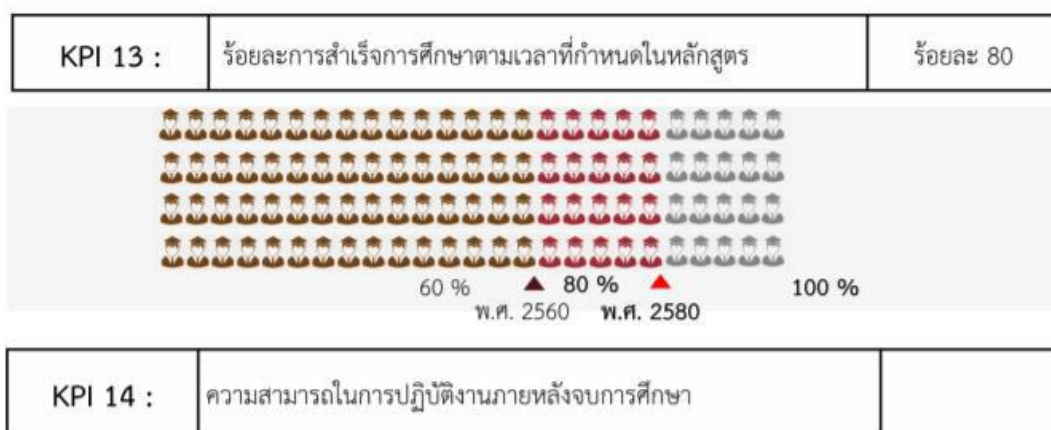
6.2 ปรับระบบการติดตามประเมินผลทุกระดับของ สกอ. ให้เกิดประสิทธิภาพ และให้เชื่อมโยงกับการให้คุณให้โทษตาม Performance

6.3 สร้างกลไกการประเมินคุณภาพที่มุ่งเน้นประสิทธิผล การสร้างความรู้ และทักษะของบัณฑิต (Quality System: Accreditation System, QA System, Learning Outcome, Ranking)

6.4 ส่งเสริมให้สร้างกลไกในการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพในพันธกิจทุกด้าน (Resource and Support Centers, Benchmark Partners)

6.5 สร้างระบบการติดตามรายงานผลที่มีประสิทธิภาพ ระบบข้อมูลสารสนเทศและสถิติอุดมศึกษา การรายงานผลระบบอุดมศึกษาสู่สาธารณะ

ตัวชี้วัดหลัก (Core KPI)

1.5 แผนการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (พ.ศ. 2566 – 2570)

จากสถานการณ์ปัญหาของประเทศไทยที่ผ่านมาในยุคประเทศไทย 3.0 อาทิเช่น การติดกับดักรายได้ปานกลาง อันเนื่องมาจากประชาชนภายในประเทศไม่มีคุณภาพ คนขาดความรู้และขาดทักษะที่จำเป็น คุณภาพของคนต่ำ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นและใกล้เคียง โลกเข้าสู่ประชากรสูงวัยที่สูงขึ้น มีความเหลื่อมล้ำทางสังคม เช่น โอกาส การกระจายความรู้ของสถาบันการศึกษาจากชั้นพื้นฐานในระดับการศึกษาเดียวกันมีความเหลื่อมล้ำที่มีมาตรฐาน ไม่เท่าเทียมกันทั้งในเขตเมืองและต่างจังหวัดเนื่องจากความไม่สมดุลการพัฒนาทำให้บัณฑิตที่จบการศึกษา ในเขตเมืองก็หางานและทำงานในเมืองใหญ่หรือเมืองหลวง ขาดการกระจายจำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษาไปคืนถิ่นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ การกระจุกตัวและความแออัดทั้งเศรษฐกิจและประชากรที่มีมากในเขตเมืองหลวง ทำให้เกิดปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมตามมา สิ่งที่เป็นปัญหาเหล่านี้ทางภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจึงต้องปรับโมเดล/นโยบายการพัฒนาเพื่อให้ก้าวสู่สังคมไทยแลนด์ 4.0 และประชาชน 4.0 ด้วยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจากนวัตกรรมเทคโนโลยี ที่เน้นทำน้อยแต่ได้มาก (Value added Economy ให้เศรษฐกิจขยับตัวสู่สังคมที่มีรายได้สูง ก้าวสู่ประเทศที่พัฒนา อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตะวันออกในฐานะสถาบัน การอุดมศึกษา ซึ่งขึ้นตรงกับกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม จะต้องมีการปรับบทบาท ที่สำคัญเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาและการผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพ (Potential) และสมรรถนะ (Performance) ให้สูงขึ้น ซึ่งการปฏิรูประบบมหาวิทยาลัยฯ นี้จะสอดคล้องโดยเป็นหนึ่งในนโยบายที่สำคัญในการปฏิรูประบบสถาบันการอุดมศึกษาภายใต้กฎกระทรวงที่ใช้เป็นเครื่องนำทางในการปฏิรูปหรือที่เรียกว่า "การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing University)" โดยให้สถาบันการศึกษาได้ประเมินตนเองจากข้อมูลพื้นฐานที่มีอยู่ และกำหนดเลือกกลุ่มยุทธศาสตร์สถาบันอุดมศึกษาที่ตนเองต้องการความเป็นเลิศและเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยพิจารณาจากอัตลักษณ์โดดเด่นที่มีและมีความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาในมิติทั้งสองด้านที่กล่าวมาข้างต้นทั้งระบบมหาวิทยาลัยและบุคลากรในหน่วยงานทั้งระดับ ผู้บริหาร / อาจารย์ / นักวิจัยทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน / บัณฑิตที่จบการศึกษา รวมถึงบุคลากรภายในทุกส่วนงาน โดยเมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกได้มีการจัดทำแผนการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย เพื่อปฏิรูประบบบริหารภายใน และพัฒนาแผน ความเป็นเลิศรวมถึงการผลิตกำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตอบสนองความต้องการของประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ตลอดจนมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายความเป็นความเลิศ และ มีความเชี่ยวชาญตามความต้องการของการขับเคลื่อนประเทศ สิ่งที่เป็นแผนนี้จะส่งผลทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (RMUTTO) เป็นมหาวิทยาลัยในศูนย์กลางพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก หรือ EEC ที่ใช้เทคโนโลยีที่พัฒนาและนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมาช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจประเทศจากการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก (Local Economy) ภาคอุตสาหกรรม การฟื้นฟูผู้ประกอบการเอสเอ็มอี การยกระดับผลผลิตให้มีมูลค่าสูงพร้อมกับการบูรณาการในภาคโลจิสติกส์ที่ทันสมัยให้ถึงมือผู้บริโภคด้วยวัสดุห่อหุ้มผลิตภัณฑ์ที่สามารถคงสภาพเดิมในคุณภาพสินค้ารวมถึงการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงสร้างรายได้กับชุมชนเมืองรองเพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นในภาพการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพและครบวงจร ทั้งนี้เป้าหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมา ซึ่งเป็นประเด็นเร่งด่วนที่ประเทศต้องการขับเคลื่อนและแก้ปัญหา นั้น ทางมหาวิทยาลัยจะผลักดันโดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยตามการเลือกเข้ากลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามที่กฎกระทรวงระบุขึ้น โดยการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอน (Man Power) ที่เน้นการสร้างและพัฒนาบัณฑิตที่เป็นผู้ประกอบการ และประชาชนโดยทั่วไป ทั้งภาคอุตสาหกรรม และภาคชุมชนท้องถิ่น (Industrial and Local Entrepreneur) จากการทำหลักสูตรที่ใช้ ความโดดเด่นที่เป็นต้นทุนเดิมที่มีศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการต่อยอดร่วมกับสถานประกอบการผ่านการบริหารจัดการเพื่อเคลื่อนย้ายและแลกเปลี่ยนบุคลากรการศึกษา (Talent Resource Mobility and Management) ทั้ง อาจารย์ / นักวิจัย / นักศึกษา และบุคลากรจากสถานประกอบการในการผลิตและพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน ด้านการเรียนการสอน (Man Power) และการได้นวัตกรรม/เทคโนโลยีจากการวิจัยต่อยอดหรือเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น (Up Skill Short Training) ซึ่งนอกจากมหาวิทยาลัยจะสามารถผลิตบัณฑิตผู้ประกอบการที่มีทักษะเป็นที่ต้องการ รวมถึงประชาชนที่เข้ามาร่วมในกิจกรรมแล้ว ยังก่อเกิดการสร้างรายได้แก่มหาวิทยาลัย (University Start up and Income) เป็นการขจัดปัญหาการว่างงานและยังสามารถนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่เรียนรู้ไปสร้างอาชีพที่เป็นธุรกิจใหม่ (New Born Business) และสร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการ กิจกรรมการเคลื่อนย้ายและแลกเปลี่ยนบุคลากรจะกระทำผ่านการทำความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการหรือสถาบันต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศอันเป็นการพัฒนาคุณภาพ และการแสวงหาของบุคลากรการศึกษา (Brain Power) ทั้งสองสถาบันร่วมกัน รวมถึงการผลิตนวัตกรรมวิจัย สู่เชิงพาณิชย์ร่วม (Research & Innovation) เพื่อสร้างชื่อเสียงและรายได้ที่ส่งผลให้สถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัยถูกยกระดับสู่ชั้นนำของโลก (Global Prospective) ทั้งนี้การสร้างและพัฒนาแพลตฟอร์มความร่วมมือร่วมกัน (Engagement) กับสถานประกอบการ/สถาบันการศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศจะทำให้สภาพนิเวศน์มหาวิทยาลัยได้รับการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการฝึกปฏิบัติ

ทักษะ (Practical-based Eco-University Platform) ที่พร้อมให้บุคลากรภายนอก/ศิษย์เก่าเข้ามาเรียนรู้ได้ตลอดอย่างต่อเนื่องเพื่อกลับไปต่อยอดในอาชีพและการสร้างอาชีพใหม่

บทสรุปที่กล่าวมาข้างเบื้องต้นเป็นเพียงการแสดงถึงความมุ่งมั่น แนวทางการพัฒนาตามจุดยืน และผลที่ต้องการในการพัฒนาตนเองให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก แล้วทางมหาวิทยาลัยจะผูกแนวทางการพัฒนาที่จะมีส่วนร่วมต่อการแก้ปัญหาหลักของประเทศอีกด้วย และในปัจจุบันยังพบวิกฤติการณ์จากการ disruption ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่นอกจากทำให้จำนวน ยอดความต้องการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาลดลงอันเนื่องมาจากสามารถเข้าถึงและใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ ในโลกดิจิทัลในการค้นหาความรู้ได้ฟรี เรียนรู้ได้เร็ว และใช้เวลาสั้นแล้ว ยังมีผลจากการระบาดของเชื้อโรคไวรัสโคโรนา หรือ Covid-๑๙ ที่ปัจจุบันทวีความรุนแรงมากขึ้นในทั่วทุกมุมโลกและโดยเฉพาะ มีการกลายพันธุ์ของเชื้อโรคที่นักวิทยาศาสตร์ยังมีความไม่มั่นใจในวัคซีนที่ผลิตออกมาจะสามารถยับยั้งได้ดีเพียงไร ปัจจัยเหล่านี้จะยิ่งทำให้การปฏิสัมพันธ์ของคนในการประกอบการทำงาน กิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการศึกษา เล่าเรียนยังต้องการการติดต่อที่มีระยะห่างกันมากขึ้น (Distancing Society) ดังนั้น ท่ามกลางบริบทเหล่านี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกจึงออกแบบเส้นทางในการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา (RoadMap on Developing Institutional Excellence Approach) ไปควบคู่การพัฒนาการผลิตกำลังคนตอบสนองความต้องการของประเทศ โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ในการตรวจสอบเพื่อสนับสนุนแนวคิดในการกำหนดความเป็นเลิศของของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ดังนี้

1. การตรวจสอบภูมิหลังในความโดดเด่น/ความเชี่ยวชาญ
2. หลักฐานที่เป็นข้อมูลและตัวเลขที่สนับสนุน ได้แก่ หลักสูตรการผลิตและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในด้านการเรียนการสอน ประสิทธิภาพการวิจัย ประสิทธิภาพวิจัย จำนวนโครงการวิจัย เป็นต้น
3. การได้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่สะท้อนตามข้อ 1 และ 2 ที่แสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นและ ความเชี่ยวชาญเฉพาะที่เป็นที่ยอมรับโดยเฉพาะจากหน่วยงานภายนอก/ข้ามกระทรวงที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ ในการทำงานบูรณาการ
4. ภูมิหลังของมหาวิทยาลัยฯ ที่มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นเป็นที่ยอมรับและต้องสอดคล้องกับทิศทางในประเด็นที่ประเทศต้องการขับเคลื่อนอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะแผนแม่บท (เฉพาะกิจ) ภายใต้สถานการณ์การระบาด โรค Covid-19 และตามประเด็นข้อมูลที่ทางภาครัฐบาลต้องการกระตุ้นอย่างเร่งด่วนเพื่อฟื้นฟูประเทศ

1.6 การประกันคุณภาพการศึกษา

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการคือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการ ตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability) ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาประกอบกับ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดย

คำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้ 3.1 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 33 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและความอิสระใน การดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกสถาบัน จึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจ เป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมี พัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้าง ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับ หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา รอบใหม่ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557 - ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่ การควบคุม คุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินฯ จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ - ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับสถาบัน เป็นการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและ ความมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษาซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะ และสถาบันต้องการให้คณะและสถาบันพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

4) ให้อิสระกับสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กกอ. โดยเฉพาะเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

1.6.1 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะเดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพ

ภายนอกของ สมศ. หรือกรอบการปฏิบัติราชการตาม มิติด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่าการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้คณะหรือสถาบันดำเนินการ และกรรมการประเมิน (peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้น ๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็น คะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ใน รูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือ ค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ นำไปใช้เป็นแนวทาง (Guideline) ในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของแต่ละสถาบันตามความสมัครใจภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษา และพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่

(1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต

(2) พันธกิจด้านการวิจัย

(3) พันธกิจ ด้านการบริการวิชาการ

(4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ สำหรับการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรจะเน้นพันธกิจในด้านการผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ส่วนพันธกิจด้านอื่นๆ จะเป็นการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกันหากเป็นตัวบ่งชี้ในระดับคณะและสถาบันจะครอบคลุมพันธกิจหลักของการอุดมศึกษารวมทั้งการบริหารจัดการได้ทั้งหมดซึ่งสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจเหล่านั้นได้ทั้งหมด ในบทที่ 4 ถึงบทที่ 6 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปเป็นกรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตั้งแต่ ระดับหลักสูตร ระดับคณะและระดับสถาบัน การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกัน คุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้ เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นควรเชื่อมโยงหรือเป็นเรื่อง เดียวกันกับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเน้นที่ปัจจัยนำเข้า และ กระบวนการ ซึ่งภายใต้ตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการให้สามารถสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินการตามกระบวนการ ดังกล่าวด้วย

1.6.2 กลไกการประกันคุณภาพ ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบ ความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของ สถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา คุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะและสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชาไป

จนถึง ระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญ คณะกรรมการ หรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

1.6.3 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นใน กระบวนการประกันคุณภาพ การวัด และวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ หากปราศจากฐานข้อมูลและระบบ สารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร คณะ วิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็น ข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึง เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อ ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการ ดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วย การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอ มาตรฐาน การอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้อง กับมาตรฐาน การศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการ การอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับ คณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการ อุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่ เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัด การศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่ คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของ สถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจ และมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้ คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์ การกำหนดชื่อ ปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของ สถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนา คุณภาพ และยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจน สะท้อน ให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุก ประเภทมีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐาน การศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยง ระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา

ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้อง ดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจาก การประเมินคุณภาพภายนอก ที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา

ภาคผนวก ที่ 2
การประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์

คณะกรรมการธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ จะดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยทำการรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณาโดยทำการเปรียบเทียบแผนตามค่าเป้าหมายตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ กับผลลัพธ์การดำเนินการแต่ละตัวบ่งชี้ว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และควรดำเนินการปรับปรุงอย่างไร ทั้งนี้ โดยจัดทำตารางแสดงผลการติดตามผลการปฏิบัติงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์ดังนี้

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✗	
1	จำนวนหลักสูตรที่รับนักศึกษาได้ตามแผนหรือสูงกว่าแผน	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวรัตนกร ชาญชลยุทธ				
2	จำนวนหลักสูตรปริญญาตรีที่มีการเรียนการสอนตามรูปแบบหลักสูตร CWIE/EEC model	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายอัยการ แก้วล้อม				
3	จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาแตกต่างจากมาตรฐานอุดมศึกษา (Sandbox)	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุรีพร ทำนุ				
4	จำนวนหลักสูตรที่ร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกตามมาตรฐานหลักสูตร	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอรยา ไตรพันธุ์				
5	จำนวนหลักสูตรปริญญาที่นำมาจัดการศึกษาค้นคลังหน่วยกิต (Credit Bank)	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวรุ่งจี โชะมาลี				
6	จำนวนหลักสูตรปริญญา/หลักสูตรสองปริญญา/หลักสูตรสองภาษา/หลักสูตรที่จัดการศึกษาอื่นร่วมกับหน่วยงานในต่างประเทศ	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวรุ่งจี โชะมาลี				

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✕	
7	จำนวนรายวิชาของหลักสูตรปริญญาที่นำมาจัด อบรมระยะสั้นและสามารถสะสมหน่วยกิ ตระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank)	จำนวนรายวิชา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวเอมมิกา ลุยจันทร์				
8	จำนวนของหลักสูตรระยะสั้นซึ่งจัดอบรมและ สามารถสะสมหน่วยกิต ระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank)	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวเอมมิกา ลุยจันทร์				
9	จำนวนหลักสูตรด้าน Up-Skill/Re-Skill	จำนวนหลักสูตรด้าน Up-Skill/Re-Skill	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวพิชญธิดา หล้าบา				
10	จำนวนหน่วยงานการจัดการศึกษาที่เปิดสอน ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา	จำนวนหน่วยงาน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอรรยา ไตรพันธุ์				
11	จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการประเมินศักยภาพด้าน Digital Literacy ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	จำนวนนักศึกษาที่ ผ่านการประเมิน	รองคณบดีฝ่ายกิจการ นักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายเวนัส บรรพตา				
12	จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	จำนวนนักศึกษาที่ ผ่านการประเมิน	รองคณบดีฝ่ายกิจการ นักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายเวนัส บรรพตา				
13	จำนวนกิจกรรมการจัดเรียนการสอน แบบ PBL,Critical thinking	จำนวนกิจกรรมการ จัดเรียนการสอน แบบ PBL,Critical thinking	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุรีพร ทำนุ				

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✕	
14	จำนวนรายการสอนเสริมในรายวิชา ซึ่งเป็นการถ่ายทอดเนื้อหาการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยกระทำผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	จำนวนรายการสอนเสริมในรายวิชา	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายกมลศักดิ์ ภาโสเม				
15	จำนวนรางวัลที่ได้รับการยกย่องทั้งระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	จำนวนรางวัลที่ได้รับการยกย่อง	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอติยา ไกรบุตร				
16	จำนวนนวัตกรรมที่สร้างหรือนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนหรือการสอนแนวใหม่ที่ได้ผลดีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	จำนวนนวัตกรรมที่สร้างหรือนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนหรือการสอน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวอติยา ไกรบุตร				
17	จำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ	จำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาววนิดา วันทาแท่น				
18	งบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยและนวัตกรรมจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ	จำนวนงบประมาณสนับสนุน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาววนิดา วันทาแท่น				
19	จำนวนองค์ความรู้/นวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์	จำนวนองค์ความรู้/นวัตกรรม	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายกันตินันท์ ภูทอง				
20	จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่ถ่ายทอดสู่สังคมอย่างยั่งยืน หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์ หรือผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิทางปัญญา	จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรม	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายกันตินันท์ ภูทอง				

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✕	
21	จำนวนบทความที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	จำนวนบทความที่ได้รับการเผยแพร่	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายปฐมพงษ์ รัตนพัฒน์				
22	จำนวนผลิตภัณฑ์หรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ต่อยอดจากผลงานวิจัย	จำนวนผลิตภัณฑ์หรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ต่อยอดจากผลงานวิจัย	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายปฐมพงษ์ รัตนพัฒน์				
23	จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าบ่มเพาะและสามารถ Start up หรือ Spin off ได้ จากงานวิจัยหรือนวัตกรรม	จำนวนผู้ประกอบการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายธนส์รทัต ณะพริ้ม				
24	จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์	จำนวนงานวิจัยวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายจิตรวิทย์ เพชรประคอง				
25	จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปพัฒนาการเรียนการสอนและหรือพัฒนาระบบการให้บริการการศึกษา	จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปพัฒนาการเรียนการสอน/พัฒนาระบบการให้บริการการศึกษา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายจิตรวิทย์ เพชรประคอง				
26	จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	จำนวนโครงการบริการวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายธนส์รทัต ณะพริ้ม				

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✗	
27	รายได้จากการบริการวิชาการ	รายได้จากการบริการวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายธน์สรทัต ณะพริ้ม				
28	จำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยเหลือหรือเป็นที่พึ่งของสังคม	จำนวนกิจกรรมหรือโครงการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวกุสุมา สงวนกลาง				
29	จำนวนคณาจารย์และบุคลากรที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างคุณค่าการบริการวิชาการ	จำนวนคณาจารย์และบุคลากร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวกุสุมา สงวนกลาง				
30	จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน/สังคมและผู้ด้อยโอกาส	จำนวนโครงการบริการวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายพีรณัฐ เนตรผาบ				
31	จำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือการวิจัย	จำนวนโครงการบริการวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายพีรณัฐ เนตรผาบ				
32	นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (Student and Graduate Entrepreneur)	นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายเวนิส บรรพตา				
33	รางวัลด้านผู้ประกอบการ (Startup Awards)	รางวัลด้านผู้ประกอบการ (Startup Awards)	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายณนทภัทร์ ไสสุชล				
34	งบประมาณแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (Startup Co-Investment Funding)	แหล่งทุนภายนอก	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุพัตรา ช่วยนุกุล				
35	บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent/Academic Mobility Consultation)	จำนวนบุคลากร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวเจนจิรา ไตรพันธุ์				

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✗	
36	ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อ เร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem)	ระบบนิเวศน์ด้าน เทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเร่ง พัฒนา ผู้ประกอบการใน สถาบันอุดมศึกษา	คณบดีคณะบริหารธุรกิจและ เทคโนโลยีสารสนเทศ/รองคณบดี ฝ่ายวิชาการและวิจัย/หัวหน้าสาขา/ ประธานหลักสูตร	นางสาวสุพัตรา ช่วยนุกุล				
37	หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Education)	หลักสูตร/โปรแกรม	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นายกมลศักดิ์ ภาโสสม				
38	ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและ ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาค ธุรกิจ/ อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (University - Industry Linkage)	ความร่วมมือเพื่อ พัฒนาผู้ประกอบการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย/ หัวหน้าสาขา/ประธานหลักสูตร	นางสาวสุพัตรา ช่วยนุกุล				
39	ร้อยละของกิจกรรมที่มีการดำเนินงานตามหลัก PDCA ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นกับการบูรณาการกับการเรียน การสอน	ร้อยละของกิจกรรม ที่มีการดำเนินงาน ตามหลัก PDCA	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายเวนิส บรรพตา				
40	จำนวนหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์การประเมินรับรอง คุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ ความเป็นเลิศในระดับสากล AUN QA	จำนวนหลักสูตร	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นางสาวชนิสรา อ้าสอาด				

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✕	
41	จำนวนคณะที่ใช้เกณฑ์คะแนนการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ตามเกณฑ์ EdPEX (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX)	จำนวนคณะที่ใช้เกณฑ์คะแนนการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นางสาวชนิสรา อ่ำสอาด				
42	ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป	ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นางสาวเจนจิรา ไตรพันธุ์				
43	จำนวนคณาจารย์ที่มีสมรรถนะทักษะวิชาชีพเฉพาะทั้งในประเทศและต่างประเทศ	จำนวนคณาจารย์ที่มีสมรรถนะทักษะวิชาชีพเฉพาะทั้งในประเทศและต่างประเทศ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นางสาวจิตติมา ปานมณี				
44	จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับรางวัลหรือได้รับความยกย่องเชิดชูเกียรติทุกด้านจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย	จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับรางวัลหรือได้รับความยกย่องเชิดชูเกียรติทุกด้านจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นางสาวจิตติมา ปานมณี				

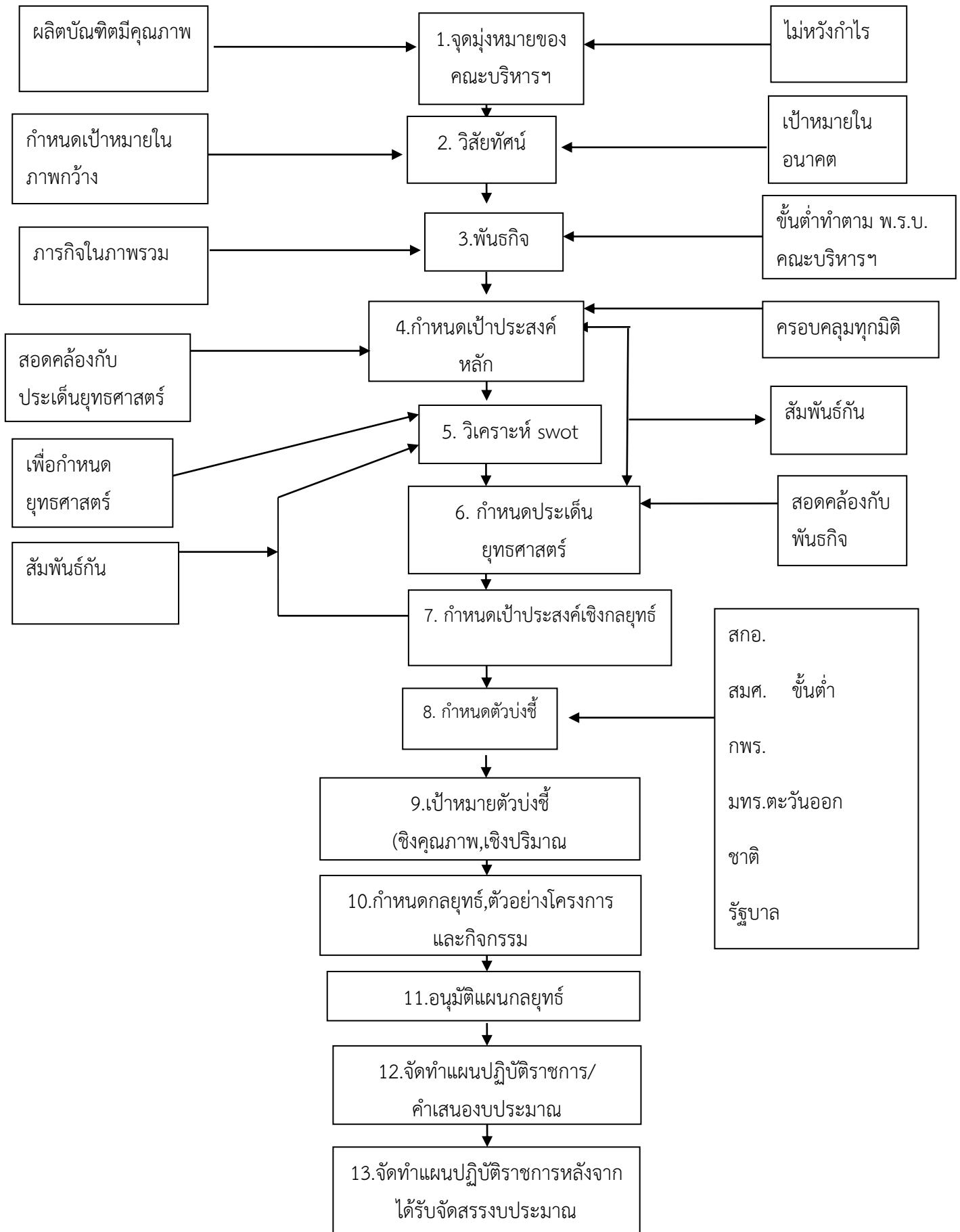
แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✕	
45	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรสายวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและส่งเสริมพัฒนางานวิจัย	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรสายวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและส่งเสริมพัฒนางานวิจัย	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นางสาวพิชญธิดา หล้าบา				
46	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ/วิชาชีพตามแผนที่กำหนด	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ/วิชาชีพตามแผนที่กำหนด	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นางสาวพิชญธิดา หล้าบา				
47	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่บุคลากรสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแผนพัฒนาบุคลากร	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่บุคลากรสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแผนพัฒนาบุคลากร	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายปิยะพันธ์ วิวัฒน์ทิพย์				

แบบรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน	แผน	ผลลัพธ์	บรรลุ ✓	หมายเหตุ
							& ไม่บรรลุ ✕	
48	จำนวนหน่วยงานที่มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับหน่วยงานภายนอกและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในปีงบประมาณนั้นๆ	จำนวนหน่วยงานที่มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับหน่วยงานภายนอกและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในปีงบประมาณนั้นๆ	รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายปิยะพันธ์ วิวัฒน์ทิพย์				
49	จำนวนศิษย์เก่า/บุคคลภายนอก/หน่วยงานภายนอก ที่บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้กับมหาวิทยาลัย	จำนวนศิษย์เก่า/ บุคคลภายนอก/ หน่วยงานภายนอก ที่บริจาคเงินหรือ ทรัพย์สินให้กับ มหาวิทยาลัย	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายวรวุฒิ เรืองพงษ์				
50	จำนวนศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือการประกอบอาชีพ	จำนวนศิษย์เก่าที่ ประสบความสำเร็จ	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร	นายวรวุฒิ เรืองพงษ์				

ขั้นตอนจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 - 2570

ภาคผนวกที่ 3

ปฏิทินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจ พ.ศ. 2566 - 2570

ระยะเวลา	กิจกรรม
พฤศจิกายน 2565	- เสนอหลักการการจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 ต่อคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 - รวบรวมมติฝ่ายบริหารและแผน รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570
ธันวาคม 2565	คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570
ธันวาคม 2565	การสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรของคณะบริหารฯ เพื่อจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570
มกราคม 2566	นำเสนอแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570 ในการประชุมกรรมการประจำคณะบริหารธุรกิจฯ
มกราคม 2566	เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570
ตลอดปีงบประมาณ	หน่วยงานภายในคณะดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570
ระหว่างปีงบประมาณ ถึง สิ้นปีงบประมาณ	ประเมินผลการปฏิบัติงานตาม (ตัวชี้วัด) ของแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2566 – 2570